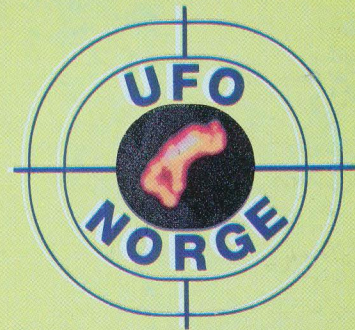

UFO

NORGES STØRSTE SPESIALTIDSSKRIFT OM UFO-FENOMENET NR. 1-2- 1999 18. ÅRGANG

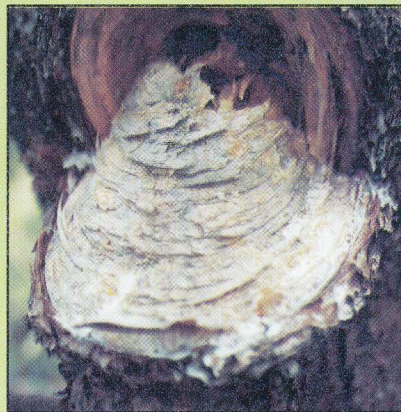
MJ-12

DOKUMENTENE

Fleip, fakta eller begge deler?

Stor artikkel fra side 25

Eksploderende tre på Sørlandet side 46-48

ABONNEMENT KR. 150,- PR. ÅR

UTGITT AV UFO-NORGE

LØSSALG KR. 90,-

TIDSSKRIFTET UFO NR. 1-2 1999 - 18.ÅRGANG

Logoen til venstre
viser et bilde tatt av
Hessdalsfenomenet i
1984.

Utgitt av UFO-NORGE - en landsomfattende organisasjon

ISSN 977080017500

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av organisasjonen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til abonnentene og offentligheten.

Redaksjon

Ansvarlig redaktør:
Mentz D. Kaarbø
Strandgaten 221
5004 Bergen
Tlf.: 55 23 17 59 Mobiltlf.: 957 01 972
E-post: mentz.kaarbo@c2i..net

Redaksjonsråd

Komitéen - se under daglig ledelse

Innlevering av stoff

Per Ottesen
Byrevegen 95
2640 Vinstra
Tlf.: 61 29 07 5
E-post: peottese@online.no

Redaktør UFO-Norway News

Mentz D. Kaarbø
Strandgaten 221
5004 Bergen
Tlf.: 55 23 17 59 Mobiltlf.: 957 01 972

Abonnement

Tidsskriftet UFO utkommer med 4 numre i året.
Abonnement koster for 2000 kr. 150,-
Beløpet betales enkeltst over postgiro.
Postgirokontonummer: 0809 3 07 08 10

Trykk

Horjen Libris
Avd. Trykkeri
Flekkefjord

Abonnementsadresse

UFO-NORGE
Postboks 1155
5811 Bergen

UFO-NORGEs Internett-sider

<http://www.ufo.no>

Copyright UFO-NORGE 1999

Innholdet i UFO kan gjengis med inntil 50 ord fra hver artikkel uten spesiell avtale, forutsatt at full kildeangivelse er gitt. Ytterligere gjengivelse av stoff kun etter skriftlig avtale med UFO-NORGE.

De i UFO offentliggjorte artikler fremstår som bidrag til kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenet og utforskningen av dette, uten at organisasjonen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlige for, eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

Organisasjonsoversikt for UFO-NORGE

Daglig ledelse (Komitéen)

Ole Jonny Brønne
Mentz D. Kaarbø
Per Ottesen
Odd-Gunnar Røed
Erling P. Strand

Informasjons og kontaktadresse

UFO-NORGE
v/Odd-Gunnar Røed
Postboks 124
3163 Borgheim
Tlf.: 33 38 65 00 m. autom. tlf.svarer
Fax: 33 38 33 68
Mobiltlf.: 917 93 210
E-post: unroed@online.no
Bankkontonummer: 2470.17.11390

Utsendelse av informasjon

Frank Lie
Nordlysveien 4 C
3113 Tønsberg
Tlf.: 33 32 70 84
E-post: franlie@online.no

Rapportsentral og avd. UFO-NORGE Midt

Arnulf Løken
Engveien 6 C
7600 Levanger
Tlf.: 74 08 28 02
Mobiltlf.: 906 86 568
E-post: a-loeke@online.no

Redaktør Internett

Ole Jonny Brønne
Bygdøy Allé 117 B
0273 Oslo
Tlf.: 22 54 99 49
Mobiltlf.: 913 19 203
E-post: ole@ufo.no

Avdelinger og ledere

UFO-NORGE Øst

Stein Carlsen
Gimleveien 51
1358 Jar
Tlf.: 67 58 07 25
E-post: sca.@sas.no

UFO-NORGE Sør - representant

Pål Reimund Skjold
Postboks 550 Madla
4090 Hafslund
Tlf.: 51 55 68 74
E-post: pr_skjold@hotmail.com

UFO-NORGE Nord

Leif Norman Solhaug
Indre-Sand
8387 Fredvang
Tlf.: 76 09 40 02
Fax: 76 09 44 27
Mobiltlf.: 916 76 044 E-post: leif.solhaug@c2i.net

UFO-NORGE Vest

Finn W. Kalvik
Postboks 1155
5811 Bergen
Tlf.: 55 28 01 26

PROJECT HESSDALEN

v/Erling P. Strand
Bukholmveien, Ullerøy
1747 Skjeberg
Tlf.: 69 16 96 00
Fax: 69 16 80 18
E-post: Erling.P.Strand@hiof.no
Postgirokontonummer: 0809 4 02 23 56

Illustrasjoner

Carsten Bjørndal
Dramsveien 97
9010 Tromsø
Tlf.: 77 68 12 37
Mobiltlf.: 951 63 337

Oversikt over lokalgrupper tilsluttet UFO-NORGE

UFO-TØNSBERG

Røsselgata 15
3163 Borgheim
Tlf.: 33 32 16 64
Mobiltlf.: 957 03 467
E-post: obiwan32@hotmail.com

UFO-ROGALAND

Postboks 510
4304 Sandnes
Tlf.: 51 67 35 64
E-post: vardehei@online.no

AFGM

c/o Ole Morten Vestby
Stasjonsveien 92
1746 Skjeberg
Tlf.: 69 16 83 07

UFO-SANDEFJORD

Østerøyveien 401
3237 Sandefjord
Tlf.: 33 45 07 26

ASTRONOMI

Jan Qvam
Fløyveien 47
3080 Holmestrand
Tlf.: 33 05 23 64
E-post: jqvam@online.no

Vi oppfordrer våre abonnenter til snarest mulig å sende melding om adresseforandring til vår abonnementsadresse ved endring av bopel.

Vi tar med dette nummeret farvel med Mentz D. Kaarbø som redaktør for tidsskriftet UFO. Han har slitt tastene siden det første nummeret i 1993, og har etter eget utsagn gått tom. Vi har fra neste nummer en ny kost som tegner til å kunne feie utmerket, og det ser ut til at vi skal komme ajour med utgivelsene allerede i første kvartal år 2000, og det er jo meget bra. Morten Løken Kværnstrøm, som vår nye redaktør heter er allerede i full gang med nummer 3/4-99, som kommer i posten midtveis i januar.

Alle i redaksjonsrådet, altså Komitéen, retter herved en stor takk til Mentz Kaarbø for hans innsats i disse seks årene som pennefører for slagskipet vårt, og ønsker ham velkommen som administrativ pådriver og tilrettelegger. Det er viktig for oss at ansvar deles på flere skuldre og vi ser unektelig positivt på herværende celledeling.

UFO-konferanse i Oslo

Som de fleste av dere allerede vet, eller vil vite i løpet av dette bladet, så vil vi arrangere en stor internasjonal UFO-konferanse i Oslo helgen 29. og 30. januar neste år. Denne konferansen vil vi arrangere i samarbeide med den forholdsvis nystartede gruppen NETI. (Norsk organisasjon for studiet av utenomjordisk intelligens) NETI er en gruppe som er inspirert av Steven M. Greer's organisasjon CSETI.

Det står detaljerte opplysninger om konferansen på sidene 41, 54 og 55.

Hvorfor samarbeide?

UFO-Norge har i alle år stått for en seriøs og søkende linje i UFO-spørsmålet. En linje vi også vil følge i fremtiden. Mange er de som har stilt spørsmålstegn ved vårt samarbeid med NETI, som pr. definisjon er mer ytterliggående i spørsmålet om hva som ligger bak UFO-fenomenet. NETI spør ikke om hva dette fenomenet er men, som navneforkortelsen sier, hvem er disse besøkende og hvor kommer de fra?

Vi mener at det er behov for begge organisasjonene i den form de nå foreligger. Noe som ikke minst kom til syne under Alternativmessen i Oslo 19. og 20. november i år. Vi delte en stand der og i den grad publikum oppdaget forskjellen på oss henvendte de seg til den som var deres oppfatning nærmest. Dette må vel være et springende punkt? Vi fanger opp hver våre interessegrupper og tilfredsstiller deres behov.

Husk at uavhengig av hvordan vi er interessert i UFO-fenomenet, så er det kun de færreste av befolkningen som bryr seg særlig om dette temaet, dersom de ikke har en observasjon selv!

Dette bør være grunn nok til å samarbeide om temaet framfor å slåss om idealistiske tolkninger, eller mangel på slike, og virke mer tulling og sær overfor de vi helst vil vekke interessen på, nemlig resten av befolkningen.

Nei, la oss samle de ressurser vi kan i

vårt lille land og enes om det vi alle vil, nemlig finne svaret, eller svarene på denne gåten.

UFO-Norge står der de alltid har stått, på nøytral grunn, men åpen for hva løsningene kan være.

Åpenhet er et nøkkelord her, og det er ikke særlig god vitenskap å gjemme seg bak uttalelser om at det hvertfall **ikke** finnes muligheter for at vi kan få besøk fra andre sivilisasjoner. **Det vitner ikke om særlig stor grad av åpenhet.**

Feilen mange som kaller seg vitenskapelige i dag gjør, er at de graver seg til de grader ned i eget materiale til de snart ikke lenger ser hva andre driver med. Muligheten er da ganske stor for at men heller ikke ser svarene dersom de befinner seg hos andre, og dermed ikke er representert, eller synlige i eget materiale.

Faren for at bedrevitenhet og prestisje vil prege diskusjonen er dermed meget stor.

Så lenge UFO-grupper står steilt mot hverandre på grunn av ideologi er det også vanskelig å komme videre. Så lenge gruppene er mer opptatt av å slåss innbyrdes enn å dra i samme retning vil saken ofte få et latterlighetens lys over seg og vi vil aldri kunne bli den maktfaktor vi ellers kunne vært. Derfor må vi starte et sted og samarbeidet rundt denne konferansen viser at det nytter.

Artikkel	Side
Leder	3
Rapportnytt	4
Piloter møtte lysfenomener over Nordsjøen	12
Swissair-fly i nestenulykke med ukjent objekt	13
Lysende ildkuler over Nord-Trøndelag	14
Bokanmeldelser	20
SETI@Home - bli UFO-jeger på hjemme-PCen	24
Majestic-12 nærmere sannheten?	25
Astronomi og romfartsnytt	33
COMETA-rapporten	42
Eksploderende tre på Sørlandet	46
Phoenix-lysene	49
Konferanse 2000	54
Presseklipp	56
Leserbrev	62
UFO-fenomenet - hva kan det være?	69

RAPPORTNYTT

Ved Arnulf Løken

Rapportsentralen har skiftet "eier" siden sist. I februar overtok avdelingsleder for UFO-NORGE Midt, Arnulf Løken denne funksjonen som i mange år har vært knyttet til Odd-Gunnar Røed i Tønsberg. Grunnet etterhvert stor aktivitet på annet hold fant Røed ut at det var på tide å overlate det viktige og tidkrevende arbeidet til en person med større anledning til "å gå i dybden".

Observasjonskategorier

NL - Nocturnal Lights - fenomener observert om natten, ofte som lyspunkt eller med begrenset vinkeldiameter (relativ utstrekning mindre enn fullmånen)

DD - Daylight Discs - fenomener observert i dagslys, ofte med klart avgrenset form

CE-1 - Nærkontakt av 1. grad - fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold

CE-2 - Nærkontakt av 2. grad - fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold og som etterlater seg fysiske spor

CE-3 - Nærkontakt av 3. grad - fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold, med levende vesener ("humanoider") i samband med dette

CE-4 - Nærkontakt av 4. grad - samme som CE-3; i tillegg blir observatøren(e) utsatt for "kidnapping" eller "bortførelse" mot sin vilje

Løken kom inn som et friskt pust i UFO-NORGE for tre år siden og har siden vist seg som en habil rapportopptaker og feltforsker med hovedansvar for Midt-Norge. Valget av avtaker var derfor enkelt. Vi gjør ellers oppmerksom på en hendelse som skjedde i slutten av mai, nemlig et mulig meteorittnedfall i Trøndelag. Denne saken ble omtalt blant annet på TV2 og er viet en egen artikkel fra side 14 i dette nummer, umiddelbart etter Rapportnytt.

RAPPORTOVERSIKT

Den følgende observasjonen fikk vi inn etter flere avisartikler i lokalavisa Yttringen der folk ble oppfordret til å fortelle om UFO-observasjoner. Selv om denne observasjonen er 20 år gammel er den svært interessant når det gjelder å vise hvilke fenomener som folk observerer i Indre- og Ytre Namdalen.

Vikna ved Rørvik

Dato: Juni eller juli 1978 eller 1979

Tidspunkt: Om kvelden

Varighet: Få sekunder

Farge: Sølvblank med skarpe røde og grønne lys

Lyd: Lydløst

Type: DD - Sigarformet gjenstand

Denne observasjonen er fra en lørdag i juni eller juli (skoleferien) 1978 eller 1979. Det var fem kamerater som møttes en klar stille sommerkveld ved Flereng på Vikna. Observatøren mente han kunne være 12-13 år. Det var ennå lyst da dette hendte.

Fra sør får guttene se en stor avlang sigarformet gjenstand komme gjennom luften fra sør. Den har enorm fart. Foran var gjenstanden sølvblank. På midten var det et svært skarpt rødt lys og bak var det et like skarpt grønt lys. Lysene gikk på en måte over i hverandre der de møttes, og dekket ca. to tredjedeler av gjenstandens bakre del. Etter gjenstanden ble det en tykk svart røykhale. Plutselig svingte farkosten ca. 90 grader rett opp i luften, og ferden endte i en stor røykring. Dermed var gjenstanden borte. Det var ikke en lyd å høre mens guttene observerte dette fenomenet. Det eneste som var igjen var den tykke svarte røykhale og røykringen. Disse vistes på himmelen lenge etter at fenomenet forsvant. Hele observasjonen varte bare noen sekunder, men observatøren husker dette

svært godt.

Han kan også fortelle at det var en artikkel i avisa Nordtrøndern-Namdalen den påfølgende mandagen. Her var et flygende objekt sett over Inderøy den samme lørdagen (dette blir 110 kilometer lengere sør i fylket). Han mener at det kanskje var det samme fenomenet som han og kameratene hadde sett.

Han har ikke tidligere eller senere sett andre merkelige fenomen.

Tirili ved Sannidal (Kragerø)

Dato: 28. april 1984

Tidspunkt: 05.00

Varighet: ca. 2 minutter

Farge: sølvblank/aluminiumsfarget

Lyd: Lydløst

Type: DD - sylindereformet objekt

Arvid Wilhelm Hansen var denne morgenen på Tirili ved Sannidal vest for Kragerø. Det var lettskyet og 5°. Han fikk helt tilfeldig se en solrefleks i noe oppe på himmelen. Da han kom ut på trappa så han en sølvfarget eller aluminiumsfarget sylinder som var avrundet i begge ender. Den fløy i småflyhøyde med stø kurs fra nord mot sør. Farten var som et fly. Han anslo størrelsen til å være større en et rutefly, og forteller at den var veldig fin å se på. Sylindere hadde ikke noen form for kjennetegn, så som bokstaver eller tall. Arvid så heller ingen vinger, ror eller andre utstikkere som kunne brukes til å manøvrere med. En mann som var i en hytte i Portør skal også ha sett sylindere, men Arvid Hansen vet dessverre ikke navnet på denne personen.

En måned før dette hadde observatøren lest i en avis at en far og en sønn hadde

UFO-NORGE

RAPPORTSENTRALEN

Situasjonsrapport

1. mars - 1. september 1999

(Kun observasjoner omtalt i artikkelen)

1. Vikna ved Rørvik
2. Tirili ved Sannidal (Kragerø)
3. Overhalla
- 4, 10, 15. Gullholmstranda ved Namsos
5. Fossbrenna ved Namsos
6. Flokenes vest for Førde
7. Namsos
8. Holmestrand
9. Storfosna ved Ørlandet
- 11, 16 Nærøy/Indre Nærøy
12. Foldereid i Nord-Trøndelag
13. Salsnes på Fosnes
- 14, 17, 18. Fjukstad ved Rørvik
19. Refnes ved Moss
20. Kvam ved Molde
21. Voss i Hordaland
22. Braskereidfoss

Oversikt over de viktigste observasjonene som er registrert i tiden 1. mars - 1. september 1999.
Rapporter hvor observasjonsstedet er merket med * er omtalt i artikkelen.
NNT = Norsk normalt tid; NST = Norsk sommertid.

Observasjonsdato	Begynnelses-tidspunkt	Varighet	Observasjonssted	Ant. vitn.	Beskrivelse
Juni/juli 78-79	Kveld	Få sek.	Rørvik	5	Sølvblank sigar med skarpt rødt og grønt lys.
28.04.1998	05.00	Ca.2 min.	Tirili ved Kragerø	1	Sølvblank sylinder
03.11.1993	03.15-05.00	1t. 45 min.	Overhalla ved Namsos	1	Tallerkenformet med "brem", varierende lys
Oktober 1998	Natt	Få min.	Gullholmstrand ved Namsos	1	2 blåaktige ovale lysfenomen på himmelen
06.01.1998	Ca.06.00	Få sek.	Fossbrenna ved Namsos	1	Hvitt stort lysfenomen
05.03.1998	Kveld	3-5 min.	Flokenes ved Førde	1	Sterkt hvitt lys
25./26. 11 1998	Kveld	Noen min.	Namsos	1	"Stjerne" lysende kule
25./26. 11 1998	Kveld	Noen sek.	Namsos	1	Sakte fallende "stjerne"/lyskule
18.12. 1999	Ca. 20.00	Noen sek.	Storfosna ved Ørlandet	1	Rosa, lysende sigarformet gjenstand
20.12. 1998	18.55	Noen min.	Gullholmstranda ved Namsos	2	Gult egg- eller mandelformet lys/objekt
02.01.1999	Kveld	5-6 min.	Nærøy ved Rørvik	4	Hvitt stort lys med grønt lys under
03.01. 1999	20.24+21.15	Flere min.	Høylandet og Foldereid	3	Gult ovalt lysfenomen med stor fart (2 observasj
03.01.1999	21.00	Noen sek.	Salsnes på Fosnes	1	Gulgrønt lysfenomen med stor fart
09.01.1999	16.30	Ca.1 min.	Fjukstad ved Rørvik	2	Rødaktig lys i stor fart nordover
11.01.1999	-	Noen min.	Gullholmstranda ved Namsos	1	Gulaktig mandelformet lys
13.01. 1999	09.00	Flere min.	Indre Nærøy ved Rørvik	1	3 svarte kuler, samt svart sigarformet gjenstand
18.01.1999	Kveld	-	Fjukstad ved Rørvik	1	Gulhvitt lys mot syd, stopper, fortsetter videre
20.01 1999	20.20	-	Fjukstad ved Rørvik	2	Pulserende gulhvitt trekant med spissen opp
29.01.1999	00.30	Ca. 30 min.	Refsnes ved Moss	2	Gulhvitt lys i bevegelse. Ble rødlig og forsvant
11.04 1999	22.15	1 min.	Kvam vest for Molde	1	Hvitt lysfenomen
17.04.1999	17.30	1 min.	Voss i Hordaland	2	Hvitt rakettlignende fenomen på himmelen
15.05.1999	02.45	Ca. 3 sek.	Braskereidfoss	2	Hvitt/blankt fenomen i bevegelse på himmelen

sett samme fenomen i øvre Telemark. Her var det også snakk om en sølvfarget flygende gjenstand.

Arvid W. Hansens kone og datter hadde en merkelig opplevelse en stjerneklar kveld like før jul i 1984. Sent på kvelden observerte de et stort lys over en fjellknaus i retning Kragerø. Plutselig kommer et mindre lys ut av det store. Dette minste lyset legger seg så horisontalt og "søker" over terrenget for deretter og forsvinne inn i det store lyset igjen. Etter en kort stund forsvinner så det store lyset i enorm fart opp i luften, eller ut i atmosfæren som observatørene forteller, til det ikke lenger var synlig. Natten etterpå hørte de forsvarrets jagerfly søke i samme område som observatørene så de to lysfenomenene. Som regel tar jagerne en runde over område der familien Hansen bor, men det er på dagtid. Sjelden eller aldri på natten. Hva som foregikk denne natten vet ingen av observatørene, men de syntes det var spennende. De undrer seg over at ingen andre har sett lysfenomenet, men det var så sent på kvelden at de fleste hadde lagt seg.

Overhalla

Dato: 3. november 1993

Tidspunkt: 03.15-05.00

Varighet: 1 time og 45 minutter

Farge: Skiftende farger + 2 skarpe grønne lys

Lyd: Lydløst

Type: NL - Tallerkenformet objekt med "brem"

Natt til 3. november observerer Sten Gunnar Vie en flygende gjenstand utenfor huset sitt. Vie observerte gjenstanden bortimot to timer, fra klokken 03.15 til ca. klokka 05.00.

Han forteller at gjenstanden hadde form som en tallerken med ekstra stor fordypning, og smal «brem», nærmest som en hatt med rund pull. Den fløy med flatsiden ned. Langs «bremmen» var det en rekke lysende punkter, omtrent som vinduer opplyst innenfra. Lyspunktene skiftet stadig farge. På høyre og venstre ende av «bremmen» sett fra observatøren var det to skarpe grønne lys. Disse lyste opp hele gjenstanden slik at jeg kunne se konturene tydelig. En stund var disse lysene meget intense.

Stort sett beveget gjenstanden seg hele tiden, både bort fra ham, mot ham, og fra side til side. Akselerasjon og fart var så stor at bevegelsene nærmest ble rykkvise.

Sten Gunnar fulgte gjenstanden både fra stuevinduet og utendørs. Dermed har han i hvertfall ikke blitt narret av refleks i stuevinduet. I perioder var gjenstanden inne i noen skydotter som den lyste opp. Det forteller en del om avstanden. Lyd fra gjenstanden hørtes ikke.

Onsdag 3. november var Vie i kontakt med Luftfartsverket på Værnes, uten at

denne instans kunne gi noen forklaring. Men fly skulle ikke ha vært i området på den tiden, og noe mystisk var heller ikke observert på radar.

Selv er Vie overbevist om at det ikke kunne ha vært fly eller helikopter.

Farts- og retningsendringene var for store til det. En værballoon kan heller ikke oppføre seg slik, mener han.

Sten Gunnar Vie regner seg som en nøktern iakttaker, men det han så natt til 3. november kan han ikke finne noen naturlig forklaring på.

Han vil også høre om andre personer har sett noe mystisk på himmelen denne natten.

I ettertid har observatøren fått en form for "aktivitet" i kroppen, og har merker på kropp og ansikt som han tilskriver denne observasjonen.

Observatøren har ennå ikke oppsøkt av lege på grunn av dette.

Gullholmstranda i Namsos

Dato: Oktober 1994

Tidspunkt: Om natten

Varighet: -

Farge: Blåaktig

Lyd: -

Type: NL - Mandelformede lys

En oktober natt ser observatøren to blåaktige mandelformede lys mellom Hemna fjellet og Otterøya. Disse lysene sender blåaktige "signalstråler" mellom seg, himmelen, fjellene og sjøen. Signalene,

eller strålene, er meget presise i sin gjentakelse (pulserende). Mens denne oppvisningen foregår, får observatøren en sviende smerte på høyre side av halsen.

Fossbrenna ved Namsos

Dato: 6. januar 1998

Tidspunkt: Ca. 06.00

Varighet: Sekunder -?

Farge: -

Lyd: Lydløst -?

Type: Lys på himmelen

Tirsdag morgen 6. januar i fjor syklet observatøren på vei til jobb. Klokken kunne være omtrent 06.00. Hun skulle til å begynne på en nedoverbakke da hun fikk se et skarpt lys på himmelen. Hun tenkte straks det var et av Widerøes fly som kom for tidlig denne dagen. Lyset beveget seg derimot så fort at det ikke kunne være et fly. Det virket som om lyset peilet seg inn på henne før det snudde helt rundt og gikk rett til værs.

En ukes tid senere satt observatøren og hennes yngste datter på 15 år og så på TV2 nyhetene. Plutselig blir hun blendet av et skarpt lys utenfra, og får med seg datteren bort til vinduet for å se hva dette er. Dette skarpe lyset var av samme karakter som det hun hadde sett en uke tidligere. De stod sammen og betraktet det merkelige lysfenomenet en liten stund, før det vendte om og ble borte.

Flokenes vest for Førde

Dato: 5. mars 1998

Tidspunkt: Om kvelden

Varighet: 3-5 minutter.

Farge: Blank

Lyd: -

Type: NL - Sterkt lys

Denne kvelden stod Aslaug Kvammen på soverommet og så ut i den vindstille stjerneklare kvelden. Månen skinte klart, det var snø på bakken. Hun fikk øye på et blankt lys på størrelse med en stor stjerne. Aslaug trodde først det var et fly, men det hadde ikke blinkende lys som et fly har. Lyset beveget seg i øst-nordøstlig retning, det så ut til å være omtrent over Floknes mot Redal. Da lyset var kommet omlag rett sør for Vevring akselererte det kraftig. Bak lyset kom det da til syne en hale av små røde lys, eller gnister. Da lyset var kommet midt mellom Gryta og Redal, stoppet lyset opp og "halen" forsvant inn i lyskulen. Nå økte plutselig lysfenomenet i størrelse, og ble større enn fullmånen, mener Aslaug. Fargen ble nå hvit/blank. Lyskullen, som nå var stor, ble ikke helt rund.

På den siden der "halen" hadde forsvunnet inn i kulen var kanten frynsete. Elers var kanten rundt helt jevn. Plutselig sluknet fenomenet og forsvant helt.

Fenomenet hadde omtrent samme bane som flyene fra Førde til Florø, bare noe lavere, forteller Aslaug Kvammen.

Namsos

Dato: 25./26. november 1998

Tidspunkt: Om kvelden -?

Varighet: Noen minutter

Farge: Rødlig

Lyd: Lydløs -?

Type: NL - "stjerne"/lysende kule

Den 25. eller 26. november skulle observatøren se på stjernene i sin stjerneikkert. Da han skulle til å rette den mot himmelen får han se en stor rødaktig stjerne som står like over horisonten mot nordøst. Han retter kikkerten mot denne, og ser en rund lysende kule. Han synes dette er merkelig for det skal egentlig ikke være noen stjerne der. Etter å ha betraktet denne i noen minutter begynner "stjernen" å bevege seg mot sørøst, for til slutt å forsvinne bak nabo-huset.

Han kontaktet *Namdals-Avisa* og fortalte om observasjonen, men han hørte ikke mere fra avisen.

En annen opplevelse han kunne fortelle om skjedde for flere år siden. Han var også da ute med kikkert. Over himmelen kommer et lys dalende ned. Observatøren retter kikkerten mot dette, og så da fire lyspunkter tett sammen. Når han deretter så på fenomenet med det blotte øye var det kun ett lys. Sett gjennom kikkerten en gang til var det igjen fire lyspunkter.

Lyset forsvant til slutt bak horisonten.

Holmestrand

Dato: 25./26. november 1998

Tidspunkt: Om kvelden -?

Varighet: Noen minutter

Farge: Rødlig

Lyd: Lydløs -?

Type: NL - "stjerne"/lysende kule

Bjørn Pedersen fra Husøysund og en kamerat satt i bilen da de oppdaget dette lysfenomenet, fordi det var stort og lyste kraftig. Han anslår størrelsen på strak arm til mellom 20 og 30 centimeter. Det lyste like kraftig som en 500 W pære, mente han, og anslår avstanden til fenomenet til ca 300 meter. Lyskulen kom fra østlig retning og forsvant i vest. Bak hadde den hadde en hale som så ut til å splittes rett før den forsvant bak en åskam.

Været var klart og det var vindstille. Temperaturen var 3°. Månen var ikke oppe.

Storfosna ved Ørlandet

Dato: 18. desember 1998

Tidspunkt: 19.30

Varighet: 10-20 sekunder

Farge: Rosa

Lyd: Ingen

Type: NL - Sigarformet gjenstand

Tove Mette Sommervold var denne kvelden ute på en ridetur. Hun hadde akkurat stanset hesten da hun fikk øye på et sterkt rosa lys på himmelen i nordvest. Lyset kom fra en lang sigarformet gjenstand som beveget seg sakte i vestlig retning. Skyene rundt ble farget rosa av det sterke lyset fra dette merkelige flygende fenomenet. Observasjonen varte mellom 10 og 20 sekunder mente Tove Mette, som ble ganske forskrekket av dette synet. Den rosa "sigaren" sluknet og forsvant helt plutselig.

Ørlandet Flystasjon ble kontaktet den 18. desember for å sjekke om det hadde vært fly i område der observasjonen ble gjort. Vakthavende kunne bekrefte at siste militærfly lettet kl. 14.00. Utover dette hadde han ikke oversikt over flere fly i området.

Denne observasjonen føyer seg inn i rekken av andre merkelige fenomen som er observert opp gjennom årene fra Fosna. Det har i flere år blitt rapportert om lignende fenomen som det Tove mette Sommervold så, men også om store og små lys som har blitt sett oppe på himmelen og nede ved bakken. (Se *UFO* nr. 4 1996.)

Gullholmstranda ved Namsos

Dato: 20. desember 1998

Tidspunkt: 18.55

Varighet: Noen minutter

Farge: Gult

Lyd: Lydløst

Type: NL - Egg- eller mandelformet objekt

Søndag kveld den 20. desember klokka 18.55 så Wiktorina Eiden (15) og hennes mor Halina Eiden et merkelig eggformet eller mandelformet lysfenomen på himmelen i sørlig retning.

Wiktorina satt i sofaen da hun ble oppmerksom på lysfenomenet, og trodde først det var et gatelys. Først ute på terrassen så hun at "gjenstanden" stod stille på himmelen.

De to forteller at lysfenomenet var like stort som en nøtt på strak arm, og hadde eggformet fasong. Da de to så på lyset

gjennom kikkert fikk de et lite sjokk:

Det lyste sterkt gult, og det stod lange gule og hvite stråler opp fra "gjenstanden", mens det på undersiden var gule, litt tettere lysstråler som lyste nedover.

Slik stod det stille i noen minutter før det beveget seg i retning Bangsund. Observatørene var enige om at det ikke var fly eller helikopter. Lysfenomenet var lydløst. Stjerneskudd var også utelukket fordi det stod stille i luften, forteller observatørene.

AFIS-fullmektig Asbjørn Falck i kontrolltårnet ved Namsos Lufthavn kunne bekrefte at det ikke var fly i det aktuelle området på observasjonstidspunktet.

Samme kveld skal Sigbjørn Håpnæs som bor på Naustvoll i Sparbu, sør for Steinkjer, ha sett et lignende fenomen på himmelen klokken 17.30. Været var overskyet og vindstille. Han befant seg tilfeldigvis utendørs da han fikk se et lys på himmelen som han trodde var en satellitt. Det merkelige var at fargen på lyset var rødgult samtidig som det beveget seg ganske sakte fra vest til øst. Han ropte på kona, som hun mente det var et fly. De to kunne derimot ikke høre noen flydur.

Siden det var overskyet forkastet Håpnæs snart satellitt-teorien, i og med at lysfenomenet beveget seg under skyene. Størrelsen på fenomenet var omtrent som en nøtt på strak arm forteller han, og han betraktet fenomenet i ca. 5 minutter før han måtte gå inn. Han vet derfor ikke hvor fenomenet tok veien.

Den 22. desember leste han i *Namdals-Avisa* at to personer fra Gullholmstranda ved Namsos hadde sett et lignende fenomen om kvelden den 20. desember. Derfor kontaktet han avisa og fortalte om sin observasjon fra Sparbu.

Nærøy ved Rørvik

Dato: 2. januar 1999

Tidspunkt: -

Varighet: 5-6 sekunder

Farge: Kraftig hvitt + grønt

Lyd: -

Type: NL

Et merkelig lysfenomen ble lørdag 2. januar sett av tre personer over Hamland i Nærøy like ved Rørvik. Kjellaug og Kristian Juul var på vei fra Torland og vestover da de fikk se et lys over Hamland.

Først trodde de det var et helikopter som gikk inn for landing. Det var et kraftig hvitt lys som blinket, samt et grønt lys under det hvite lyset. Lyset var

på vei over Hamland, og de kjørte mot Abelvær for å se hvor helikopteret landet. De kom til Abelvær uten å se mer til lyset, forteller de to observatørene. De hadde også lagt merke til litt blafring i lyset, og etter at de hadde sett det i noen sekunder forsvant det bare, og ble borte, forteller Kjellaug Juul som mente dette kunne ha vært en nyttårsrakett på etterskudd. Det var først når hun møtte Edit Aarvik at hun begynte å tvile på rakett-teorien.

Aarvik bor på Nærøystein, og hun var på vei til Lauga. Da hun hadde kjørt et stykke fikk hun se et skarpt, hvitt lys på himmelen. Først trodde hun at hun møtte en bil, og blendet derfor ned. Aarvik vet ikke hva hun så, men noen bil var det definitivt ikke. Fenomenet stod stille på himmelen over Hamland.

Observatøren beskrev det på følgende måte: Et slags neonlys dannet én oval lyskjegle. Rundt denne lyskjeglen var det et blafrende svakt lys. Lyset rundt sentrum blinket fem seks ganger, og observatøren så lyset i omlag like mange sekunder før det forsvant.

Da hun kjørte videre så hun etter i grøftkantene om det var en bil som hadde kjørt av veien. Det fantes ingen bil noe sted. Hun tenkte etterpå at den sterke lyskilden hun så umulig kunne ha vært billys.

Da hun etterpå fortalte dette til Kjellaug og Kristian Juul kunne de bekrefte at de hadde sett et lignende lys over Hamland. De tre mente de hadde sett det samme lysfenomenet denne kvelden.

Den 29. januar kom det inn en rapport fra en fjerde person som har sett samme fenomen på samme sted til samme tid. Hun heter Kjellrun Olsen Haug og bor i Engan ved Rørvik. Etter det hun fortalte var nok dette det samme fenomen som det de tre andre observatørene hadde sett.

Ved nærmere undersøkelse viste det seg at det ikke var fly i det aktuelle området. Hverken Rørvik Lufthavn, Namsos Lufthavn eller Luftforsvarets stasjon på Gråkallen i Trondheim hadde fly i dette området på det tidspunktet observasjonen ble gjort.

Foldereid i Nord-Trøndelag

Dato: 3. januar 1999

Tidspunkt: 20.45 + 21.15

Varighet: -

Farge: Gult

Lyd: -

Type: NL - Ovalt lys (to observasjoner)

En familie på tre er søndag 3. januar på vei i bil fra Høylandet i retning Foldereid. De hadde denne kvelden to UFO-observasjoner.

Den første observasjonen var på Øvre Høylandet kl. 20.45. De ser et stort ovalt gult lys å en stjerneklar himmel. Da de stanser bilen forsvinner lyset hurtig i nordvestlig retning ut av syne for observatørene.

Den andre observasjonen får de ved Foldfjorden kl. 21.15. Et gult ovalt lys kommer til syne på vesthimmelen. Det står først stille omtrent i retning brua over Folda, for så å komme rykkvis mot de tre i bilen. Lyset blir sterkere og klarere jo nærmere det kommer observatørenes bil, ja det er til slutt så nært at det er nærmest blendende, forteller de.

Deretter forsvinner lyset over fjellet mot Namsos i sørlig retning.

Salsnes på Fosnes

Dato: 3. januar 1999

Tidspunkt: 21.00

Varighet: Noen sekunder

Farge: Gulgrønt

Lyd: -

Type: NL

Samme kveld ca. kl. 21.00 hadde Atle Westfjell vært ute og fylt bensin på det elektriske aggregatet på hytta si. Deretter går han en tur i det fine kveldsværet. Etter å ha spasert en stund får han plutselig øye på et usedvanlig skarpt gulgrønt lys i sør. Lyset holder stor fart så det var nok farten og lysstyrken som gjorde ham oppmerksom på fenomenet, forteller han. Observasjonen varte bare i noen sekunder der han så lyset mellom to fjell i sør. Lyset hadde retning mot vest da det forsvant bak neste fjell.

Han har i etterkant lest om tre personer som hadde sett et lysfenomen ved Foldfjorden samme kvelden, og mener at det muligens kan ha vært det samme fenomenet. Tidspunktet stemmer også bra med observasjonen fra Foldfjorden.

Fjukstad ved Rørvik

Dato: 9. januar 1999

Tidspunkt: 16.30

Varighet: Ca. 1 minutt

Farge: Rødaktig

Lyd: Lydløst

Type: NL

Søndag 9. januar kl. 16.30 står Ivar Haug og samboeren ute på verandaen for å ta en røyk. Mens de står der, blir de i vestlig retning oppmerksom på et rødaktig lys som kommer fra syd mot nord i stor fart. Etter hvert som det fortsetter nordover

blir det svakere i lysstyrke. Det virker som om noe skygger for lyset, forteller observatørene. Etter ca. ett minutt ble det borte. De kan ikke høre noen lyd eller form for motordur.

Det var vindstille, -7 grader og klarvær.

Gullholmstranda ved Namsos

Dato: 11. januar 1999

Tidspunkt: -

Varighet: Noen minutter

Farge: Gult

Lyd: Lydløst -?

Type: NL - Egg- eller mandelformet objekt

Mandag 11. januar observerer Halina Eiden et lignende lys som det hun og hennes datter så fra Gullholmstranda den 20. desember 1998. Denne gangen er det lengere bak, eller bort fra observatøren, men lyset er svært likt det de to så søndag 20. desember 1998. Hun mener å kunne se stråler som lyser oppover også denne gang. Lyset forsvinner etter noen minutter bak en ås i østlig retning, og ut av syne for observatøren.

Indre Nærøy

Dato: 13./14. januar 1999

Tidspunkt: 09.00

Varighet: -

Farge: Svart (blant annet)

Lyd: -

Type: DD - 3 svarte kuler + 1 sylinder
Det er onsdag 13. eller torsdag 14. januar. Klokka er omtrent 09.00. Det er en klar fin morgen uten skyer på himmelen.

Olav Knotten har akkurat tent opp i ovnen. Han står og ser ut gjennom vinduet mot Otterøya og Folla i sørlig retning.

Da får han se en svart kule som farer oppover på himmelen. Den er helt rund, og minner ham om luftvernild tyskerne brukte under 2. Verdenskrig. Forskjellen er at dette han nå ser ikke eksploderer. Kulen blir så stående helt stille en stund på himmelen. Det er svak vind fra øst, og allikevel står kulen helt i ro på samme sted.

Etter en kort stund deler kulen seg opp, eller nærmere løser seg opp og blir mer og mer gjennomskiktig for til slutt å forsvinne helt.

Dette skjer så igjen. En ny kule kommer til syne, går opp på himmelen, står i ro og løser seg opp og blir borte.

Nå blir observatøren virkelig forundret. Dette har han aldri sett før. Mens han står og ser etter flere kuler kommer det til syne en stor sylinder på himmelen.

Denne "materialiserer" seg plutselig foran øynene på observatøren, og blir stående helt i ro på samme sted.

Denne ble heller ikke påvirket av vinden som kommer fra øst.

Solen har ikke kommet over horisonten enda, men observatøren kan tydelig se en solrefleks langs hele undersiden og oversiden av sylindren.

Alt dette skjer i løpet av ca. ett minutt. Deretter forsvinner sylindren like plutselig som den kom.

Like etter kommer en ny kule farende opp over himmelen, lenger mot vest. Denne gangen har den svarte kulen en svart hale etter seg. Nederst på denne halen er det en brekk eller en bøy til ene siden. Denne kulen løser seg også opp etter kort tid og blir borte.

Olav Knotten har aldri før sett noe lignende. Han har heller ikke tidligere sett andre uforklarlige fenomener.

Han undres hvorvidt det kunne være andre som har sett det samme denne morgenen. Det vil bare tiden vise.

Fjukstad ved Rørvik

Dato: 18. januar 1999

Tidspunkt: Om kvelden

Varighet: -

Farge: Gulhvitt

Lyd: -

Type: NL

Mandag kveld den 18. januar observerer Ivar Haug et klart stort gulhvitt lys på himmelen i sør, med fartsretning sørøver. Han tenker med en gang på fly. Det merkelige er at lyset stopper opp og står i ro en liten stund. Deretter går det opp, for så å gå nedover, og fortsetter deretter videre sørøver.

Det forsvinner til slutt bak noen skyer på himmelen; avstanden må derfor ha vært ganske stor.

Fjukstad ved Rørvik

Dato: 20. januar 1999

Tidspunkt: 20.20

Varighet: -

Farge: -

Lyd: -

Type: NL - "Trekant med spissen opp"
Det er onsdag 20. januar kl. 20.20. Ivar Haug og samboeren hans står ute på verandaen og tar en røyk. Mot sør sørvest oppdager de et lysfenomen. Lyset så ut som en trekant med spissen opp. I hvert hjørne er det et lite lyspunkt som lyser skarpere enn lyset i selve trekanten. Lyspunktet øverst i trekanten er konstant, mens lysene nederst blinker. Fenomenet kan være på størrelse med en tikkone på

strak arm. Det pendler fra side til side og opp og ned, og pulserer sakte opp og ned i lysstyrke. Når lyset er på det sterkeste ser det ut som en rund kule, og når det er på det svakeste kan observatørene tydelig se den trekantede formen. Da det forsvinner dimmer det ned for til slutt å slukne helt.

Klokken 21.15 samme kveld:

Samboeren til Ivar roper at han må komme bort til vinduet.

- Nå er lyset der igjen, roper hun.

Sammen står de og betrakter et trekantet lys i sør. Dette er i samme posisjon, og har samme form som det lyset Ivar observerte for bare en snau time siden. Avstanden til lyset er vanskelig å anslå. Det befinner seg et sted over øyene i sør, men ikke så langt ut som til Folla, mener han.

Denne gangen pendler også lyset fra side til side, og opp og ned. De to hører ikke en lyd fra fenomenet, enda vindretningen kommer fra fenomenet og mot dem.

Etter flere minutter kommer Ivar til å tenke på fotoapparatet. Han går og henter det, men da han nesten har peilet den lysende trekanten inn i søkeren på kameraet, slukner lyset plutselig.

Været var lettskyet oppholdsvær med sørlig frisk bris. Temperaturen ca. -5 grader.

Refsnes ved Moss

Dato: 29 januar 1999

Tidspunkt: 00.30

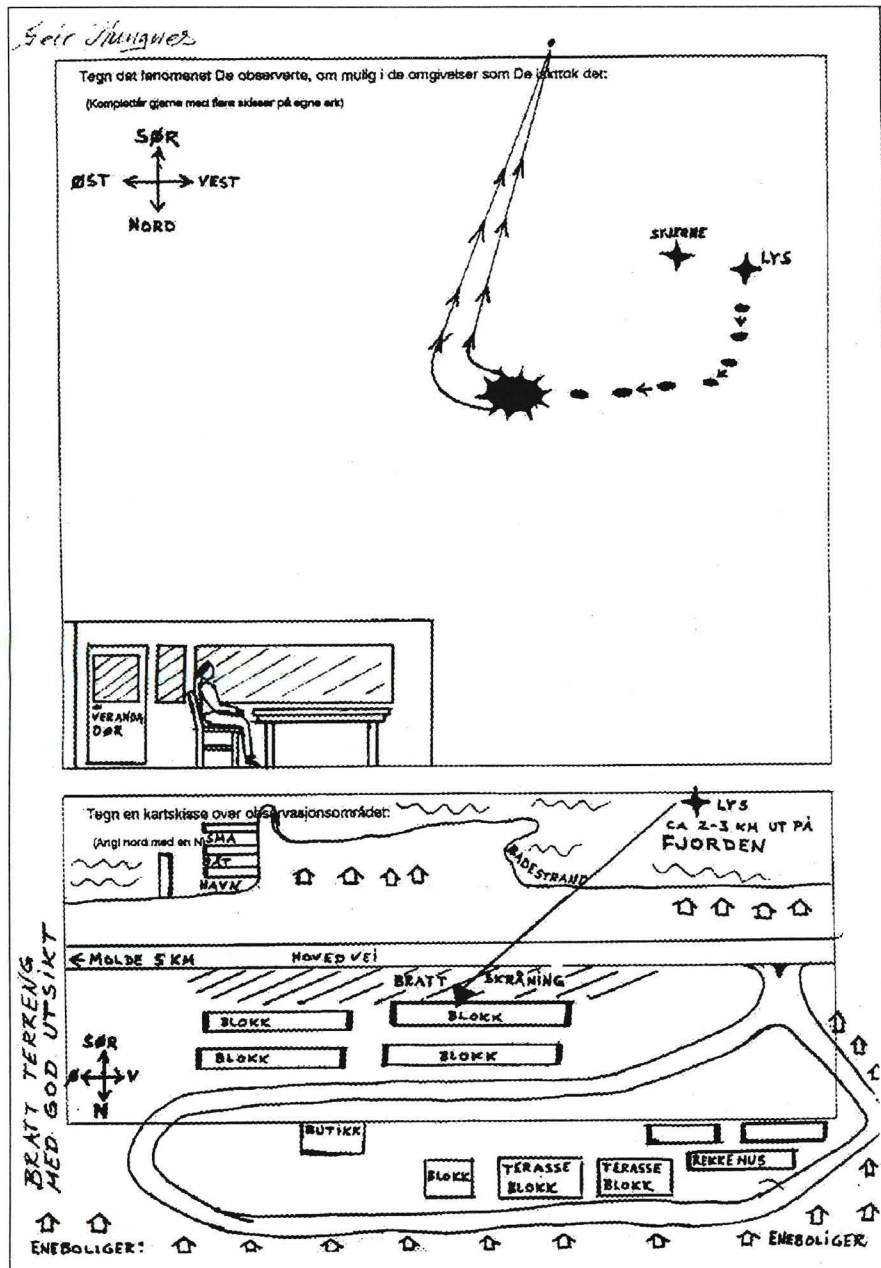
Varighet: Ca. 30 minutter

Farge: Gulhvitt - rødt

Lyd: Ingen

Type: NL

To personer fra Moss som befant seg på Refsnes oppdaget denne kvelden en kraftig lysende "stjerne" i sørvestlig retning over Horten. Observatørene ble interessert i fenomenet fordi det lyste sterkere enn andre stjerner på himmelen. Lyset pulserte regelmessig. Til å begynne med var det ikke i bevegelse, men etter hvert viste det seg at lyset beveget seg ganske sakte i vestlig retning i en svakt nedadgående bane. På dette tidspunktet tok observatøren et bilde, men dette ble for mørkt til å komme på trykk i tidsskriftet. Etter hvert akselererte lyset, og beveget seg merkbart fortere. Nå var det ingen tvil om at lyskula beveget seg så å si rett nedover, fremdeles svakt mot høyre. Observatørene hadde hele tiden referanse i en radiomast med rødt lys på

Kvam ved Molde, 11. april 1999.

toppen (denne kan også sees på fotoet) som står på venstre side av Jeløya. Lyset begynte gradvis å sakne farten for til slutt å stanse helt opp nedenfor det røde lyset på radiomasten (på dette tidspunktet ble det tatt enda et foto). Her stod lyset stille en kort stund før det beveget seg horisontalt mot høyre, nordvest over, i samme hastighet som like før den stanset. Til nå hadde lyset hatt en gulhvitt pulserende farge, men når den begynte å bevege seg horisontalt skiftet den til rød pulserende farge. Plutselig ble lyset kraftig rødt, og pulserte mye kraftigere før det regelrett forsvant. De to observatørene så ikke mer til lysfenomenet de påfølgende 6 dagene.

Det var klarvær og -10°. Månen befant seg bak observatørene.

Fenomenet estimert til ca 0,1-0,2 cm på strak arm.

Kvam ved Molde

Dato: 11. april 1999

Tidspunkt: 22.15

Varighet: 1 minutt

Farge: Hvitt

Lyd: Observatøren satt innendørs, hørte ingen lyd.

Type: NL

Geir Hungnes sitter i stua og tar seg en røyk. Lysene har han slukket, det er bare lyset i avtrekksvifta på kjøkkenet som lyser. Mens han sitter og ser utover den mørke fjorden gjennom stuevinduet som vender mot sør, legger han merke til en stjerne i sørvest ca. 45° over fjorden. Litt etter ser han enda en stjerne like ved

siden av den første. Geir mener denne må ha dukket opp bak en sky. Da oppdager han at stjernen beveger seg, blir litt lysere og ser ut til å komme litt nærmere. Han har vanskelig for å bedømme om det kommer rett imot ham. Nå kan det ha en avstand på omtrent 2-3 kilometer, fremdeles i sørvest, ca. 35° over fjorden. Det har gått 30 sekunder siden første gang han oppdaget lyset. Så beveger det seg rett østover med en hastighet omtrent som et fly. Dette tar ca. 10 sekunder. Da har lyset kommet i posisjon sør/sørvest, og her blusser det kraftig opp. Geir har til da trodd at lyset var et kveldsfly som hadde kommet ut av skydekket, svingt inn mot Årø Lufthavn og slått på landingslysene. Maksimalt 2 sekunder etter "oppblussingen" av det kraftige lyset gjør det en elegant skarp sving oppover, akselererer til en enorm hastighet (en hastighet han ikke vil prøve å anslå engang) og forsvinner ut i "verdensrommet" i retning sørvest ca. 80° opp. Geir legger ansiktet helt inntil stuevinduet for å kunne følge lyset. Han springer deretter ut på verandaen og kan skimte lyset et par sekunder til før det forsvinner som en fjern stjerne i samme retning som da det begynte å bevege seg, i sørvest. Det gikk ca. 10 sekunder fra lyset satte seg i bevegelse til det var ute av synet, mener Geir.

Han legger nå merke til at det kun er en tynn dis over himmelen slik at kun de største stjernene kan sees. Månen er ikke synlig. Geir Hungnes forteller at han er vant til å se fly i sørlig retning når de kommer inn med landingslysene på. Fenomenet han beskriver var nok ikke noe fly.

Voss i Hordaland

Dato: 17. april 1999

Tidspunkt: Ca. 17.30

Varighet: 1 minutt

Farge: Hvitt

Lyd: Ingen

Type: DD - Rakettlignende fenomen

To kvinner befant seg oppe på Slettafjellet ved Voss denne lørdagen. De oppdaget der et hvitt rakettlignende (avlangt) fenomen høyt oppe på himmelen. De hørte ingen lyd. Været var fint med skyfri himmel og solen befant seg bak observatørene. Kvinnene mente at dette fenomenet ikke var noe fly fordi høyden og farten var for stor. De kunne heller ikke se den karakteristiske kondensstripen etter "flyet". De nådde ikke å ta bilde av dette fenomenet, da det forsvant bak

et fjell i horisonten.

Braskereidfoss

Dato: 15. mai 1999

Tidspunkt: 02.45

Varighet: Ca. 3 sekunder

Farge: Hvitt/blankt

Lyd: Ingen

Type: NL

Odd-Arne Johansen og Bjørnar Haugen, begge fra Braskereidfoss, var på tur hjem fra en spillejobb på Sønsterud denne natten. Da de nærmet seg Braskereidfoss sentrum fikk de se et skarpt lys på himmelen med en hale eller stripe etter seg som kom fra vest mot øst i stor fart. Lyset var på størrelse som 1/4 av fullmånen. Det var skyfri himmel, og de hadde månen til venstre for seg slik at de kunne sammenligne fenomenets størrelse med denne. Lyset sluknet like over veien litt lenger fremme for de to observatørene. Da de nærmet seg stedet, lyste det plutselig opp igjen og forsvant i østlig retning i en utrolig hastighet som de to aldri har sett maken til. Begge har sett fly av forskjellige typer, men farten kan ikke sammenlignes med noen av disse. Odd-Arne og Bjørnar mente denne hastigheten "ikke er oppfunnet ennå". □

ON THIS DAY IN UFO HISTORY...

PHAEDRA ENTERPRISES

Vi har skaffet oss noen eksemplarer av heftet du ser avbildet her. Det inneholder 365 UFO-observasjoner, en for hver dag i året, Norge er også representert.

For kr. 100.- + porto er heftet ditt.

Bestill fra UFO-Norges Kontaktadr. se side 2.

Vær rask begrenset antall.

Mystiske spor funnet på Ulefoss

Tordis Andreassen på Ulefoss (nordøst for Porsgrunn i Telemark) ble natt til tirsdag 19. januar i år vekket av et voldsomt smell. Hun trodde først det var tordenvær, men etter nærmere undersøkelser fant hun et uforklarlig avtrykk i snøen. Omkretsen var omtrent 2 meter.

Det var kvart på tre om natta hun ble vekket av det kraftige smellet. Hun løp ned for å se om TV-apparatet hadde eksplodert på grunn av "tordenværet". Da fikk hun høre en merkelig lyd, men tenkte ikke mer på det før hun kom hjem fra jobben på Prestegården. Ute på plenen fikk hun se noen merkelige avtrykk som var avsatt i snøen. Det var ikke spor rundt de seks små truge-lignende sporene. Hvert spor var ca. 25-30 centimeter i diameter. Hele merket målte ca. 2x2 meter.

Tordis snakket med flere naboer om de kunne ha hørt smellet, men ingen av dem hadde merket noe smell. De av dem som hadde sett avtrykkene syntes de så merkelige ut, forteller hun. Ektemannen, Karsten, syntes også det var svært pussig, men heller ikke han hadde hørt noe smell.

Tror ikke på UFO

Tordis Andreassen har aldri trodd på UFO, men hva det var hun hørte, og hva slags spor som var avsatt på plenen

har hun ikke forklaring på.

- Det er ikke tvil i min sjel om at dette var noe rart, avslutter Tordis.

Journalist Kurt Hella fra Telemarksavisa var å kikket på sporene og kunne bekrefte at det ikke var spor rundt avtrykkene, og at de seks merkene var 25-30 centimeter diameter.

Kilde:

Telemarksavisa onsdag 20. januar 1999.

Etterforskning

Anders Jon Funnemark har undersøkt denne saken. Han fotograferte avtrykkene den 18. mai i år, samt undersøkte sporene med geigerteller. Han konstaterte at de var radioaktive. Hvor stort utslag han hadde er ikke konstatert da han brukte et instrument som kun gir fra seg lyd. Måleverdien er derfor ikke kjent. Han fant også merker etter noe som ligner klør i de ytterst ringene i avtrykket. Det var tre i hver sirkel. Funnemark tok også jordprøver, men disse er i skrivende stund ikke undersøkt. Anders Jon Funnemark skriver at gresset i avtrykkene vokser betraktelig senere en gresset ellers på plenen.

Arnulf Løken

PILOTER MØTTE LYSFENOMEN OVER NORDSJØEN

Av Clas Svahn

I februar 1999 ble det observert et merkelig lysfenomen over Nordsjøen. Observatørene var besetningsmedlemmer fra fire forskjellige passasjerfly, som befant seg i det samme området.

Onsdag den 3. februar 1999 observerte besetningene på fire passasjerfly fra selskapene Debonair (1), Sabena (1) og SAS (2) at et sterkt lysfenomen lyste opp himmelen. Hendelsen inntraff utenfor Jylland kl. 17.25 GMT (18.25 norsk tid). To fly befant seg sydvest for Jylland og to i området ved Helgolandsbukten.

Hendelsen over Danmark vakte stor oppmerksomhet også i Sverige etter at Londonavisen *The Daily Mirror* brakte en artikkel den 28. april i år. I artikkelen beskrives det hvordan piloten på Debonairs flight BAe146 så *...et sølvfarget langt spolfarget objekt, stort som et slagskip, fly langs med flyet. Den sjokkerte piloten så hva som syntes å være rekker av kvadratiske ventiler på UFOet før det forsvant med en fantastisk hastighet.*

Debonairflyet var på vei fra Linköping til Humberside Airport i østre Yorkshire. Ombord befant det seg personell fra Saab Military Aircraft som arbeider med Jas-prosjektet [det nyeste svenske jagerflyet, red. anm.].

Flyets kurs var vestlig og objektet beveget seg fra vest mot øst. Observasjonen ble gjort i mørke.

Etter å ha tatt kontakt med Civil Aviation Authority (CAA) i London fikk UFO-Sverige en oppsummering av pilotens rapport fakset over. Rapporten avviker totalt fra *Daily Mirror*s beskrivelse. Hele rapporten lyder i oversettelse:

«Uidentifisert sterkt lysskinn nedenfor BAe146 på FL280 [8400 meter].

Område under flyet opplyst i ti sekunder av et glødende lys som ikke så ut som landingslysene på et fly. Piloten anga at tre andre fly rapporterte hvordan det beveget seg i høy hastighet eller var

stillestående. ATC [flyveledelsen på Kasstrup] ble informert, men her kunne man ikke spore noen annen flytrafikk i området. Fem minutter senere ble det registrert et radarekko 120 kilometer fra flyet på [flyets] værradar. De atmosfæriske forhold ble rapportert til å være stabile og ingen andre fly var i nærheten.»

Lysrefleks

En talsmann for Humberside Airport, Tracey Law, bekrefter overfor ufologen

III.: UFO-Aktuelt/UFO-Nyt

Dave Clarke at piloten rapporterte observasjonen direkte til de sivile luftfartsmyndighetene, CAA, etter landingen. Tracey Law, som har snakket

med piloten, toner også ned presseopplysningene og sier at «piloten selv anså at observasjonen ble forårsaket av en lysrefleks på undersiden av flyskroget».

UFO-Sverige har snakket med en representant for Saab Military Aircraft. Ansatte fra selskapet befant seg ombord

på Debonair-flyet. Representanten, Lars Jansson, har tross forsøk på å finne flere vitner til hendelsen ikke lyktes. Etter alt å dømme var det bare besetningen som fortok observasjonen.

Tross kontakt med såvel SAS, Debonair og CAA har vi ikke greid å komme i kontakt med noen av pilotene og den 26. mai ga Debonairs hovedkontor beskjed om at de ikke lenger ville kommentere hendelsen.

Det er viktig å merke seg at besetningen på BAe146 altså ikke så noe «objekt» men derimot bare et lysskinn. At lyset skulle ha «stoppet», som også ble angitt i visse aviser (*Göteborg Tidningen* og *Expressen*) finnes det ikke belegg for i pilotens rapport til CAA. Opplysningen i *Daily Mirror* om at objektet var «stort som et slagskip» styrkes heller ikke av pilotens rapport eller av kontaktene med CAA.

Sveriges fremste ekspert på bolider, Bertil Lindblad i Lund, bekreftet overfor UFO-Sverige at bolider (veldig lyssterke meteoroider med opprinnelse i asteroidebeltet) etterlater spor på radar. Sporet oppstår når luften ioniseres av boliden på vei ned i atmosfæren. At radarekkoet ikke ble oppdaget før etter fem minutter kan bero på værradarens innstilling og i hvilken retning den siktet. En værradar

dekker 120 graders synsfelt fremover i fartsretningen. Hvis piloten svingte flyet kan han ha fått inn ekkoet fra ionisasjonssporet først noe senere. Ettersom noe intervju med piloten ikke har kunnet bli gjort er de eksakte omstendighetene rundt radarutslaget uklare.

Ulike beskrivelser

Den 30. april snakket UFO-Sveriges felt-

Fortsettelse på neste side

SWISSAIR-FLY I NESTENULYKKE MED UKJENT OBJEKT

Av Anders Persson

Her presenteres enda en UFO-observasjon gjort av flybesetningsmedlemmer, denne gang i august 1997 i luftrommet over New York.

En pilot fra flyselskapet Swissair var den 9. august 1997 nær ved å krasje med et uidentifisert objekt like nord for New York. Flyet hadde startet fra Philadelphia og var på vei nordover i retning Boston da hendelsen inntraff.

Samtalen mellom piloten og flygeledelsen i Boston, som ble tapet, utspilte seg slik:

“Sir, jeg vet ikke hva det var, men det fløy bare et hundretalls meter over oss. Jeg vet ikke om det var en rakett eller noe annet... men utrolig raskt... [i] motsatt retning.”

Kontrollen i Boston svarer med å spørre om det virkelig gikk i motsatt retning.

“Ja sir, og klokken var 21.07 (Greenwich tid). Det var for raskt til å være et fly.”

Kontrollen gikk ut med et spørsmål om det var noe annet fly som hadde sett noe. Svaret var negativt. Swissairflyet fikk isteden spørsmål om hvor høyt over flyet objektet gikk.

“Det var rett over oss, rett over, motsatt retning, og... og jeg vet ikke... 100-150 meter over oss. Alt jeg kan si er at vi så et lyst objekt, det var hvitt og veldig raskt.”

Pilotene blir intervjuet

Kapteinen og andrepiloten ble intervjuet om sine iakttagelser fire dager etter hendelsen.

“Jeg har aldri vært så nær annen trafikk tidligere. Da objektet passerte hørt ingen lyd, det var ingen turbulens av etterfølgende luftstrømmer og ingen utslag på flyets egne instrumenter.”

Besetningen opplyser videre at det ikke syntes noen avgasser eller røyk og at det var vanskelig å bestemme den virkelige størrelsen. Den tilsynelatende størrelsen var imidlertid som en fingernekl på en armlengdes avstand. På dette tidspunktet var været klart, hele veien fra Philadelphia til Boston og solen var i ryggen på pilotene.

Kapteinen, som har mer enn 15 000 flytimer, fortalte at han aldri tidligere har sett et missil i luften.

Andrepiloten, med 7 500 flytimer, uttalte at han akkurat hadde bøyd seg ned for å justere volumet på headsettet sitt idet han kikket opp og fikk se objektet passere veldig raskt over ham.

Det var nært nok til at han instinktivt dukket ettersom han trodde at det skulle treffe dem.

Han antok at det passerte 30-60 meter over flyet og mellom høyresiden av skroget og motor nummer tre.

Ingenting på radar

Andrepiloten opplyser videre at objektet ikke hadde noen synlige markeringer og at størrelsen var som en fingernekl på en armlengdes avstand. Han sier videre at han nylig møtte en værballong over Italia og at objektet ikke lignet en slik ballong.

Etterforskerne har kontrollert data fra radar registreringer mot flyets bane og ikke funnet utslag som indikerer noe motgående objekt.

Værballonger sendes opp to ganger per døgn (07.00 respektive 15.00 lokal tid) fra Kennedy-flyplassen og når en høyde av 8000 meter etter ca. en halvtime.

Som et kuriosum kan det bemerkes at hendelsen inntraff i samme område der TWA Flight 800 styrtet ett år tidligere etter å ha startet fra Kennedy-flyplassen utenfor New York.

Hele originalrapporten, med medfølgende lydopptak av samtalen mellom pilot og flygeledere, finnes på følgende Internett-adresse: www.fufor.org □

Kilder:

The Canadian Press, 1999; Stephen Thorne: Swissair Liner's CE with "UFO" off NYC '97.

Hentet fra:

UFO-Aktuellt nr.2 1999

Oversettelse:

Ole Jonny Brønne

Piloter - ...

Fortsatt fra forrige side

forsker Tora Greve med flygelederen Sören Schütt på Kastrup, som fortalte at samtlige piloter hadde vært svært overrasket over det de hadde sett. En av pilotene mente at objektet hadde kommet rett mot ham, en annen at det hadde kommet på skrå ovenfra og gått nedover mens en tredje oppfattet det som om objektet gikk noe oppover.

Observasjonstiden, utseende på lysfenomenet og øvrige beskrivelser av hendelsen tyder på at det var en lyssterk bolid som ble observert av besetningene. De feilaktige beskrivelsene i media har dog gjort hendelsen mer mystisk enn den egentlig var. □

Kilde:

UFO-Aktuellt nr. 2 1999

Oversettelse:

Ole Jonny Brønne

ENORME ILDKULER SETT FRA NORD-TRØNDELAG

Av Mentz Kaarbø og Arnulf Løken

Om ettermiddagen mandag 24. mai ble det fra tre steder i Nord-Trøndelag observert en ildkule på sørøst-himmelen som i løpet av noen få sekunder lyste kraftig opp. Leder av Rapportsentralen, Arnulf Løken, fikk inn de første rapportene allerede samme kveld. Et par dager senere (onsdag 26. mai) tok han kontakt med Trondheim Astronomiske Forening, da svært mye tydet på at dette var en hendelse av astronomisk karakter.

De første innkomne muntlige rapportene ble altså registrert ved Rapportsentralen 24. mai. Tidspunktet for hendelsen var ca. kl. 17.20 (norsk sommertid) og observatørene beskrev en ildkule med lysstyrke større enn fullmånen. En observasjon var fra Rissa, en fra Namsos-området og en fra Sørli (1 kilometer fra grensen til Sverige) hvor en rekke personer så fenomenet under et selskap.

Fra alle de tre stedene berettes det om et blankt lys som var sterkere enn fullmånen. Objektet synes ikke å ha delt seg.

Ettersom stadig flere rapporter kom inn var det en ukes tid senere, rundt 1. juni, klart at det var snakk om minst seks observasjonssteder i Nord-Trøndelag, samt at meteoren trolig også var observert fra et eller flere steder i Sverige.

På dette tidspunkt var det dessuten rimelig sikkert at meteoren hadde bestått av minst to fragmenter.

For sikkerhets skyld gjør vi her oppmerksom på at "fenomenet" i utgangspunktet blir betegnet som en "meteor" da det (foreløpig) kun er observert som ilduler på himmelen. Noe nedslagsfelt med fragmenter er ennå ikke funnet, i så fall ville disse objektene fått betegnelsen "meteoritter". Mot slutten av artikkelen har vi for enkelhets skyld likevel valgt å omgå denne litt strenge definisjonen, blant annet i avsnittet "Sannsynlige egenskaper ved meteoritten".

Observatørenes beskrivelser

1. Molly Grongstad, Høylandet

Molly var på Skarlandsfjellet mellom Høylandet, Skorovatn og Harran på det aktuelle tidspunktet. Hun er lommekjent i området. Fra Skarlandsfjellet hørte hun (i 4-7 sekunder) og så (i 2-3 sekunder) ildkulen. Hun så en blank hvitglødende

front etterfulgt av en hale som hun så flammetunger fra. På ett tidspunkt mener hun å ha sett ildkulen mot fjell i bakgrunnen. I så fall har den vært svært lavt. Molly hørte en "tung brummelyd" mens hun så fenomenet. For henne så det ut som om den falt ned like bak fjellet. Hun trodde det var et fly som styrtet, men hørte ingen eksplosjon fra nedslaget. Tidspunktet var "ca. 15 minutter etter at hun forlot hytten, ca. kl. 17.00". Dette stemmer bra med andre observasjoner som både Rapportsentralen og Trondheim Astronomiske Forening (TAF) har fått kjennskap til. Alle rapportene forteller om en lysstyrke større enn fullmånen.

Molly undersøkte ikke det mulige nedslagsområdet nærmere både av tidsnød og en viss frykt for hva dette kunne være.

Molly så ildkulen i vestlig retning,

Vi omtaler denne hendelsen relativt grundig selv om den åpenbart har sin naturlige forklaring. Dette fordi vi vet at de fleste UFO-rapporter (som det jo i utgangspunktet var) har sin årsak i konvensjonelle fenomener. Det kan dermed være nyttig også å følge en IFO-sak da man gjennom dette kan få verdifull erfaring til å etterforske fenomener av langt større merkverdighetsgrad. I tillegg viser denne saken at UFO-NORGE og representanter for astronomiske foreninger kan ha et utmerket samarbeid.

RED.

Molly Grongstad og hennes mann Kåre.

I denne retningen forsvant ildkulen, fortalte Molly.

hvilket ikke stemmer med retningen som er rapportert av Dan Leo Totland på Sørli (se rapport nr. 2 under). Dette fragmentet ble nemlig sett nesten rett i sør fra Sørli, mens Skarlandsfjellet er i vest/nordvest sett fra Sørli. Dette betyr at vi har med minst to fragmenter å gjøre.

Små grønne menn!

Da Molly hørte duoen og fikk se ildkulen komme over himmelen holdt hun seg for ørene fordi det så ut som at et brennende fly var i ferd med å styrte i fjellveggen på andre siden av Skarlandsfjellet. Hun går mye i fjellet, men har aldri opplevd noe lignende. Hun innrømmet at hun var redd da hun gikk hjemover. - Jeg så meg rundt etter små grønne menn, lo hun.

Da hun leste i *Namdals-Avisa* om de andre observasjonene skjønte hun at det dreide seg om en meteor.

2. Dag Leo Totland, Sørli

Han observerte meteoren i ca. 2 sekunder. Den ble gradvis sterkere helt til den forsvant. Den var synlig i sør/sørøst med kompasskurs 170 grader, nesten rett sør. Den startet ca. 25-30° over horisonten, og sluttet 20-25° over horisonten. Banen var vertikal sett fra Sørli.

Meteoren etterlot seg et røykspor som var synlig ca. 30-60 sekunder. Det deformerte seg etter hvert som følge av ulike vindhastigheter i ulike høyder. Lysstyrken var omtrent som for en kondensstripe fra et jetfly på relativt lang

avstand (det vil si noe mindre enn når du ser en slik stripe rett opp).

Det ble hørt en kraftig tordenvær-buldring ca. 1½ - 2 minutt etter objektet. Denne buldringen varte anslagsvis 10-15 sekunder. Dersom lydhastigheten er ca. 340 m/s, og lyden stammet fra meteoren, betyr dette en avstand på anslagsvis 30-40 kilometer fra lydkilden til Sørli.

Dan Leo sa at en svensk avis hadde omtalt observasjoner gjort i Sverige.

Rapporter til UFO-NORGE

De første som meldte fra var to kvinner fra Rissa som denne mandagen, 2. Pinsedag, var ute og gikk tur. De oppdaget fenomenet i øst, som hadde stor fart i retning nordøst der det forsvant bak en åsrygg.

Observatørene beskriver meteoren som en stor blank kule med hale. Den kunne være på størrelse med en ert målt på strak arm, noe som tilsvarer fullmånen. De hørte ingen lyd. En viktig detalj er at på rapportskjemaet skriver de at meteoren forsvant før den "landet", noe som tyde på at den sluknet før den ble borte bak horisonten.

Tirsdag 25. mai meldte Torbjørn Moen og Frode Hårstadstrand fra om at de dagen før hadde observert en blank kule med hale som dalte i ca. 80° helling ned bak horisonten i øst. Det minnet om magnesium som brenner, fortalte de to arbeidskameratene fra Statland (vest for Namsos) som kjørte i bil hjem fra arbeidet.

En mann fra Levanger var ute i båt sammen med to barn da de så meteoren. Også disse tre kunne se en hale etter lyskulen, men vedkommende fortalte at lyset sluknet før det ble borte bak horisonten i øst.

Radarbilde

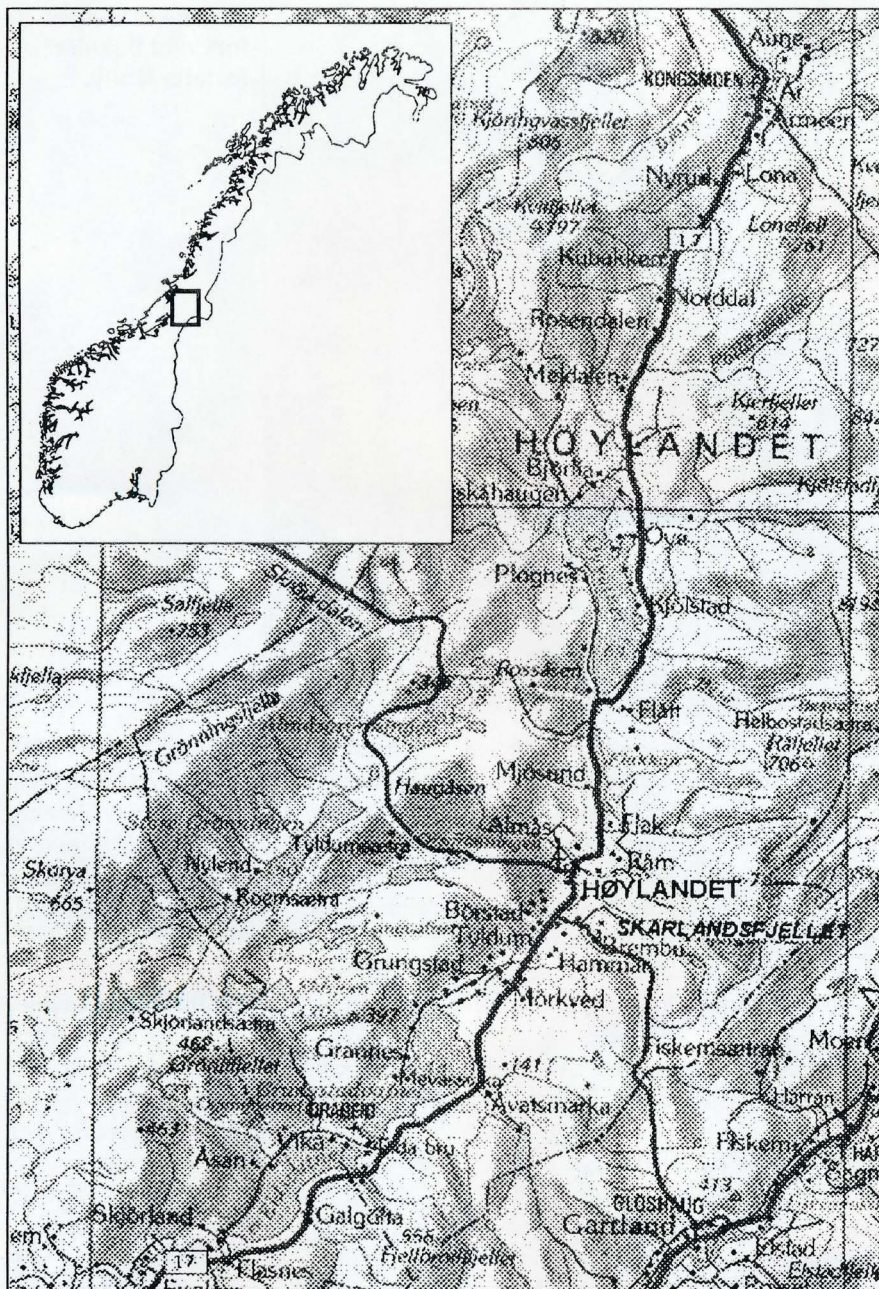
UFO-NORGE avd. Midt gjorde en forespørsel til Trondheim Lufthavn, Værnes, for å være sikker på at det observerte fenomenet ikke kunne ha vært fly. Kontrollsentralen kunne bekrefte at det ikke var fly i de aktuelle områdene.

Likeså ble Luftforsvarets Stasjon på Gråkallen i Trondheim (LFST) oppringt, der vakthavende offiser uttalte seg. Vedkommende bekreftet at de ikke hadde militærfly i dette området på angjeldende tidspunkt.

Da mistanken om at dette var en meteor kom ganske tidlig, spurte jeg om det

Kommentarer til sporene i Tafjord og Stordal

På turen innover i fjellet kom Løken i snakk med blant andre geolog Terje Bjerggård fra Norges Geologiske Undersøkelse (NGU) i Trondheim. Sporene i Tafjord og Stordal i 1997 ble omtalt (se *UFO* nr. 2 1997) og bilder fremvist for ham og de andre på ekskursjonen. Bjerggård ble meget forundret over bildene og hadde ingen forklaring på hva som kunne ha forårsaket fenomenene.

Kart som viser leteområdet ved Høylandet og Skarlandsfjellet (til høyre).

var mulig å oppdage en meteor/meteoritt på radarsystemet. Vakthavende forklarte at det var svært vanskelig å oppdage objekter med stor hastighet. Systemet er programmert til kun å registrere objekter med noenlunde kjent hastighet (det vil si fly). Gjenstander med hastigheter som i større grad avviker fra dette, skilles ut som støy og lagres vanligvis ikke i radarens database. Det er allikevel en liten sjanse for at man kan registrere slike ting, men da må en person med god erfaring sitte å se på radarbildet akkurat i det fenomenet passerer radaren.

Det er derfor også vanskelig å oppdage uidentifiserte flygende objekter (UFO) på radar dersom de har liten, evt. stor fart, forklarte vakthavende.

Etterforskning

Arnulf Løken var, som tidligere nevnt, den som initierte hele etterforskningen i det han var den første som fikk inn rapporter pr. telefon allerede i løpet av mandag og tirsdag 24. og 25. mai. Han sendte ut rapportskjema til observatørene de påfølgende dagene. Mentz Kaarbø i Bergen ble oppringt tirsdag kveld, hvor nyheten om observasjonene ble bibragt, og hvor man i fellesskap raskt ble enige om at disse måtte ha en astronomisk årsak. Ved å konsultere Norsk Astronomisk Selskaps hjemmesider på Internett (under rubrikken "Lokalforeninger") ble navn, adresse og telefonnummer til Birger Andresen funnet, leder for Trondheim Astronomiske Forening. Løken tok kontakt med ham dagen etter, onsdag 26. mai.

Birger Andresen (tidligere leder av Meteorittgruppen i Norsk Astronomisk Selskap) begynte da aktivt å samle inn informasjon. Han la de første vitneforklaringene (opprinnelig via Løken) ut på nettet, kontaktet media med etterlysning av flere vitner og konsulterte andre instanser (ekspertise på meteorittnedfall) for nærmere info. Etter et par uker var det også tid for en tur ut i marken til det antatte nedslagsfeltet.

Lørdag 5. juni dro Birger Andresen og Thomas Jacobsson fra TAF, geolog Terje Bjerkgård fra Norges Geologiske Undersøkelse og Arnulf Løken fra UFO-NORGE på åstedsbefaring til Skarlandsfjellet øst for Høylandet. Der møtte de Molly Grongstad som fortalte om den svært interessante observasjonen hun hadde gjort der 24. mai ca. kl. 17.20. I alt 12 personer dro til fjells i regnværet. Det var en liten mulighet, utfra beskrivelsene til Molly Grongstad, at ett av fragmentene kunne ha landet i området.

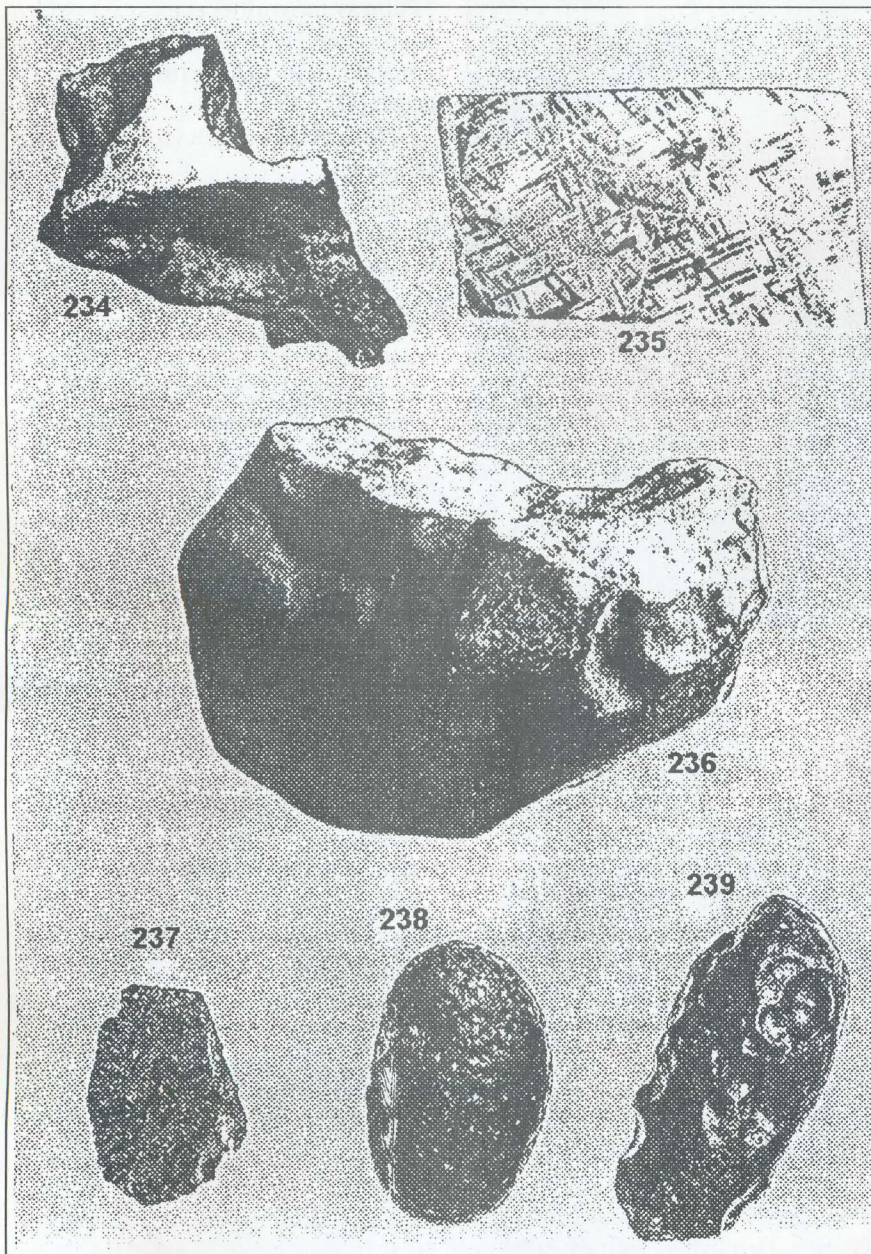
Terrenget på stedet er relativt flatt og har lite trær. På dette tidspunktet var det flekkvis snø i området. Det var ca. 2 ½ times gange fra vei inn til antatt nedslagsområde.

Dessverre ble ingenting funnet. Imidlertid fungerte turen som en test på mulige fremtidige ekspedisjoner med samme formål. Dessuten fikk medlemmene i TAF utvekslet erfaringer internt; det ble etablert et (mulig fremtidig) samarbeid mellom TAF og UFO-NORGE, samt at man fikk diskutert sporene i Tafjord og Stordal i 1997 (se boks på forrige side). Som en bonus ble dessuten turen omtalt og vist på TV2 nyhetene søndag kveld.

Sannsynlige egenskaper ved meteoritten

Det kan se ut som om det er snakk om minst to fragmenter; "Østersunds-fragmentet" som synes å ha lyst opp i nærheten av Østersund (sett av mange rundt Trondheimsfjorden) og "Høylands-fragmentet" som er sett hovedsakelig fra steder lenger nord. TAF prøvde også å komme i kontakt med observatører i Sverige og Finland da disse landene synes å være sannsynlige nedslagsområder for i hvertfall Østersunds-fragmentet. I skrivende stund er det samlet observasjoner fra Rissa i vest til Østersund i øst og fra Ranheim i sør til Vega i nord. Observasjonene er også sendt til Norsk Astronomisk Selskap.

Vanligvis har meteoritter (i følge Hand-

Et utvalg av meteoritter. Nr 234 er en jernmeteoritt. Nr 236 er en steinmeteoritt. Nr 237/238/239 er tektitter og er egentlig glass. Fargen er svart eller grønn. De stammer neppe fra verdensrommet, men er dannet ved meteoritt-nedslag.

book of Visual Meteor Observations fra International Meteor Organisation, IMO), mistet sin "kosmiske" hastighet ca. 20 kilometer over bakkenivå, hvorpå den avkjøles raskt slik at den blir "usynlig". Vanligvis skjer eventuell oppsplitting av meteoritter ca. 40 kilometer over bakkenivå. Informasjon fra IMO tilsier at ildkuler faktisk "slukker" lenge før de når 1-2 kilometer over bakkenivå.

Dersom meteoritten hadde blitt funnet, så ville dette vært det 12. funnet i Norge. Den største er Alta-meteoritten fra 1902 (77,5 kg). Den siste er en meteoritt på 1,5 kg funnet i Sogn i 1978. Ni av meteorittene er steinmeteoritter, en er jernmeteoritt og en er jern/stein meteoritt. Det finnes i gjennomsnitt ca. 8-10 meteoritter hvert år på verdensbasis.

Meteoritten kan bli vanskelig å finne
Den beste muligheten for å finne et slik fragment er at turgåere kan gå seg på dette. Vi vet ikke hvor stort det er. Det kan være fra en liten stein med vekt på noen få gram, til en på flere kilo. Kjentetegnet ved en slik meteoritt er at bortsett fra å se ut som en vanlig stein, er en

Foran fra venstre: Leder i TAF Birger Andresen og nestleder Thomas Jacobsson. Bakerst, mellom Andresen og Jacobsson, ses Terje Bjerggård fra NGU.

Molly Grongstad blir intervjuet av TV2.

side helt svart av heten som oppstår når den går gjennom atmosfæren. En annen type kan være helt svart, glatt og blank, nesten som glass. Dette er fordi overflaten på hele meteoritten er smeltet.

Alle meteoritter som blir funnet og innlevert undersøkes og lagres ved Mineralogisk-Geologisk Museum på Tøyen i Oslo. Her finner vi også utstilling av alle meteoritter funnet i Norge.

Hva er en meteoritt?

En meteoritt er en stein fra verdensrommet som "overlever" møte med jordatmosfæren og treffer bakken. Jorda treffes av flere tonn meteorittisk materiale hver dag, men for det meste er det snakk om små partikler. De fleste av partiklene går tapt (brenner opp).

Meteorittene treffer atmosfæren med en hastighet mellom 11 og 70 km/sekundet. Meteoritter mindre enn 1 millimeter fordampes helt ved møte med jordatmosfæren. Meteoritter med masse under 1 tonn, vil bremses kraftig opp fra 60 kilometer og ned til 20 kilometer over bakken. Nedslagshastigheten er som regel omkring 100-300 m/s. dvs. ca. 350-1100 km/t. Meteorittene er ikke særlig varme når de lander (oppvarmingstiden er kun på få sekunder). Større meteoritter på over 10 tonn vil treffe Jorden med "kosmisk" hastighet, det vil si ca. 20 km/sekund eller mer, noe som forårsaker kraftige sjokkreaksjoner i bakken. Disse meteorittene etterlater seg hull i bakken (krater).

Den største som er funnet i ett stykke er Hoba-West meteoritten i Afrika. Den

er ca. 2 x 3 x 5 meter og veier 60 tonn. Langt større meteoritter har truffet Jorden, men er enten pulverisert i enorme eksplosjoner når de treffer bakken, de har falt i havet, eller blitt begravd av vegetasjon, vær og vind.

Store meteoritter etterlater seg kratre, som krateret i Arizona ørkenen i USA som måler 1360 meter i diameter og er 175 meter dypt. Dette var trolig en stein på ca. 150 meter i diameter.

Meteoritter i Norge

I Norge var det fram til 1991 funnet 11 meteoritter. Da er ikke Gardnos-meteoritten ved Nes i Hallingdal tatt med, siden den (sannsynligvis) fordampet ved nedslaget. Den kan ha vært ca. 300 meter i tverrmål med en hastighet på 20 km/sekund, noe som ved nedslaget for omtrent 650 millioner år siden skapte et krater en kilometer dypt og fem kilometer i diameter - godt synlig i dag.

Av de 11 meteorittene er én jernmeteoritt (*sideritt*), én stein-jernmeteoritt og ni steinmeteoritter (*aerolitt*).

Hvorfor er det så viktig å finne en meteoritt

Det er ikke noen fare ved å finne eller ta i en meteoritt. Varmen forsvinner raskt og de er ikke radioaktive. Å finne en meteoritt er svært viktig fordi dette kan være steiner som ble dannet samtidig med Jorden og de andre planeter for ca. 4,5 milliarder år siden. De bærer med seg informasjon om hvordan solsystemet ble dannet, informasjon som vi ikke kan finne andre steder.

Funn av meteoritter er en svært sjelden begivenhet. Hvert år finner man i gjennomsnitt 8-10 meteorittsteiner på verdensbasis.

Ett funn er derfor reelt viktig rent vitenskapelig.

Har du en meteoritt liggende, ja da gjør du lurt i å levere den til analyse. Den kan jo stamme fra solsystemets opprinnelse!

Mediadekning

Namdals-Avisa (NA) brakte det første intervjuet med de to observatørene Torbjørn Moe og Frode Hårstadstrand fra Lausnes, samt Birger Andresen (TAF) få dager etter hendelsen. NA og *Trønder-Avisa* har siden skrevet flere artikler og formidlet henvendelser fra publikum til TAF og UFO-NORGE.

Takket være to innslag i NRK Nord-Trøndelags radiosendinger (fredag 4. juni og mandag 7. juni) og artikler i en rekke andre aviser i Nord-Trøndelag, Nordland og Østersund har TAF og UFO-NORGE i skrivende stund (medio juni) kommet i kontakt med over 25 øyenvitner.

Ellers ble ekspedisjonsdeltakerne en smule overrasket over at TV2 hadde meldt sin interesse for Molly Grongstads observasjon. De sendte med en kameramann til fjells i regnværet søndag 5. juni. Dette resulterte i et ca. 1 ½ minutter langt innslag på TV2 nyhetene søndag 6. juni kl. 21.00. Her ble det presentert et kort intervju med Birger Andresen, som uttalte at mulighetene nok var små for å finne noe. "Insidere" fikk et kort glimt av Arnulf Løken blant de fremmøtte i det fuktige været på snaufjellet.

I forbindelse med mediadekkingen er det en ting som bør nevnes: Av alle rapporter og vitnebeskrivelser som vi fikk inn de første par ukene, var den mest rørende historien fra en mor som ringte til TAF mandag 7. juni. Hun kunne fortelle at hennes 10 år gamle sønn nå hadde fått en uforbeholden unnskyldning fra hele familien. Helt til de så innslaget på TV2-nyhetene hadde de nemlig nektet å tro på guttens fantastiske historie selv om han hårdnakket hadde holdt fast på sitt i 14 dager. Men da de hørte om Mollys observasjon fra Høylandet skjønte de at det altså var sant likevel. Det var tydelig at alle var lettet over å få forklaringen, og ikke minst var det godt for gutten endelig å bli trodd. Også andre som TAF og UFO-NORGE har vært i kontakt med har uttrykt stor lettelse over å få bekreftet at de ikke har

lettelse over å få bekreftet at de ikke har sett syner. Enkelte har først turt å snakke med andre om det de så etter at de har funnet ut at andre også har observert fenomenet.

Ovenstående forhold har vi i UFO-NORGE (og andre UFO-organisasjoner) erfart i en årrekke; erfaringer brakt videre blant annet gjennom dette tidsskrift.

Til slutt kan det føyes til at Rapport-sentralen vil følge med i denne saken (med et halvt øye, da dette strengt tatt ikke er vårt gebet) og bringe eventuelle nyheter videre hvis dramatiske ting skulle dukke opp. □

Kilder:

Personlig kommunikasjon mellom

Arnulf Løken og Mentz Kaarbø.

Informasjon på Trondheim

Astronomiske Forenings hjemmesider:

<http://www.nvg.org/org/taf/>

v. Birger Andresen juni 1999

TYNGDEKRAFTEN OVERRASKER

Tidsskriftet *New Scientist* skriver i september 1998, at vitenskapen undrer seg over fjerne romskips underlige oppførsel. Hvis observasjonene stemmer - og de er blitt kontrollert igjen og igjen gjennom flere år - er det noe ved tyngdekraften som er annerledes enn forventet.

To romsonder, Pioneer 10 og Pioneer 11, begge sendt ut i de ytterste afkrøker av solsystemet i begynnelsen av 1970-årene, oppfører seg som om Solens tyngdekraft er kraftigere enn den burde være. Det vil si, at de mister hastighet. Det var forventet at deres hastighet var stor nok til at de kunne forlate solsystemet og fly ut i det ytre rom. Men hvis de fortsetter som nå, vil Pioneer-sondene kanskje falle tilbake mot Solen.

Andre romsonder har oppført seg på samme måte som Pioneer-sondene og mistet fart. Det gjelder også Ulysses-sonden, som nå flyr i en polarbane rundt Solen, og Galileo som kretser rundt Jupiter.

“Vi har jobbet med problemet i flere år og har undersøkt alle muligheter,” forteller John Anderson, planetforsker ved NASAs Jet Propulsion Laboratory i Pasadena. Hverken Anderson eller andre har funnet grunnen til romsondenes underlige oppførsel. De mener nå, at det dreier seg om en ekstra tyngdekraft. Og det vil sende en stor del teoretiske fysikere inn i tenkeboksen. -OJB

Kilder: *CNI News* vol 4 no. 14 1998/
UFO-Nyt nr. 4 1998, side 30.

Argangs-UFOer

LUFTSKIP - fortidens “forklaring” på underlige flyvende gjenstander

Av Per Ottesen

Vi vet at gjennom tidene har UFO-observasjoner fått sin forklaring eller blitt skildret ut fra datidens forutsetninger. Romerne så skjold og sverd på himmelen. De første kristne så selvfølgelig kors, mens man i årene fram mot vår tid har sett “soler” og andre former for fenomen. Mot slutten av forrige århundre og i starten av dette, var det luftskip som var forklaringen på det meste, og i forbindelse med noe forskning i gamle aviser snublet jeg over et par gode saker som jeg bringer videre til dere. Bedøm selv - var det luftskip disse menneskene så, eller...?

Fra Lillehammer Tilskuer 17. mai 1909:

ET MYSTISK LUFTSKIB OVER ENGLAND

Landskabet bestraalet med Lyskastere.

Udsendt fra den tyske Flaade?

London, 14de Mai

Et mystisk Luftskib, som har været set fra forskjellige Steder i England, har sat alle Sind i Bevægelse. Luftskibet er endnu en fuldstændig Gaade, tildrods for, at det næsten daglig blir observeret og omtalt i Aviserne.

Bladene indeholder stadig sensationelle Meddelelser angaaende dette Luftsyn. Flere Journalister har fulgt Luftskibets Bevægelser i Automobiler, og inat iagttaget det, medens det bevæget sig i en Høide af neppe 100 Meter. Dets Besetning bestod af 2 Personer, som overalt anvendte meget sterke Lyskastere, hvormed de Punkter, som de rettedes mod, belystes saa intenst, at det nærmede sig Dagslyset. Lyskasterne og den Omstændighed, at Luftskibet stadig kommer fra Nordsjøen og forsvinder i samme Retning har fremkaldet Formodningen om, at Luftskibet er udsendt af den tyske Flaade, som fortiden holder Manøver i Nordsjøen. Formodningen herom støttes deraf, at Luftskibet, naar det observeres, aldri er i større Afstand fra Havet, end at Sandsynligheden for, at det har sin Station der, forekommer utvilsom.

Fra Lillehammer Tilskuer i juli 1909 (med Aftenposten som kilde):

ET LUFTSKIB OVER SMAALENENE?

Seet af 5 Mænd i Vaaler

Kommunelægen i Vaaler meddeler, at han Lørdag Nat ved 12-Tiden sammen med fire andre voxne Mønd iagttog noget, som alle strax blev enige om var et styrbart Luftskib.

Luften var fuldstændig klar, og det var saa lyst, at Skibet tegnede sig ganske klart mod den lyse Himmel. Det saaes at komme vestenfra med meget stor Fart, da det plutselig stansede paa ca. 4 Kilometers Afstand fra Gaarden Nordby i Vaaler, hvor de 5 Mænd, som saa det, befant sig. Luftskibet gjorde Holdt antagelig ret over Kaabelgaardene. I dette Øieblik var det klart og tydeligt, at det var et styrbart Luftskib, og at det stod under Kommando af menneskelige Hænder; thi det gjorde en meget præcis Vending i Luften.

Det stod stille ca. 2 Minutter, og fortsatte igjen herpaa i vestlig Retning med meget stor Fart og forsvandt meget hurtigt i Horizonten. I første Øieblik, da man saa det eiendommelige Syn mod Himmelen, troede man først, at det var en Skydot, som kom seilende, men man blev strax enige om, at det var et Luftskib.

Man fik det bestemte Indtryk, at det var et styrbart Luftskib; paa den lange Afstand kunde man ikke øine alle Detaljer; men man saa tydelig, at det havde en rektangulær Form, og at det var tilspidset mod begge Ænder.

Luftskibet bevægede sig antagelig i en Høide af nogle Hundrede Meter. Da det var midt paa Natten, er det ikke blevet iagttaget av andre saavidt man ved.

BOKANMELDELSER

Ved Ole Jonny Brønne

UFO-Vision 6

SUFOI

Danske SUFOI har i en del år utgitt et ambisiøst og velskrevet hefte kalt *UFO-Vision*. 1998-utgaven er nummer seks i serien og inneholder som sine forgjengere en rekke bokanmeldelser og samt flere artikler som tar UFO-fenomenet opp til debatt.

Den engelske ufologen Hilary Evans skriver under overskriften "Det 20. århundrets myte" om hvordan UFO-myten har påvirket og hentet inntrykk fra andre "overnaturlige" emner. Evans spør noen viktige kilder tilbake til 1920-tallets science fiction-litteratur og følger siden sporet fremover via kontaktpersoner og vitenskapsmenn i vår egen tid. Selvsagt unngår ikke Roswell og konspirasjonsteoretikerne Evans' øye. Evans er en grundig og erfaren etterforsker som ikke avfeier UFO-fenomenet til tross for at han innser dets mytiske proporsjoner. Saker av stor merkverdighetsgrad som Paul Trents fotografier i 1950, spøkelsesrakettene over Skandinavia i 1946 og forsvinningen av Frederick Valentich i 1978 plager ham. Men disse hendelsene har etter Evans' mening langsomt blitt blandet sammen med UFO-myten til noe som ikke går an å skille fra hverandre. Der står UFO-etterforskerne i dag. Spørsmålet er om vi noen gang vil kunne skille de to typer fenomener.

CLAS SVAHN

UFO-Aktuellt nr. 4 1998/OJB

Abductions: a Dangerous Game

Philip J. Klass

Prometheus Books

Bøker om mennesker som påstår å ha blitt tatt ombord i UFOer er det ingen mangel på nå for tiden. Det er dog sjelden forfatterne av disse bøkene setter spørsmålsteget ved de ganske fantastiske vitnemål de bortførte kommer med. Når Philip J. Klass, en av de mest kjente UFO-skeptikerne i USA gir seg i kast med å undersøke sannhetsgehalten i

disse historiene er han nærmest unntaket som bekrefter regelen. I slutten av boken oppsummerer han sin innstilling til fenomenet med følgende uttalelse: "Etter mer enn 21 års undersøkelser av de tilsynelatende mest uforklarlige UFO-sakene, har jeg ennå til gode å finne en som ikke kunne gis en konvensjonell forklaring".

Utfra dette temmelig ekstreme standpunkt redegjør Klass for de mest kjente av de amerikanske bortførelsesberetningene - fra Barney og Betty Hill til Whitley Strieber - og alle gis selvsagt en "hverdaglig forklaring". Bløff eller innbilning er, kortfattat, hva det handler om ifølge forfatteren.

Den eneste nærkontaktpersonen som vies en individuell forklaring er Whitley Strieber, som gis diagnosen "temporal lobe epilepsi" [på dårlig legemorsk: "panne-lapp epilepsi", red. anm.]. De som lider av denne forstyrrelsen er moraliserende mystikere med en tendens til å se en høyere mening i alt. Strieber har latt to nevrologer undersøke denne muligheten, og Klass innrømmer at de ikke har funnet noe som tyder på at Strieber er en såkalt temporal-lapp epileptiker, men han poengterer at den ene nevrologen ikke anser seg ferdig ennå.

Man slås ganske raskt av tanken på at forfatteren ikke er noen ærlig person. Jeg har ikke kunnet finne en eneste ren løgn, men hans måte å ta med kun de opplysninger som støtter hans egne forklaringer er nærmest bedragerisk. Beskrivelsen av tilfellet med Travis Walton er ganske illustrerende i så henseende. Walton, som sammen med seks andre skogsarbeidere så et UFO på nært hold [i Arizona i 1975, red. anm.], hevder at han senere, når hans skremte kamerater flyktet fra stedet, ble tatt ombord i UFOet. Klass mener at det dreier seg om bløff.

Waltons arbeidsformann og gode venn, Mike Rogers, hadde problemer med å fullføre sin kontrakt med firmaet. Rogers trengte et tilfelle av "force majeure" -

en uforutsigbar hendelse som skulle befri han fra sin plikt til å oppfylle kontrakten. At en av hans menn befant seg på en utenomjordisk farkost og at de øvrige var vettskremte var ifølge Klass en slik "force majeure".

Men i løpet av Waltons fravær ble hans kolleger forhørt av politiet med hjelp av en polygraf (løgndetektor). De ble vurdert til å snakke sant med ett unntak, Allen Dalis, hvis resultat var slik at det ikke var mulig å sikkert si om han løy eller snakket sant. Dette bevis, påpekte ufologen James Harder, hadde holdt i en domstol. Sannsynligheten for at fem personer "lurer" polygrafen er nemlig mindre enn én prosent ifølge statistikken.

Alt Klass har å si til dette er at Harders henvisning til en domstol er passende, da Walton hadde gjort seg skyldig i sjekkbedrageri noen år tidligere og Allen Dalis senere skulle tilstå væpnet ran og sitte fem år i fengsel.

Å fremholde at den mistenkte har gjort seg skyldig i lovbrudd tidligere holder likevel ikke i en domstol, noe som Klass ikke synes å kjenne til. Walton deltok ikke i den første polygraf testen og Allen Dalis' resultat kan meget godt ha berodt på den nervøsitet han rimeligvis kunne ha følt i politiets nærvær. Et interessant faktum som ikke tas med i boken er at Dalis tross alt holdt fast ved historien om UFOet. Når så Walton omsider ble testet med polygraf og ble vurdert til å lyve så er saken klar ifølge forfatteren. At testen enstemmig underkjennes av de psykologer og psykiatere som uttalte seg om saken nevnes ikke. En de spurte ekspertene, Dr. Jean Rosenbaum, anså til og med at Walton snakket sant, selv om han selv ikke trodde at noen abduction hadde funnet sted, men snarere at Walton hadde vært midlertidig sinnsforvirret. Også dette unnlater Klass å meddele sine lesere. Klass anser likevel ikke Rosenbaum for å være inkompetent siden han refererer til ham et annet sted i boken, der James Harders bruk av hyp-

nose blir kritisert av den samme Rosenbaum.

Klass hevder videre at Walton var en UFO-fantast. Han og andre i familien hadde ofte sett UFOer. At mange andre i området, også personer som var skeptiske til Waltons historie, også hadde sett UFOer er noe forfatteren ikke finner interessant nok til å omtale.

Det finnes dog lysglimt her og der i boken, som kapittelet om hypnose. Det går beviselig an å få vitner til å huske ting ved hjelp av hypnose, men det går også an å forvanske hukommelsesbilder slik at et vanlig mareritt blir et innbilt besøk ombord i et UFO. Spesielt Budd Hopkins får ta sin del for den slags UFO-forskning.

Når det gjelder å fremføre hard ogentydig kritikk gjør Klass nettopp dette. Når det ikke går blir personangrepene og insinuasjonene desto flere. Anledningen til denne oppførselen peker han, på selv når han forsøker å forklare hvorfor abductions er så vanlige i USA. Han skriver: "En medvirkende årsak kan være at kommersielle, hardt konkurrerende TV-kanaler og radiostasjoner i USA er mer ivrige til å gå ut med sensasjonelle historier for å tiltrekke seere/lyttere enn statlige elektroniske media i mange andre land". Er det ikke nettopp derfor Klass selv argumenterer som han gjør? Er ikke hans totalt ensidige, raljerende stil nettopp det som gjør at han blir invitert til Oprah Winfrey istedenfor de intellektuelle skeptikerne, som Hilary Evans eller John Rimmer?

På tross av at det negative veier tyngst vil jeg likevel anbefale denne boken. Her og der finnes sannhetskorn og det skrives for få bøker som setter spørsmålsteget ved de bortførte historier.

STAFFAN ANDERSON
UFO-Aktuellt nr. 4 1998/OJB

The Allegash Abductions

Raymond E. Fowler
Wild Flower Press

I 1976 dro fire menn, Jim og Jack Weiner, Chuck Rak og Charlie Foltz, på eventyr i villmarken i Allegash i den nordlige delen av delstaten Maine i USA. Hva de i løpet av en natt så og opplevde der forandret deres liv for alltid. Ikke bare én, men alle fire ble bortført av fremmede vesener.

Det ovenstående påstås å ha skjedd 1976. Det skulle likevel drøye helt til 1988 da en av tvillingene Weiner tok kontakt med UFO-etterforskeren Ray-

mond Fowler på et UFO-symposium og kunne fortelle følgende:

En kveld i løpet av villmarksturen åpenbarte det seg plutselig et flammende lys på himmelen i øst. Ved hjelp av en kikkert fikk Jim Weiner et bedre bilde av "stjernen" og innså umiddelbart at det ikke var noen stjerne, men derimot et objekt noen kilometer fra dem, omkring 60-70 meter over tretoppnivå. Det svedde helt stille i noen sekunder og sloknet deretter, fra kanten inn mot midten. Jim Weiner funderte ikke så mye mer over dette, bortsett fra at han aldri før hadde sett et lys "implodere" på denne måten.

To dager senere begynte merkelige ting å skje. Etter at de hadde kommet til den mest avsidesliggende og øde delen av en sjø, slo de leir. De lagde et stort bål ved stranden slik at de skulle kunne finne veien tilbake etter en planlagt nattlig fisketur.

Ute på vannet fikk mennene en følelse av å være iaktatt og fikk plutselig se en stor lysende kule som svedde urørlig 60-90 meter over den sydøstlige delen av en vik i nærheten. Når en av mennene blinket med lommelykten mot objektet, begynte det å nærme seg. En lysstråle kom ut fra objektet og nærmet seg mennene i kanoen. De fikk panikk og begynte å padle mot land. Like etterpå befant mennene seg plutselig på stranden og så objektet fjerne seg. Etter en stund oppdaget de at det store bålet hadde brent helt ned. Bare glødende kull var igjen av bålet som burde ha brent to til tre timer. Jim Weiner anslo hele hendelsesforløpet til å ha vart høyst 15 til 20 minutter. Langt senere begynte brødrene Weiner å oppleve merkelige drømmer, noe som til slutt førte til at en av dem tok kontakt med Raymond Fowler.

Under hypnosesesjoner med hver og en av de fire kom det frem at de skulle ha blitt tatt ombord i et UFO. Tilsynelatende var det som om vesenene, som lignet de klassiske "grå", var mest interesserte i de eneggede tvillingene Weiner. Det viste seg at tre av de fire vennene hadde hatt besøk av vesenene allerede tidlig i barndommen. Den fjerde hadde bare uflaksen av å være med på denne turen.

I boken sammenlignes opplevelsene til de fire med folkloristen Thomas E. Bullards studie av 300 bortførelser, utgitt i 1988 (*UFO Abductions: The Measure of a Mystery*). Og ganske visst, likhetene er mange. Problemet er at millioner av amerikanere har sett ulike filmatiseringer av bortføringer. Andre har lest bøker

av Budd Hopkins, Whitley Strieber, John Mack med flere. Dette medfører at mange har fått et bilde av hvordan en bortførelse foregår. Samtidig har ufologene blitt påvirket av blant annet Hopkins' undersøkelsesmetoder, hvilket gjør at man må stille spørsmålet om hvor mye hypnosen er verdt som verktøy.

En stor del av boken består av direkte gjengivelser av hypnosesesjoner. På tross av dette blir den aldri kjedelig; tvertimot er dette en fordel. Forutsatt at forfatteren ikke utelater detaljer som ikke passer inn i det bildet man vanligvis får av abductions, så gir boken en bra beskrivelse av hvordan disse hypnosesesjonene foregår og hvordan man arbeider innenfor denne grenen av ufologien. Om man ikke har særlig tro på hypnose som verktøy for å få frem sannheten fra det underbevisste, kan man likevel lese boken fordi saken har fått såpass stor oppmerksomhet i media (blant annet i diverse TV-programmer). Brødrene Weiner, som av de fire observatørene synes å være mest fokusert i media, ser ut til å være helt normale mennesker.

Til slutt bør man ha i bakhodet at om man ikke tillegger de opplysningene som kom frem under hypnosen noen betydning (hvor saken ble en CE-IV historie), er dette ikke mer enn to nærkontakter av første grad istedenfor flere av fjerde.

CONNY ERKHEIKKI
UFO-Aktuellt nr. 4 1998/OJB

From Other Worlds

Hilary Evans
Carlton

I denne store og vakre boken tar en av ufologiens mest rasjonelle og pålitelige forfattere oss med på en reise gjennom UFO-historien. Hilary Evans er (sammen med sin kone) leder for The Mary Evans Picture Library som har spesialisert seg på å samle på bilder og illustrasjoner fra tidligere tider.

Tidligere har Evans blant annet skrevet klassikerne *Visions, Apparitions, Alien Visitors* og *Gods, Spirits, Cosmic Guardians* hvor han, liksom i denne nye boken behandler UFO-problemet objektivt og uten skylapper. Evans beskriver menneskers tidligere påståtte kontakter med demoner og guder og sammenligner disse med dagens rapporter om "utenomjordiske". Han gir leseren et innblikk i hvordan vår innstilling til liv på andre verdener har blitt forandret gjennom århundrene og hvordan 20- og 30-tallets

science fiction-magasiner gjennom sine fantastiske historier og fantasifulle forsideillustrasjoner la grunnen for 40-tallets tallerkenbølge.

Boken virker litt merkelig i sitt proffe layout og grelle bildevalg - mange av bildene er ren utsmykning, selv om de mange bokomslagene gir et nostalgisk "kick". Førsteinntrykket blir derfor at dette er ennå en av de mange vakre UFO-

bøkene i stort format, men med lite innhold. For den som tar seg tid til å lese boken blir belønningen desto større. Tonen er kritisk granskende og forfatteren kvier seg ikke for å gi grundige forklaringer. Evans har som vanlig lyktes med å skrive en behagelig, tankevekkende og analyserende bok om et emne som han selv aktivt har bidratt til å spre langt bortenfor den lett kjøpte "nuts-and-bolts"

teorien. Evans' ekspertise ligger i ufologiens ytterkant og han gjør sitt beste for å peke på mulige forklaringer fra psykologien, religionshistorien og andre omfattende fagfelt.

Som seg hør og bør peker Evans også på paralleller til folketro, og hans klarsynte gjennomgang av kontaktpersonenes opplevelser tilfører leseren en hel del nye fakta. Evans våger også å

TO NYE SUPERTUNGE ELEMENTER OPPDAGET

Forskere ved Lawrence Berkeley National Laboratory, USA, har nylig oppdaget to nye supertunge elementer, elementene 116 og 118. Nyheten ble offentliggjort i begynnelsen av juni.

Elementet (eller grunnstoffet) nedbrytes på mindre enn et millisekund til element 116 pluss en alfapartikkel. Element 116 nedbrytes så til element 114 pluss ennå en alfapartikkel.

Oppdagelsen ble gjort ved å bombardere bly-atomer med krypton-atomer. Over 11 dager oppdaget forskerne dannelsen av element 118 hele tre ganger.

Oppdagelsen er nok et skritt på veien mot oppdagelsen av et stabilt supertungt element. Nedbrytelsessekvensen er konsistent med de rådende teoriene som forutsier at det eksisterer en "island of stability" for atomer som inneholder omtrent 114 protoner og 184 nøytroner.

"Vi hoppet over et hav av ustabilitet ("sea of instability") og landet på en øy av stabilitet, noe som flere teorier har forutsagt siden 1970-årene", uttalte kjernefysikeren Victor Ninov. Han står som hovedforfatter av en artikkel som er sendt til tidsskriftet *Physical Review Letters*.

Prosessen ble utført ved å benytte Berkeley Labs såkalte 88-inch Cyclotron (en partikkel/ion akselerator) samt en nylig konstruert separatorenhet, Berkeley Gas-filled Separator (BGS). Sistnevnte sørget for - med enestående effektivitet og presisjon - å separere de uhyre få element 118-ionene fra alle de andre forstyrrende reaksjonsproduktene som blir dannet i langt større mengder i denne prosessen.

Kilder:

Nettmagasinet 10.06.99

Lawrence Berkeley National Laboratory hjemmesider:
<http://www.lbl.gov/Science-Articles/Archive/elements-116-118.html> (14.06.99)

Kommentar: For dem som har fulgt med i utsagnene fra Bob Lazar de siste 10 årene er dette merkelig kjent lesn-

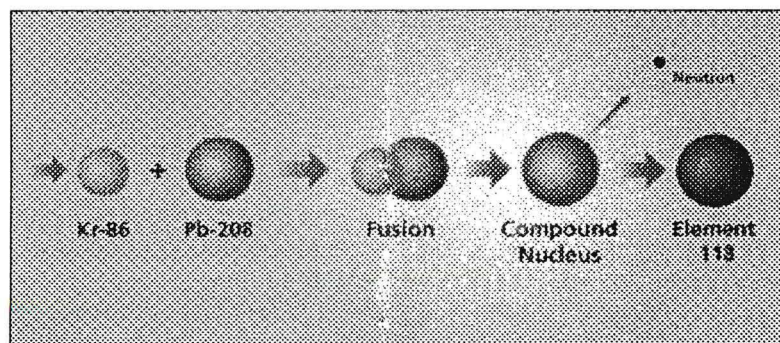
ing. Lazar er mannen som påstår at han i en kort periode i 1989 kom inn i "det aller helligste" og jobbet i hemmelighet som forsker ved det berømmelige og hemmelige Area 51 (eller rettere, det enda mer hemmelige S-4 området) i Nevada. Her arbeidet han med såkalt backengineering (i praksis å skru fra hverandre mutter for mutter) av innfangede/styrte utenomjordiske flygende tallerkener.

Lazar fikk her innblikk i hovedprinsippene for fremdriftsmåten for fartøyene, nemlig en form for antigravitasjonsdrift. Uten å gå ytterligere i detaljer her, var et av trinnene i prosessen med å skape kunstig gravitasjon/antigravitasjon, å tappe energi fra et supertungt element (grunnstoff) ved navn Ununpentium. Dette skulle, stadig i følge Lazar, ha et atomnummer (som tilsvarer antall protoner i kjernen) på 115 - altså midt i "the island of stability" nevnt ovenfor!

Dette faktum (og enkelte andre) i Lazars historie er likevel ikke tilstrekkelig som bevis for hans påstander. Forskningsgruppen med å syntetisere supertunge atomkjerner har foregått i mer enn 30 år og, som nevnt i artikkelen over, har teorier vedrørende den såkalte "island of stability" versert i det vitenskapelige miljøet siden 70-årene. Det er ikke behov for omfattende litteratursøk og universitetsksamener for at en noenlunde oppegående person kan få innblikk i hovedprinsippene på dette fagfeltet, koke det kreativt sammen med resultater fra andre hel- og halvvitenskapelige forskningsfelt og siden presentere det som "alien technology".

Det er ikke vår påstand at Bob Lazar er en svindler, men her som ellers i denne næringen er det all grunn til å lytte med skepsis til mildt sagt oppsiktsvekkende historier ala Lazar. For å sitere Hynek: "Ekstraordinære påstander krever ekstraordinære bevis". Så da så.

-Mentz Kaarbo

Krypton-86 ioner (Kr-86) kolliderer med et blyatom (Pb-208) noe som resulterer i et intermediat (compound nucleus) som umiddelbart disintegrerer til element 118.

stille en del ubehagelige spørsmål: "Om vi skal ta vitnene på ordet, hvor kommer da vesenene fra?". Han foretar også et usjenert forsøk på å analysere Brad Steigers "Star People"-idè som han sporer tilbake til Steigers egen barndom. Dette er altså en bok for den som allerede kan en del om UFO-problematikken. Nybegynneren bør se seg om etter noe annet.

CLAS SVAHN

UFO-Aktuellt nr. 1 1999/OJB

UFO'ernes Verden

Kim Møller Hansen

SUFOI

UFO'ernes Verden består av fire hefter på totalt 212 sider i A5-format, som beskriver 32 av de mest kjente UFO-rapportene i historien. Heftene består av artikler fra det danske tidsskriftet *UFO-Nyt* med korte etterskrift til fire av dem der ny informasjon har kommet frem siden originalartiklene ble utgitt i perioden 1981-1986. Artiklene er velskrevne og kritisk granskende, flere tar også opp klassiske rapporter som senere har fått sin forklaring. Samtlige artikler er rikt illustrerte, men bildene er ofte avfotografert fra tidsskrifter og er av mindre god kvalitet.

Noen av de sakene som tas opp er Jimmys Carters observasjon 1969, Lars Thörns bilder på skytefeltet utenfor Skillingsryd 1971, Rex Heflins fotoserie fra 1965, McMinnville-fotografiene i 1950, ekteparet Hills nærkontakt i 1961, Imjärvisaken fra 1970 og Monguzzibløffen fra 1952. Artiklene fungerer som en oppslagsbok der det mest relevante som har med sakene å gjøre blir forklart. Bra lesning skrevet av en meget dyktig UFO-etterforsker.

CLAS SVAHN

UFO-Aktuellt nr. 1 1999/OJB

The Soviet UFO Files

Paul Stonehill

Quadrillion

Paul Stonehill er en UFO-etterforsker som ble født i Sovjetunionen og senere flyttet til USA sammen med sin familie i ung alder. Derfor er det ikke så merkelig at han først og fremst interesserer seg for det som skjer i vårt store naboland i øst og driver "Russian Ufology Center" i California. Han snakker flytende russisk og kan derfor holde seg god informert om det som skjer via russiske aviser og tidsskrifter.

Nå har Stonehill etter mange års un-

dersøkelser skrevet en bok om ufologien i det tidligere Sovjet og det nåværende Russland med tittelen *The Soviet UFO Files*. Det er en påkostet bok på glanset papir, full av fargebilder, selv om mange har lite med UFOer å gjøre.

Dessverre er det lite samsvar mellom omslag og innhold. Jeg har en følelse av at Stonehill har forsøkt å gape over litt vel mye. Det har for det meste blitt en masse korte artikler om både det ene og det andre fra historiske russiske observasjoner - den eldste helt fra 900-tallet! - til de "hemmelige" KGB-dokumentene som *UFO-Aktuellt* kunne avsløre allerede i nr 4 1993.

Forfatterens prosjekt er ambisiøst, boken er tidvis velskrevet og den gir et bra oversiktsbilde av ufologien i det tidligere Sovjet og til en viss grad dagens Russland. Det som derimot savnes er inngående analyser av de mest kjente sakene, saker som også har fått stor oppmerksomhet i Vesten.

Rett skal være rett, Stonehill virker ikke helt blåøyd. Han er for eksempel klar over at mange observasjoner på 70- og 80-tallet kunne spores til rakettoppskytninger fra Plesetsk.

Det man kan håpe på er at Stonehill i neste bok vil samle sine krefter om et mer analytisk innhold. Da kan det bli riktig interessant.

STEFAN ROSLUND

UFO-Aktuellt nr. 2 1999/OJB

Confirmation

Whitley Strieber

St. Martin's Press

Den amerikanske kontaktpersonen Whitley Strieber fortsetter å fortelle om sine egne stadig mer absurde og ubegripelige opplevelser; møter med vesener fra et annet sted - kanskje fra en annen planet, kanskje ikke. Så langt er alt vel. Men når Strieber forsøker å leke ufolog og begynner å beskrive andres møter med UFO-fenomener, viser han ikke bare sine manglende kunnskaper, men også avgrunnsdype feiltagelser i kildekritikk og undersøkelsesmetodikk.

Strieber fremhever flere filmer om UFO-fenomenet som bevis, framfor alt fra Mexico. Som undertittelen til hans bok lyder: *The hard evidence of aliens among us*.

Kildekritiske ufologer har satt spørsmålsteget ved filmene, og noen av stillbildene i boken er latterlig enkle å forklare. Bokens andre halvdel beskriver en rekke saker der amerikanere påstår

å ha fått objekter operert inn under huden i forbindelse med bortførelser i flygende tallerkener, såkalte implantater. Strieber selv deltar i undersøkelsen av noen av disse.

Til slutt skriver Strieber: "Jeg håper at denne boken ikke skal få leseren til å dra forhastede slutninger, der skeptikere forsøker å bevise at de bevis som har kommet fram hittil er verdiløse mens de UFO-troende godtar dem. Begge konklusjoner er sløsing med tid, ettersom de virkelige bevisene ikke har blitt samlet inn ennå."

Så de bevis som loves i bokens tittel viser seg altså å være noe helt annet. I neste bok får vi sikkert vite hvordan det virkelig henger sammen...

CLAS SVAHN

UFO-Aktuellt nr. 2 1999/OJB

Sharing the Universe - Perspective on Extraterrestrial Life

Seth Shostak

Berkeley Hills Books

Det er ikke ofte man støter på bøker som diskuterer en mulig eksistens av utenomjordisk intelligens på en både saklig og underholdende måte.

Seth Shostaks bok tilhører dog en av disse sjeldne foreteelser. Shostak er professor i astronomi ved California Institute of Technology og er også medlem i SETI (Search for Extraterrestrial Intelligence), en privat organisasjon som ved å lytte på radiobølger fra rommet forsøker å finne ut hvorvidt det finnes intelligente livsformer i Universet eller ikke.

Shostak diskuterer hvordan mulige utenomjordiske intelligente vesener kan se ut, hvor i Universet de kan tenkes å befinne seg, hvordan en bekreftelse på deres eksistens ville kunne påvirke Jordens befolkning, etc.

Boken skiller seg fra andre bøker forfattet av SETI-forskere ved at den ikke består av en mengde matematiske tabeller og formler som bare astronomer har glede (og interesse) av. Boken er isteden skrevet på en måte som gjør at "hvem som helst" kan lese den.

Iblant har den tendens til å bli en anelse langdryg, spesielt når Shostak diskuterer ulike planeter og deres oppbygning og plass i Universet. Et annet minus er at boken helt savner kildehenvisninger. En mulig årsak er at det som oftest er Shostaks egne funderinger som behandles. I det store og hele er det likevel en ganske leseverdig, underholdende, og framfor alt morsom (!) bok.

Shostak beviser at man kan skrive en saklig og informativ bok som for den saks skyld ikke mangler fakta og reson-nement.

Et av de beste eksemplene er hans fun-deringer rundt dagens ineffektive motor-er til romfartøy: "If we really want to boldly go where no humanoid has gone before, we'll need to put the pedal to the metal".

Kjøp boken og du får en god latter med på kjøpet. □

STEFAN ISAKSSON
UFO-Aktuellt nr. 2 1999/OJB

MERKELIG OBJEKT

Et besynderlig astronomisk objekt som opprinnelig ble oppdaget i 1996, ble omtalt i div. media i august i år.

Objektet ligger på nordhimmelen, noen nærmere posisjonsangivelse var ikke angitt i nyhetene. Spekteret er svært uvanlig. Det har ingen van-lige signaturer for en stjerne eller en kvasar. Dette har gjort forskerne usikre på hva det kan være. Og siden de ikke har noen sikre spektrallinjer å gå etter, kan de heller ikke be-stemme avstanden. Man er avhen-gig av å måle den såkalte rødforsky-vningen i spekteret for å anslå denne.

SETI@HOME

BLI UFO-JEGER PÅ HJEMME-PCEN

SETI står for Search for Extra-Terres-trial Intelligence. På godt norsk skulle det bli noe sånt som Leting etter Uten-omjordisk Intelligent Liv. Radioastron-omer har lenge lyttet etter radiosignaler fra andre mulige teknologiske sivilisas-joner i verdensrommet - faktisk har dette skjedd sporadisk fra 1960-årene og opp til idag. Problemet har hele tiden vært mangel på nok datakraft: Man har vært nødt til bl.a. å leie tid på superdatama-skiner. Og dette har vært dyrt.

SETI@Home-prosjektet løser dette på en meget smart måte. Tanken er å dele opp alle dataene i små pakker som der-etter distribueres over Internet til flere tusen datamaskiner rundt om i verden. På den måten blir en enorm samling med datakraft tilgjengelig. Disse maskinene tygger seg så gjennom dataene, sender resultatene tilbake, og henter ned en ny datapakke.

For folk med hjemme-PCer er dette et ideelt prosjekt å være med på. Man er bare koblet opp når man overfører data - det tar ca 5 minutter (man trenger ikke være oppkoblet under selve tallknusin-gen - denne skjer når man er offline).

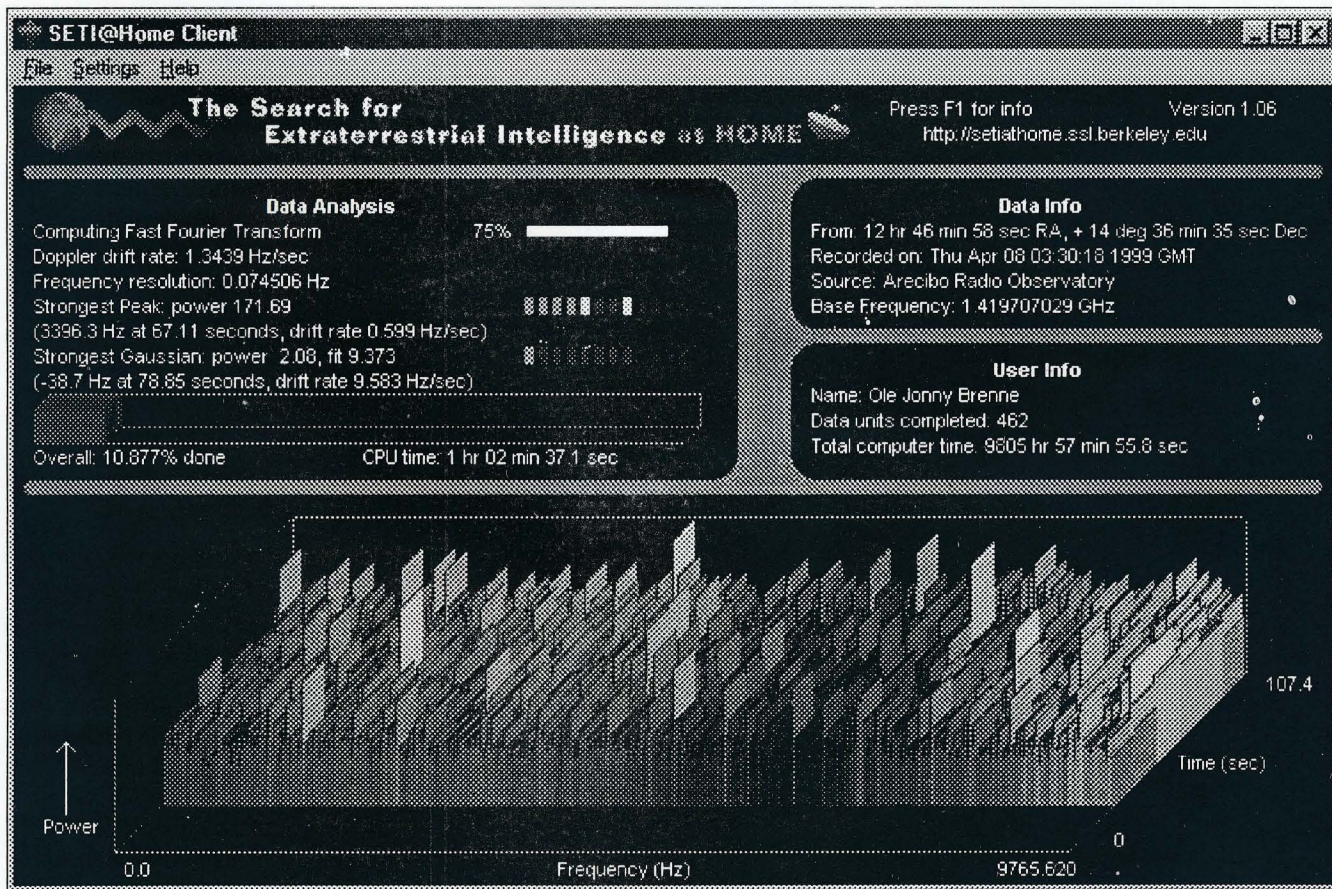
Selve analyseringen av dataene kan ta lang tid - med en Pentium II 233 MHz PC som kjører Windows 98 vil det ta litt over et par døgn før en datapakke er fer-digbehandlet.

SETI@Home er mulig å kjøre på stort sett alle datamaskiner. Forutsetninger er minimum 32 MB RAM, 800x600 op-pløsning, og 10 MB diskplass. Ellers spiller det ingen rolle om du har PC, Mac, eller Unix - om du kjører Windows, MacOS, OS/2, Linux, etc. Mer informas-jon om SETI@Home kan du finne på <http://setiathome.ssl.berkeley.edu/>

Der kan også selve SETI@Home-klienten (programvaren) hentes ned. Versjonen for Windows 95/98 har vi lagt ut på UFO-Norges web <http://www.ufo.no/> (trykk på "Download", der-etter "Software"). Med et 28.8-modem tar det ca. 5 minutter å hente den ned. Selve installasjonen tar noen få sekunder.

-Ole Jonny Brønne

Under: Skjermbildet under kjøring av programmet SETI@Home. Alle rele-vante opplysninger kommer frem ved hjelp av noen tastetrykk.

MAJESTIC-12 NÆRMERE SANNHETEN?

Nye dokumenter påstås å bekrefte ryktene

Av Michael Lindemann

En analyse av 40 dokumenter på i alt 125 sider kan bevise eksistensen og virksomheten til en superhemmelig tjeneste underlagt regjeringen i USA, kjent i UFO-forskersmiljøer som "Majestic Twelve".

Dette mener i alle fall doktorene Robert og Ryan Wood, et far/sønn forsknings-team fra California, som har engasjert seg i et detaljert studium av de kontroversielle dokumentene.

Her forteller en av dagens ledende amerikanske UFO-forskere, Michael Lindemann fra *CNI News*, detaljer om hvordan historien kom opp i dagen.

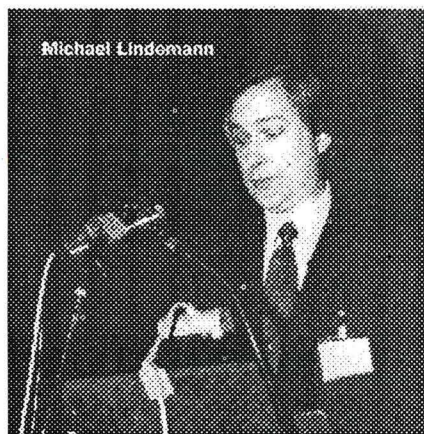
Bakgrunn

I 1987 fikk verden et lite innblikk i de såkalte Eisenhowers orienteringsdokumenter fra 1952. Dette var et åtte siders dokument som hadde til hensikt å presentere den da presidentvalgte Eisenhower for en skyggeorganisasjon ved navn Majestic Twelve (MJ-12). Denne organisasjonen var i sin tid (1947) etablert av tidligere president Truman som en reaksjon på etterforskningen av ett eller flere UFO-krasj i New Mexico.

Det var MJ-12 gruppens påståtte hensikt å ta vare på, oppta og muligens ut-

nytte oppdagelsen av fremmed teknologi og EBEs (extraterrestrial biological entities - utenomjordiske biologiske vesener).

I det følgende tiåret etter offentliggjørelsen av MJ-12, har mange forskere studert det kontroversielle Eisenhower-dokumentet, for om mulig å komme på sporet av opprinnelse og pålitelighet. U.S. Air Force, GAO (General Accounting Office) og FBI, har alle erklært dokumentet falskt. Likeledes har et antall "Roswell"-etterforskere kastet tvil over hvorvidt dokumentene er autentiske. Med andre ord, ledende forståelsegjøre har avvist det hele som en spøk. Imidlertid har den kjente UFO-etterforsker og atomfysiker Stanton T. Friedman, etter svært nøye undersøkelser av dokumentene, erklært at de høyst sannsynlig er autentiske. Han har trofast hevdet dette syn, mot overmakten, siden han publiserte *Final Report on Operation Majestic Twelve* i 1990.

Nå kan det se ut som om han har fått nye og sterke allierte i MJ-12 saken. Det kan faktisk virke som om den endelige bekräftelsen på MJ-12 er rett rundt hjørnet.

Nye dokumenter funnet

På en UFO-konferanse i New Haven, Connecticut, USA den 11. oktober 1998, presenterte Robert og Ryan Wood en detaljert fremstilling av sine funn. Konferansen var sponset av blant andre Omega Communications.

Dr. Wood startet med å informere om at selv om dokumentene som ble studert var merket "Top Secret", er det fullt lovlig for sivile å ha dem i eie bare de ikke er anskaffet gjennom tyveri, tvang eller bestikkelse.

Han forklarte deretter at kilden for mesteparten av de nylig fremkomne dokumentene er en etterforsker fra California ved navn Timothy Cooper.

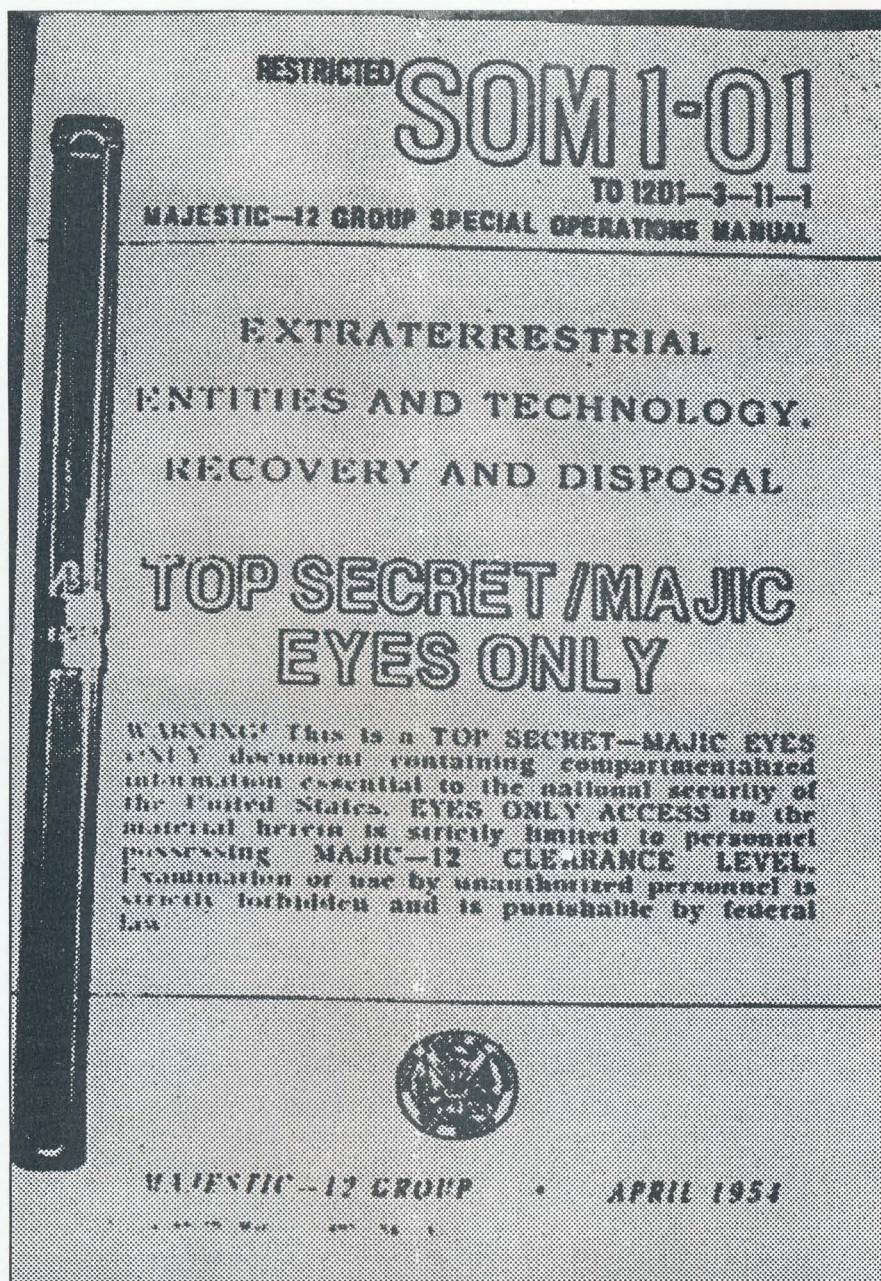
Cooper har etter hvert blitt en ekspert i å benytte seg av "Freedom of Information Act" for å skaffe seg UFO-relaterte dokumenter. De fleste av dokumentene fikk han imidlertid konfidensielt, i 1992, av en nå avdød person med oppnavnet "Cantwheel". Cooper sendte Cantwheel-dokumentene til flere ledende forskere som nå samarbeider med Robert og Ryan Wood med å analysere innholdet i disse.

En gammel sak

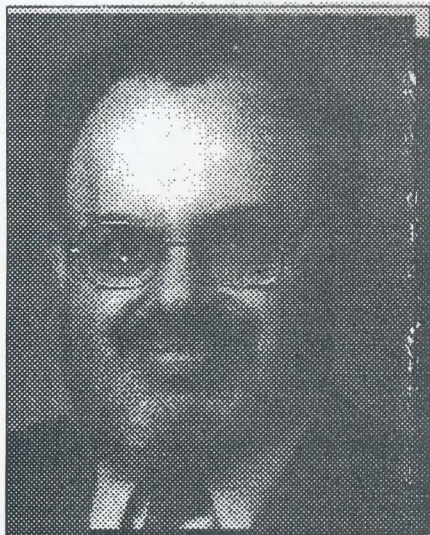
Rykter om eksistensen av en topphemmelig forskningsgruppe ved navn MJ-12 begynte å sirkulere blant amerikanske UFO-etterforskere i midten av 80-årene etter at Jaime Shandera mottok en pakke med mikrofilm/dokumenter i desember 1984 fra en anonym (!) kilde. I mai 1987 ble dokumentene, som ble påstått å stamme fra MJ-12 offentliggjort. Både den engelske UFO-etterforskeren og forfatteren Timothy Good (som sa at han hadde mottatt dokumentene fra en anonym CIA-kilde) og William Moore/Jaime Shandera (som mottok dokumentene anonymt i posten) hevdet at disse dokumentene var ekte og at de beviste eksistensen av MJ-12, Roswell-krasjet etc.

Men det var flere sider ved disse dokumentene som var mistenkelige. For det første hadde man ikke dokumentene i original, bare som fotokopier eller på mikrofilm. Viktige egenskaper som papirtype, blekk og signaturer var umulig å undersøke/verifisere. Etter et par år med heftig debatt ble det relativt stille rundt MJ-12 dokumentene i en tiårs periode, fra 1989 og frem til 1998. Stanton Friedman var i dette tidsrommet stort sett den eneste som prøvde å holde liv i mysteriet rundt MJ-12 dokumentene.

I denne artikkelen, som er delt i tre, omtales nye funn i saken og både positive og negative kommentarer blir presentert. Saken har ellers vært mye omtalt i UFO-litteraturen de siste snart 15 år, og også dette tidsskrift har brakt nyheter med jevne mellomrom

Forsiden av "Special Operations Manual SOM 1-01" - *Extraterrestrial Entities and Technology, Recovery and Disposal.*

Stanton Friedman

Kanskje blir ikke "Cantwheels" identitet eller hvordan han fikk tak i dokumentene noen gang offentlig kjent. Men det er, i følge Woods, en minimal hindring i dette arbeidet.

Svært imponerende

Med 125 sider ikke tidligere kjente dokumenter å studere, kan de benytte nye, aksepterte og avanserte former for analyser for å juridisk bevise dokumentenes ekthet eller falskhet. Dokumentenes kilde behøver derfor ikke bety så mye fra eller til. Her kan man benytte såkalt paleografi, det vil si bokstavtypestudium, skrivestil, koder, merker og insignier på papiret etc.

Paleografi alene kan i stor grad doku-

mentere et dokumentes sannsynlige pålitelighet, fordi en svindler må holde seg ekstremt godt informert, og være i stand til å gjenskape uklare og vanskelige detaljer i et påstått "Top Secret" dokument fra femtitallet, ellers vil det lett avsløres som svindel.

Så langt er de paleografiske nøyaktighetene i dokumentene svært imponerende, sier Robert og Ryan Woods.

En annen analytisk teknikk går ut på å undersøke intern kronologi. Nevner for eksempel et dokument at en spesiell embetsmann var på et spesielt sted på en spesiell dato, så er det mulig å sjekke dette i historiske arkiver, medregnet personlige loggbøker og journaler beholdt av embetsmannen selv, for å se om det er uoverensstemmelser i attesterte dokumenter som kan peke i retning av svindel under granskning av dokumentene. Et klart brudd ville for eksempel være hvis nasjonalarkivet fortalte at en spesiell general deltok i et møte i Europa på en dag da et omdiskutert dokument plasserer ham i New Mexico. Dette ville være nok til å avskrive dette dokumentet. Imidlertid viser inngående analyser av Woods-dokumentene ingen malplasserte kronologisk-logiske "bomber".

Iblant dukker det opp en liten "godbit". Et lite, men overraskende trekk i dokumentet som vanskelig kan være en bevisst svindel. En slik liten godbit er for eksempel, at det i flere av dokumentene forekommer en skjev "z" i typegalleriet. I tekstlinjene er hver eneste "z" en tanke skjev eller skrå i forhold til de andre bokstavene. Det viser seg at denne skjeve z' finnes i en mengde ikke-kontroversielle autentiske dokumenter skrevet av GPO (Government Printing Office), samme år som "Top Secret" dokumentene hevdes å være fra.

Den "skjeve z" er en liten defekt på skrivemaskinen GPO benyttet på denne tiden. At den også fremkommer på de kontroversielle dokumentene er en godbit som virkelig støtter den autentiske linjen.

Hva dokumentene forteller oss

Som med det originale orienteringsdokumentet til Eisenhower, er det like viktig at også de nye dokumentene, på grunnlag av hva de forteller, analyseres svært grundig. Hvis disse dokumentene er autentiske forteller de om et årelangt program for offisielle UFO-studier gjort av Majestic Twelve og beslektede hemmelige grupper.

Disse tallrike dokumenter viser oss at det originale Eisenhower-dokumentet ikke var en engangssvindel, men en del av en massiv offisiell dokumentasjon, så detaljert og så innbyrdes konsistent i sin konsekvens at en svindel nesten er utelukket.

Innholdet av de nylig oppdagede dokumentene er meget interessant. Et dokument av typen "Top Secret" ved navn "Field Order 862", ført i pennen av assisterende stabssjef ved President Trumans kontor, beordrer personell fra IPU, (Interplanetary Phenomenon Unit) om å umiddelbart dra til New Mexico for å undersøke noe som hendte i begynnelsen av juli 1947.

IPU rapporterer tilbake i et syv sider langt dokument, den 9. juli 1947, om de innledende funn. Rapporten med undertittelen "Ekstraordinær etterforskning av styrtede objekter i New Mexico mellom 4. og 6. juli 1947", forklarer detaljert om et styrtet luftfartøy av uvanlig karakter, og hvor de forskjellige vrakdelene ble sendt. Rapporten forteller også at fire teknikere som var på stedet plutselig ble syke og tre av dem døde av voldsomme blødninger.

Rapporten forteller også at en MP (militærpoliti) begikk selvmord. Den slår

Til høyre:
Innholdsfortegnelsen i manualen
"Special Operations Manual SOM 1-01".

Under:
Oppenheimer-Einstein-dokumentet.

Special Operations Manual		SOM 1-01	
MAJESTIC - 12 GROUP		Washington 25, D. C., 7 April 1964	
EXTRATERRESTRIAL ENTITIES AND TECHNOLOGY, RECOVERY AND DISPOSAL			
Section	Page	Section	Page
CHAPTER 1	OPERATION MAJESTIC - 12		
Section 1	Project purpose and goals	1-5	2
CHAPTER 2	INTRODUCTION		
Section 1	General	6-7	4
Section 2	Definition and data	8-11	4
CHAPTER 3	RECOVERY OPERATIONS		
Section 1	Security	12-13	8
Section 2	Technology recovery	14-19	9
CHAPTER 4	RECEIVING AND HANDLING		
Section 1	Handling upon receipt of material	20	15
CHAPTER 5	EXTRATERRESTRIAL BIOLOGICAL ENTITIES		
Section 1	Living organisms	21-24	17
Section 2	Non-living organisms	25-26	18
CHAPTER 6	GUIDE TO UFO IDENTIFICATION		
Section 1	UFOB guide	27-29	21
Section 2	Identification criteria	30-35	22
Section 3	Possible origins	36-37	26
Appendix I	REFERENCES		28
Appendix II	FORMS		29
Appendix III	MAJESTIC-12 GROUP PERSONNEL		30
Appendix IV	PHOTOGRAPHS		31

TOP SECRET

Measures must be taken to rectify a very serious problem are very apparent.

Respectfully,

/s/

Dr. J. Robert Oppenheimer
Director of Advanced Studies
Princeton, New Jersey

/s/

Professor Albert Einstein
Princeton, New Jersey

MEMORANDUM FOR
The Director, Central Intelligence Agency

SUBJECT: Classification review of all UFO intelligence files affecting National Security

As I had discussed with you previously, I have initiated a program and have instructed James Webb to develop a program with the Soviet Union in joint space and lunar exploration. It would be very helpful if you would have the high threat cases reviewed with the purpose of identification of bona fide as opposed to classified CIA and USAF sources. It is important that we make a clear distinction between the known and unknown in the event the Soviets try to mistake our extended cooperation as a cover for intelligence gathering of their defence and space programs.

When this data has been sorted out, I would like you to arrange a program of data sharing with NASA where Unknowns are a factor. This will help NASA mission directors in their defensive responsibilities.

I would like an interim report on the data review no later than February 1, 1964.

/s/ John F. Kennedy

Mr. and Mrs. Webb have read this and I must admit there is some logic. But I have to think the President will consider it for the obvious reasons. I understand Oppenheimer approved this. They attended carefully at As I understand it Marshall returned the idea of Oppenheimer discussing this with the President. I talked to Gordon, and he agreed.

723

også fast at rester etter jordiske dyr ble funnet i vraket. Og en usedvanlig "god-bit" finnes også med. Den forteller at den nylig valgte kongressmannen fra Massachusetts, John F. Kennedy, skulle briefes på grunn av sin stilling i Marinens etterretningstjeneste.

Woodsbrødrene påpeker at de fleste biografier av JFK ikke nevner hans tjenestegjøring i Marineetterretningen under krigen, men at det likevel viser seg at han hadde etterretningsbakgrunn.

Et annet dokument sender generalløytnant Nathan Twining ut for å undersøke

det samme krasjområdet. Twining sender tilbake en flyulykkerapport. Over tre sider beskriver han innsiden av et krasjet farkost, med særlig oppmerksomhet rundt "mulige atomdrevne" motorer. Twining beskriver fartøyet som smultringformet og 35 fot (12 meter), i diameter.

Et dokument, datert 24. september 1947, kan være "Vedlegg D" som det er referert til på den siste bevarte siden på Eisenhower-dokumentet. Dette nye vedlegget, som er på 19 sider, er en prosjektbedømming over oppdagelsen av tek-

nologien i et uidentifisert, linseformet luftfartøy. Dette gir oss den noe underlige forkortelsen ULAT (Unidentified Lenticular Aerodyne Technology), heretter benyttet som referanse til fremmede romskip.

Dette dokumentet slo fast at ULAT-1 var funnet, sammen med flere legemer sydøst for Socorro i New Mexico.

I dokumentet presenteres en analyse av virkningene av undersøkelsen, inkludert teknologisk utvikling, politiske vurderinger, vitenskapelig sannsynlighet og nasjonale sikkerhetshensyn.

MJ-12 dokumentene er bare svindell!

Av Ole Jonny Brønne

Vår alltid skeptiske medarbeider, Ole Jonny Brønne, har kommentert de siste hendelsene på "MJ-12-fronten", og han er ikke nådig i sine vurderinger! Les bare:

Den 11. oktober 1998 holdt altså Robert M. Wood og hans sønn Ryan Wood et foredrag ved Omega Communications UFO Conference, hvor de fortalte at de hadde mottatt nye MJ-12 dokumenter. Disse dokumentene hadde de fått fra en annen person, Timothy Cooper, som igjen hadde fått de fra en mystisk anonym (!) kilde ved navn "Cantwheel". Totalt var det snakk om 16 dokumenter på til sammen 96 sider. 14 av disse ble offentliggjort i 1996, to var kjent allerede fra 1987. I ingressen til hovedartikkelen på side 25 er nevnt "40 dokumenter på tilsammen 125 sider". Her inkluderes alle dokumenter, både de som ble offentliggjort i 1987, samt de nyeste fra 1996.

Jeg skal spare leserne for en grundig gjennomgang av samtlige av disse, og bare peke på et par meget svake punkter.

Ifølge Stanton Friedman hadde Timothy Cooper tidligere sendt ham mange flere MJ-12 dokumenter. Han skriver i sin bok *Top Secret/Majic* at mange av disse var helt åpenbare falsknerier. Robert og Ryan Wood nevner ikke disse dokumentene med ett eneste ord enda de også har mottatt de samme dokumentene. Også William Moore og Jaime Shandera mottok flere dokumenter som de heller ikke nevnte i 1987. Det er vel ingen nå som husker det såkalte CIA "MJ-5" dokumentet? Dette var ett av de dokumentene som var helt tydelige falsknerier, og som ble diskutert internt blant en liten gruppe UFO-forskere før 1987. Hvorfor ble ikke disse nevnt med ett eneste ord?

Vel, delvis fordi dokumentene var så lett å stikke hull i at de var helt latterlige. Det gir jo en viss indikasjon på hvorfor slike dokumenter blir sendt anonymt til relativt ukjente UFO-etterforskere, istedenfor til instanser som CBS, NBC, *The New York Times*, eller *The Washington Post* - som faktisk har nok penger og ressurser til å etterforske ting grundig!

Hva slags dokumenter dreier det seg om denne gangen?

1. "Relationships with Inhabitants of Celestial Bodies", DRAFT, juni 1947; Dr. J. Robert Oppenheimer &

Professor Albert Einstein, 6 sider.

2. Assignment to Alamogordo, 4. juli 1947, 1 side.
3. Directive to Lieutenant General Twining, 9. juli 1947, Dwight Eisenhower, 1 side.
4. Directive to Lieutenant General Twining, 9. juli 1947, Harry Truman, 1 side.
5. Interplanetary Phenomenon Unit Summary, 9. juli 1947, General John Samford & Allen Dulles, 7 sider.
6. Air Accident Report, 16. juli 1947, Lieutenant General Twining, 3 sider.
7. Central Intelligence Group Memo for Joint Intelligence Committee, 19. september 1947, 1 side.
8. Secrecy Statement, 9. juli 1947, 1 side.
9. Mission Assessment, 19. september 1947, 18 sider.
10. Memo for Forrestal, 24. september 1947, Harry Truman, 1 side.
11. Memo for Truman, 25. september 1947, Marshall/Humelsine, 1 side.
12. MJ-12 1st Annual Report, 1952/53(?), 17 sider.
13. Eisenhower Briefing, 18. november 1952, Roscoe H. Hillenkoetter, 8 sider.
14. Special Operations Manual SOM 1-01 ("Extraterrestrial Entities And Technology, Recovery And Disposal"), 7. april 1954, 25 sider. [Se også spesiell omtale på side 32 i denne artikkel, red. anm.]
15. JFK Memo, 28. juni 1961, 1 side.
16. JFK Memo, 12. november 1963, 1 side.

Et par av disse - nummer 10 og 13 - er kjent fra tidligere (1987), så det altså snakk om 14 nye dokumenter.

Mye kan sies om disse dokumentene. Oppenheimer/Einstein-dokumentet inneholder så mange stavefeil at man skulle tro det var skrevet av barn. Attpåtil inneholder de gamle MJ-12 dokumentene fra 1987 og de nye MJ-12 dokumentene fra 1998 opplysninger som strider mot hverandre innbyrdes. De er med andre ord ikke konsistente med hverandre, og samsvarer ikke. Dette burde være en alarmbjelle for de som mener at MJ-12 dokumentene er ekte.

Dokumentet beskriver en såkalt "neutronic power plant" (neutronisk kraftstasjon). Det slår fast at som en politisk vurdering kan frislippet av denne informasjonen ha negativ innvirkning på finansmarkedene og det økonomiske system fordi det virker negativt på energiindustrien. Det slår også fast at de gjeldende syn på verdenshistorien og religionen ville bli hardt rammet.

I slutten av dokumentet, i et tillegg som høres veldig kjent ut, bes det om mer penger for å kunne fortsette arbeidet med undersøkelsen av disse havariene.

Det lengste av de nye dokumentene er "Special Operations Manual 101" (SOM-101), med undertittel "Utenomjordiske vesener og teknologi – gjenoppdagelse og bruk".

En vurdering av disse dokumentene er allerede blitt publisert av Stanton Friedman i boken *Top Secret/Majic* (Marlowe, 1996).

På samme måte som de originale Eisenhower-dokumentene kom SOM-101 for dagen i form av en filmrull som ikke var fremkalt. Denne rullen var sendt i posten til Don Berliner i Fund for UFO

Research.

Da han fikk fremkalt filmen fant han et 32 siders dokument som nøyaktig beskriver hva det hele går ut på, nemlig en "hvordan-gjør-man"-manual for personell som arbeider med å rydde opp etter krasj av utenomjordiske fartøyer. Dette er ett av de dokumentene hvor den skjeve z'en viser seg. Dokumentet beskriver forskjellige typer romskip, så som tallerkenformede, sigar- og triangelformede fartøyer med tilhørende diagram. Det viser også to forskjellige typer av utenomjordiske vesener. Det in-

Dokument 14 - "MJ-12 Special Operations Manual" fra 1954 - nevner på side 12 (dvs. side 8 i selve dokumentet) under "Press blackout" og "Deceptive Statements", at "Meteors, downed satellites, weather balloons, and military aircraft are all acceptable alternatives". Hva skal vi tro om et dokument fra 1954 som omtaler satellitter som mulige dekkhistorier? Alle vet jo at den første satellitten ble skutt opp av Sovjet i 1957! Konklusjonen kan ikke bli noen annen enn at dokumentet er et falsum.

I dokumentets "Annex C" er det listet opp en serie UFO-relaterte hendelser. Her er også den berømte historien om det Britiske First Fourth Norfolk-regimentet som forsvant sporløst inn i en sky ved Gallipoli i Tyrkia under 1. Verdenskrig. Ifølge historien skal hendelsen ha blitt observert av 22 menn fra First Field Company, New Zealand Army Corps. Den 21. august 1915 forsøkte Norfolk-regimentet å innta Høyde 60 ved Suvla Bay nær Gallipoli. Regimentet på over 800 mann, marsjerte inn i en sky som lettet og forsvant.

Barry Greenwood omtalte historien om One Fourth Norfolk Regiment i *UFO Historical Review* i januar 1999. Greenwoods kollega sendte i 1972 en forespørsel til Public Records Office i London. Svaret fra J.L. Walford datert 9. juni 1972 sa følgende:

"According to the War Diary (WO 95/4325) for August 1915, the regiment underwent some light shelling on 14th August, but was otherwise entirely engaged on routine operations. No casualties are reported for the month."

Senere fant Greenwood ut at historien om One Fourth Norfolk Regiment var først dukket opp i tidsskriftet *Spaceview* i 1965! Og i august 1978 hadde *Fortean Times* en grundig og detaljert artikkel om Gallipoli-forsvinningen, skrevet av Paul Begg (forfatter av *Into Thin Air*). Hans konklusjon er at historien om One Fourth Norfolk Regiment er falsk. Den ble fabrikkert ved 50-års gjenforeningsmøtet i 1965. Historien er rett og slett en vandrehistorie å la vår egen tallerken-krasj på Spitsbergen. Og vår konklusjon angående MJ-12 dokumentet, datert 1952/53, og som refererer til en fabrikkert historie fra 1965 - må bli at det er falskt også.

I tillegg kommer dokumentene fra anonyme kilder! Alt som kommer fra anonyme kilder må vurderes med den største forsiktighet. Hvis en kilde ikke vil oppgi sin identitet, hva annet er det vi ikke vet om dem. Hva er det de skjuler for oss? Hva er det virkelige motivet til den anonyme

kilden?

Dersom du finner en fersk biff innpakket, liggende på dørmatta di - tar du den med inn, steker den, og spiser den, uten å stille spørsmål i det hele tatt?

Dessverre var det nettopp det de fleste gjorde med MJ-12 dokumentene. De slukte dem rått uten å stille et eneste kritisk spørsmål. Og det vil nok dessverre folk gjøre denne gangen også.

Kilder:

Skeptics UFO Newsletter, diverse utgaver

UFO Historical Revue, januar 1999

Diverse web-sider, bl.a.

<http://www.artbell.com/majestic.html>

(dokumentene er utlagt i sin helhet på denne adressen.)

Project 1947 E-mail List

Så langt Ole Jonnys kommentarer. Det er slett ikke vanskelig å være enig med ham at dette er vesentlige innvendinger. Men når Ole Jonny i sitt manuskript egentlig har tittelen "MJ-12 - død og begravet!" virker det kanskje litt for kategorisk. Kan påstanden fra Joseph Firmage om at det bare trengs ett eneste MJ-12-dokument som kan bevises å være ekte før hele MJ-12-saken er bekreftet, er det jo enda et stykke igjen før noe som helst er dødt nok til å begraves. Jeg har også sans for en del av det som kommer fram i artikkelen fra *UFO Magazine* om at dokumentene på tross av sine feil må ha sitt opphav og sin bakgrunn i historiske begivenheter. Det er også en kjent teknikk å blande løgner og sannheter for å forvirre og disinformere. Det er sagt at "man skal lete etter sannheten blant de verste løgner" (fordi de der er lettest å gjemme bort), og sannelig tror jeg ikke at det kan være noe i det.

Da jeg begynte arbeidet med denne artikkelen var jeg fast bestemt på å "drepe" MJ-12-saken fordi den begynte å kjede meg, men nå er jeg sannelig ikke sikker... Jeg tror jeg vil slutte meg til Michael Lindemanns ord om at denne debatten vil gå videre med uforminsket styrke. Jeg synes i alle fall ikke at noen hundreprosentløsning er innen rekkevidde. Så får dere lesere finne ut av dette så godt dere kan. Jeg kan love at vi kommer tilbake med mer stoff om MJ-12 hvis det skjer vesentlige ting på fronten. eg kan også love at dere skal bli spart for flere MJ-12-artikler til det virkelig er "hotte" saker!

Per Ottesen

Sentrale historiske aktører i MJ-12 saken. Øverste rekke fra venstre: James Forrestal, Gordon Gray, Jerome Hunsaker. Midterste rekke: Detlef Bronk, Robert M. Montague, Sidney W. Souers. Nederste rekke: Donald Menzel, Vannevar Bush, Nathan Twining.

neholder også detaljert instruks for hvordan man behandler, pakker og videresender utenomjordisk materiale og vesener. I samme instruks inngår hvordan man behandler materiale innhentet fra andre land på Jorden.

Det tjener til Woods-familiens ære at de har arbeidet med dette i det stille, og med stor grad av skepsis og edruelighet. De har brukt over tre år på denne etterforskningen, og har først nå begynt å friggi noen av sine funn. De er fullstendig klar over at det er langt fram til at disse funnene blir akseptert som autentiske, men mener selv at de etterprøvinger de har gjort av dokumentene har styrket deres troverdighet.

I allmennhetens interesse

Dokumentene ble gjort tilgjengelige via Internett den 25. november 1998. Dette

ble gjort ved velvillig hjelp av Joseph P. Firmage, redaktør og medutgiver av boken *The Truth – Sannheten*, en bok som omhandler disse dokumentene i sin helhet. Firmage fulgte opp dette senere med en pressemelding der han gikk god for at "en eller flere utenomjordiske fartøyer ble etterforsket av den amerikanske regjering i 1947". Han går så langt som å slå fast at "det er helt sikkert at disse fartøyene ikke er produsert av noen jordisk regjering"... Og han slår fast at de som ikke skjønner dette går glipp av den største vitenskapelige begivenhet i løpet av de siste 2000 år!

Pressemeldingen slår fast at undersøkelsene for å få bekreftet dokumentenes autensitet er utført av Dr. Robert M. Wood, en respektert og aktet tidligere ingeniør og leder i McDonnell Douglas. Han slo fast at:

1) Romskipene hadde en propellfri framdrift som tydet på en eller annen form for gravitasjonsteknologi til framdrift.

2) Forskjellige livsformer ble oppdaget mellom vrakrestene av disse fartøyene, og at obduksjoner ble foretatt.

3) Dr. Vannevar Bush ble leder av "Majestic Twelve" som fikk ansvar for etterforskning og analyser av det materialet som ble funnet.

4) Nytt og ukjent teknologisk materiale ble funnet, undersøkt og senere kanalisert til private industriforetak hvor denne teknologien gjenoppstod som nå kjente begreper som fiberoptikk, metallurgisk vitenskap og andre nyvinninger.

5) Forskningsprogrammer ble igangsatt både innen romfart, elektronikk, biologisk krigføring og avansert framdriftsteknikk.

6) En sikkerhetsstruktur ble etablert som var strengere enn noen annen kjent fra historien. Denne er kjent som "The National Security Act of 1947". Gjennom forskjellige etterretningskanaler ble et program etablert som sikret at lekkasjer ble tettet og at enhver åpen vitenskapelig undersøkelse av UFO-fenomenet ble dratt i tvil og fratatt all troverdighet.

Sannheten må frem

Joseph P. Firmage sier i boken *The Truth* at sannheten nå må komme fram etter 50 år med bortforklaringer. "Våre barn må bli fortalt sannheten for alle gjenlevende øyenvitner blir borte for godt. For første gang på 50 år er også samfunnet klar for å høre resten av historien, og aldri har vel verden hatt større behov for å motivere seg for å erkjenne dette", sier han.

Artikkelen bringer videre uttalelser fra flere framtrepende personer om deres syn for eller imot tanken om dokumentenes troverdighet.

Rick A. Davis, i aktiv tjeneste i det amerikanske flyvåpenet, har sagt at han er "svært imponert" over blant annet en Special Operations Manual, SOMI-01, som han kommenterer slik: "Hvem det nå er som har skrevet dette dokumentet så har vedkommende inngående kjennskap til systemet brukt innenfor flyvåpenet for distribusjon av slike ordrer".

Han kommenterer også andre sider ved disse dokumentene som han finner meget overbevisende. Han avslutter med at "...min personlige overbevisning er at de (dokumentene) virkelig eksisterer. Og til slutt må man huske på at dokumenter som er graderte ikke kan bli makulert før de er helt nedgradert. Og jeg tror ikke at disse dokumentene noen sinne kan bli makulert siden de aldri kan bli helt nedgradert. Men dokumentene kan bli fjernet fra arkivene og siden makulert under forutsetning at de kan bli arkivert av MAJCOM."

Michael Lindemann, redaktør av *CNI News*, kommenterer dokumentene med særlig fokus på en del begreper som gjør dokumentene mindre troverdige. Blant annet nevner han at uttrykket "retrovirus" er brukt i et brev fra 1952, mens uttrykket ikke ble brukt før langt senere. Ryan Wood har lagt mye arbeid med å finne uttrykket i eldre skriftlige kilder, men har ikke lyktes. Men konklusjonen er at selv om det er feil i noen dokumenter betyr ikke dette at alle er falske.

Michael Lindemann skriver videre at mange kritikere påstår med stor tyngde at de fleste, om ikke alle, av disse dokumentene faller inn under kategorien desinformasjon på meget høyt nivå. Særlig høylydt har kritikken vært fra Stephen Schwartz, en anerkjent ekspert på sovjetisk desinformasjon som har skrevet en avhandling kalt "Sovjetisk desinformasjon og falsknerier" for U.S. Information Agency i 1987.

Joseph Firmage tar til motmæle mot denne entydige negative holdningen og etter å ha slått fast at han ikke har noe økonomisk motiv bak sin interesse sier han at "...jeg vil ikke lytte selektivt bare til de som er enige i det synet jeg har tilkjennegett tidligere. Jeg vil heller ikke avvise bevis fordi de bryter med det som er den anerkjente "sannheten" for vitenskapen" ...

Videre sier han at han etter mange års analyse av tidligere publiserte MJ-12-dokumenter (som for eksempel arbeidene til Stanton Friedman) og spesielt i lys av de nylig publiserte MJ-12-dokumentene er det én ting som står klart for nær sagt alle seriøse forskere uansett om de tror på dette eller ei:

Mange av MJ-12-dokumentene må nødvendigvis ha blitt skrevet av personer som er plassert innen militær etterretning i en supermakt. Dette faktum alene er meget viktig sammenlignet med det berg av annet UFO-bevismaterieell viser. Hvis disse dokumentene er originale og ekte, må de være skrevet av personer som selv er omtalt i dokumentene eller deres assistenter. Og hvis dokumentene er helt eller delvis forfalskninger, må de være skrevet av en etterretningstjeneste utgått fra enten USA eller Sovjetunionen. Slik sett er til og med den mest skeptiske under hardt press hvis han ikke vil akseptere at dokumentene er "ekte" i den betydning at den som har laget dokumentet må være etablert innenfor et militært etterretningssystem.

Han fortsetter: "Spørsmålet er om dokumentene kan være autentiske *per se* som produsert av et militært etterretningsvesen, men falske når det kommer til detaljer. Og hvis dette er tilfelle, hva sier det om det viktigste spørsmålet av dem alle med hensyn til ekthet - selve historien de beskriver?"

Det er sannsynlig at hemmeligholdelsen som ble skapt rundt det historiske havariet av et utenomjordisk fartøy i 1947 ville medføre etableringen av forfalskninger for de forskjellige formål.

Tre slike formål er lett å tenke seg:

1) Dokumenter kan "infiseres" med små, men viktige feil, slik at det gjennom en liten lekkasje vil skapes en mistro til innholdet i dokumentet og den aktiviteten som omtales. På denne måten vil det bli lettere å "tette lokket" over hele programmet.

2) I den kalde krigen fabrikkeres det dokumenter med det formål å desinformere allierte eller fiendtlige og deres agenter med hensyn til detaljer om en hendelse.

3) Dokumenter fabrikkeres for å desinformere egne medarbeidere eller konkurrerende avdelinger i regjeringsapparatet, ekstra bråkete medarbeidere, pågående reportere, eller offentligheten generelt.

Men om hvert eneste MJ-12-dokument er 100% nøyaktig med hensyn til historiske detaljer, angivelse av opphavsmann eller om det faktisk har sitt utgangspunkt i den opprinnelige kilden, så er ikke dette så viktig.

Det er fullt mulig at etterretningstjenestene hos begge stormaktene produserte ett eller flere av disse dokumentene for en eller annen av de grunnene som er angitt ovenfor - eller med andre hensikter. Men jeg tror at det er høyst utenkelig at slike dokumenter ble produsert i et vakuum - skapt som totalt oppspinn med fullstendig fravær av autentiske fenomener og originale historiske hendelser. Det at slike dokumenter i det hele tatt eksisterer, inneholdende såpass mange detaljer som kan verifiseres, er solid bevis for at det bak den historien det beskriver ligger en virkelig hendelse.

Personlig har jeg flere ganger opplevd å sitte ansikt til ansikt med toppledere - strålende begavelser med bakgrunn både fra det militære og vitenskapen, og hørt dem bekrefte de grunnleggende fakta om UFO-fenomenet.

De som virkelig kjenner meg godt vet at jeg aldri i verden ville risikere min karriere og mitt rykte uten å ha fått slik direkte bekreftelse på fenomenet. Jeg har ingen ting - absolutt ingen ting - å tjene på å lyve. Jeg forteller sannheten!

Jeg anbefaler på det sterkeste at de som driver med UFO-forskning bruker sine krefter på å binde sammen de historiske hendelser og de menneskene som er omtalt i dokumentene i stedet for bare å konsentrere seg om historien bak selve dokumentene."

Firmage fortsetter med å slå fast at hvis ett eneste av MJ-12-dokumentene kan

bevises å være ekte, så er MJ-12-saken bekreftet. Og bak alle disse dokumentene mener han bestemt at det ligger en historisk sannhet selv om ikke alle detaljer er korrekte. De viser tydelig at det fenomenet de til syvende og sist beskriver, nemlig UFOenes eksistens, er overveldende dokumentert.

Han nevner et annet eksempel: Viten-skapen slår fast at det er umulig å skape framdriftsmetoder basert på gravitasjonskrefter. Dette er grunnlaget for svært mye av motstanden mot tanken på at vi kan være besøkt av vesener fra andre verden-er. Men hva så hvis dette likevel lar seg gjøre? Hvis vi fikk en eneste troverdig dokumentasjon på dette, ville jo all mot-

stand måtte forstumme. Firmage nevner så flere personer som arbeider med dette problemet og som mener at de kan klare oppgaven, blant annet Dr. Eric Davis fra National Institute for Discovery Science.

Ved årets slutt summerer Michael Lindemann det hele opp på følgende måte, og gir uttrykk for det synet som svært mange deler:

“Til syvende og sist kan det virkelige dilemma med disse nye MJ-12-dokumentene bli, som med så mange UFO-“bevis” som inneholder feil, at de styrker hemmeligholdelsen av UFO-fenomenet i stedet for det motsatte. Dette er da også formålet med desinformasjon – og historien vil kanskje en dag vise at ikke

noe fenomen har blitt viet så intens og profesjonell oppmerksomhet som UFO-fenomenet. Dette betyr selvfølgelig ikke at alle MJ-12 dokumentene er falske. Nei, noen kan til og med være 100% ekte. Men skriften på veggen er klar nok: Denne debatten vil gå videre med uforminsket styrke. Det synes ikke å være noen løsning i sikte...”

Kilde:

UFO Magazine mars-april 1999

Oversettelse:

Per Ottesen og Odd-Gunnar Røed.
Artikkelen er bearbeidet og forkortet
Per Ottesen.

Til slutt tar vi med en uttalelse fra et ekspertpanel angående ektheten til et av de nye dokumentene som er dukket opp i de siste år, nemlig den såkalte S.O.M. manualen (Special Operations Manual SOM 1-01 (Extra-terrestrial Entities And Technology, Recovery And Disposal), utstedt 7. april 1954, på 25 sider. Panelet, som består av anerkjente UFO-etterforskere, stiller seg tvilende til ektheten av dokumentet. Avslutningsvis kommenterer både Stanton T. Friedman og Robert Wood panelets konklusjoner.

«S.O.M.» manualen - er den virkelig bare juks?

Av Richard Hall

Vi [i panelet, red. anm.] fikk en fotokopi av “Special Operations Manual” (SOM 1-01) av Linda Moulton Howe, som var en av gjesteforeleserne ved “Den 14. Internasjonale UFO-konferanse i Leeds” i september 1995. Tre år senere ble noen av dokumentene gjengitt av atomfysikeren og UFO-forskeren Stanton T. Friedman, i hans bok *Top Secret/Majic*.

Richard Hall

Uenighet om ektheten av “Majestic-12 Group Special Operations Manual”, kom fram i lyset igjen i fjor, da den ble brukt av Dr. Robert Wood for å supplere hans studie av dokumenter med enda sterkere påstander angående Majestic 12, som nylig hadde dukket opp.

SOM-manualen inneholdt materiale om “utenomjordiske skapninger og teknologi” og beskrev “prosedyrer for berging og oppbevaring av slike ting...”

Stanton T. Friedman fikk først høre om SOM-manualen i desember 1994. Don Berliner, styremedlem i Fund for UFO Research, bekjentgjorde at han hadde mottatt en rull 35 mm film, postlagt i Wisconsin, men uten avsenderadresse. Filmen inneholdt svart/hvitt fotografier av noe som viste seg å være sider fra “Special Operations Manual”, datert april 1954. Alle sidene var ikke med, men 22 bilder som hvert viste en hånd som holdt en side av dokumentet.

I boken *Top Secret/Majic*, forteller Friedman om hvordan han med Don Berliners tillatelse, sendte en kopi til Dr. Robert Wood, som nettopp hadde pensjonert seg etter over 40 år som vitenskapsmann og prosjektleder for McDonnell Douglas i California: “Bob (Robert) hadde profesjonell interesse på et høyt nivå for UFO-fenomenet, og avansert

teknologi helt fra sekstitallet, og ga forelesninger om UFO-saker hos flere organisasjoner”, skrev Friedman.

“Han er én av en håndfull profesjonelt UFO-interesserte som jeg stoler fullt og fast på. Han har utmerket teknisk bakgrunn, sunn dømmekraft og høyt kunnskapsnivå om UFO-saker og sikkerhetsopplegg. Jeg håpet derfor at Bob kunne sjekke bruken av sikkerhetsbestemmelser og andre påtegninger”.

“Basert på tidligere erfaring, vil verifisering av ektheten være en vanskelig oppgave, siden resultatet må være solid nok til å motstå forsøk på latterliggjøring og angrep fra en regjering som benekter eksistensen av utenomjordiske fartøy”, legger Friedman til.

Men hva hvis et slikt angrep ikke kom fra folk som vil latterliggjøre, eller fra regjeringen, men fra seriøse UFO-forskere? Det er akkurat hva som skjedde tidligere i år, da en gruppe forskere, kom med følgende uttalelse:

FELLESUTTALELSE OM SOM-1-01 MANUALEN

Deler av manualen, eller håndboken, ankom Don Berliner på en filmrull fra en anonym kilde. Dette vekker umid-

Fortsettelse på side 39

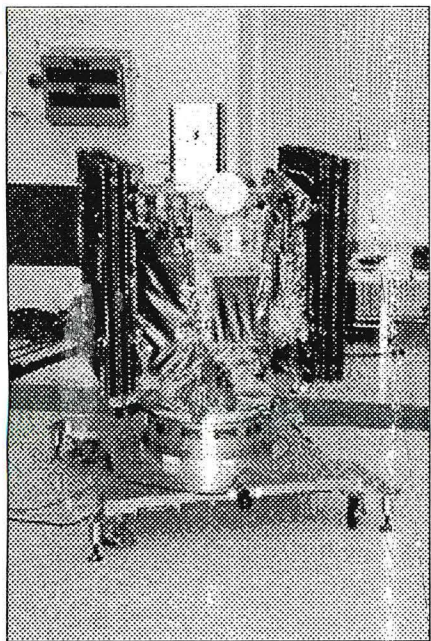
ASTRONOMI- OG ROMFARTSNYTT

Ved John Erik Hove

NYTT OM DEEP SPACE 1

Som i forrige nummer får NASAs romfartøy Deep Space 1 (DS1) en respektable del av plassen i denne spalten. Far-tøyet har gjort interessante nye oppdagelser og flere nye teknologier utprøvd i DS1 gir antydninger om hva vi kan forvente av romfartøy i årene som kommer.

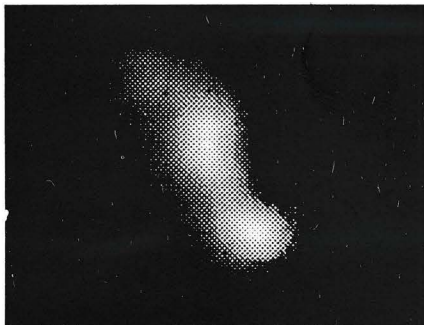
KENNEDY SPACE CENTER, Florida. Deep Space 1 plassert på en arbeidsplattform etter å ha blitt utstyrt med varmeisolerende folie i slutten av september i fjor.

DS1 ble skutt opp 24. oktober i fjor og er det første romfartøyet i NASAs "New Millennium Program". Teknikken og instrumentene ombord skal hjelpe NASA å utforme fremtidige romfartøy som er mindre, rimeligere og mer selvstendige. I alt 12 nye teknologier prøves ut i DS1. En av disse er ion-motoren. Denne gir lav, men en jevn og pålidelig aksellerasjon, som på lengre reiser serger for større hastighet enn en konvensjonell kjemisk motor. Ion-motoren er også rimeligere i drift og mye mindre plasskrevende. En annen viktig teknologi som prøves ut i DS1 er kunstig intelligens,

blant ann et i form av det automatiske navigeringssystemet AutoNav. Se evt. *UFO* nr. 3-4 1998, sidene 58-59, for flere detaljer om DS1.

DS1 møter "Braille"

Den 29. juli i år passerte Deep Space 1 asteroiden 9969 Braille (tidligere betegnet 1992 KD) på ca. 26 kilometers avstand. Dette er den nærmeste passeringen av en asteroide som noen gang er forsøkt. Meningen var å ta nærbilder av asteroiden, noe som kunne blitt de beste og mest detaljerte bildene noensinne av en asteroide. Men når DS1 passerte asteroiden var kameraet vendt i feil retning! DS1 fikk tatt noen bilder fra ca. 80 000 kilometer avstand når den nærmet seg asteroiden, men 20 minutter før passering mistet det automatiske navigeringssystemet oversikten over hvor asteroiden befant seg. Kameraet fikk dermed ikke tatt tilnærmeelsesvis så gode bilder som forskerne hadde håpet på. DS1 vendte seg til slutt i riktig retning, men altså for sent til at noen nærbilder kunne tas. Om lag 15 minutter etter at DS1 var nærmest Braille tok den to bilder som viser formen på asteroiden.

Bilde av asteroiden Braille, tatt 29. juli i år, tatt på ca. 80 000 kilometers avstand.

Andre instrumenter ombord fikk imidlertid gjort en rekke undersøkelser av Braille. Størrelsen på asteroiden er fastslått til å være ca. 2,2 x 1 kilometer. Under passeringen sendte blant annet et spektrometer tilbake bilder tatt i infra-

rødt lys, mens et annet instrument studerte den tredimensjonale spredningen av ioner og elektroner, eller plasma, i området. Disse og andre data innsamlet under passeringen vil hjelpe forskerne til bedre å forstå grunnleggende egenskaper ved asteroider. Data som det innsamlende kameraet innhentet har gjort at forskerne nå vet at Braille er svært lik asteroiden Vesta.

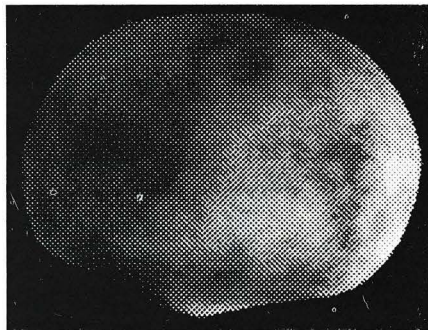
Selv om navigeringssystemet ikke fungerte optimalt og man gikk glipp av gode nærbilder av Braille, var det AutoNav-systemet som i ukene før nærmotet selv styrte DS1 inn mot asteroiden. Også ved og etter passeringen hadde DS1 selv kontrollen. Den relative hastigheten mellom DS1 og Braille under passeringen var ca. 56 000 km/t - 15,6 km/sekund.

1992 KD = 9969 Braille

Asteroiden 9969 Braille er tidligere betegnet 1992 KD. Den 26. juli i år ble den imidlertid offisielt dopt om, etter en navnekonkurranse. Tema i navnekonkurransen var knyttet til kjente oppfinnere og oppfinnelser. Mer enn 500 navn ble foreslått. Navnet som ble valgt er etter den blinde franske oppfinneren Louis Braille (1809-1852) som utviklet et lese- og skriftsystem for blinde. Det endelige navnevalget ble gjort av astronomene Eleanor Helin og Kenneth Lawrence, som sammen sto bak oppdagelsen av asteroiden. Helin og Lawrence arbeider begge ved Jet Propulsion Laboratory (JPL), som har ansvaret for Deep Space 1. Tallet 9969 foran Braille angir at Braille er asteroide nr. 9969 som er oppdaget.

DS1 gir ny kunnskap om Vesta

NASAs Deep Space 1 fartøy nådde ikke bare en teknologisk milepæl ved den vellykkede passeringen av asteroiden Braille. Den ga også vitenskapsfolk et aldri så lite mysterium å gruble på. Undersøkelser som DS1 foretok ved passeringen avslørte at Braille har svært mange likhetstrekk med asteroiden Vesta. Ves-

Asteroiden Vesta.

ta er en sjelden type asteroide og den er også en av de største himmellegemene i asteroidebeltet mellom planetene Mars og Jupiter. En av hypotesene forskerne har foreslått er at både Vesta og Braille stammer fra et større himmellegeme, som har blitt ødelagt for svært lenge siden. Hypotesen de fleste likevel har mest tro på er at Braille opprinnelig stammer fra Vesta, og at den en gang i tiden har blitt revet løs fra denne ved en større kollisjon med et annet himmellegeme. Dette stemmer med hva vi vet om Vesta fra før.

I mai 1996, da Vesta befant seg om lag 180 millioner kilometer fra Jorden, tok romteleskopet Hubble et bilde av aster-

oiden som viser et enormt krater. Det fins flere indikasjoner på at Vesta ble utsatt for en svær kollisjon for om lag 1 milliard år siden. Rester fra denne kollisjonen kan også ha funnet veien hit til Jorden; det er gjort funn av meteoritter som har nøyaktig samme kjemiske struktur som Vesta. Det antagelig sikreste av disse funnene stammer fra et meteorittnedslag i Australia i 1960. Ca. 6 % av alle meteoritter som er funnet på Jorden har kjemiske likhetstrekk med Vesta.

Vesta vs. Braille

Mens Braille er en uregelmessig steinblokk, med en beskjedne størrelse på om lag 2,2 kilometers lengde og 1 kilometers bredde, er Vesta tilnærmet rund - som en planet - og har en diameter på omtrent 500 kilometer. Vesta er den tredje største asteroiden i asteroidebeltet og den fjerde asteroiden som ble oppdaget (i1807). Til sammenligning har den største asteroiden - Ceres - en diameter på 933 kilometer mens den nest største - Pallas - med en litt uregelmessig form måler ca. 570 x 525 x 482 kilometer. Mens Vesta befinner seg i asteroidebeltet mellom Mars og Jupiter, er Braille en

“nær Jorden-asteroide”, som sannsynligvis er blitt slynget i retning Jorden på grunn av gravitasjonspåvirkning fra Jupiter. Den går i en uregelmessig, eksentrisk bane (1308 dagers omløpstid) rundt Solen, i rommet mellom Mars og Jorden. Utregninger viser at Braille kan komme på kollisjonskurs med Jorden om ca. 4000 år.

DS1 programvare får NASA pris

Remote Agent, den første programvaren med “kunstig intelligens” som har styrt et romfartøy, fikk i august prisen “NASAs 1999 Software of the Year”. Prisen ble delt mellom DS1 programvaren og Genoa, en programvare som kan forutsi aldring og feil i ulike materialer. Prisvinnerne ble vurdert blant rundt 50 andre kandidater. Vitenskapsfolk i NASA sier den kunstige intelligensen i Remote Agent er første generasjon av en type programvare som skal brukes på “selvbevisste”, selvkontrollerte og selvstyrte roboter, robotbiler og ulike typer “intelligente” maskiner.

Remote Agent har i løpet av ferden i stor grad styrt romfartøyet uten innblanding fra bakkekontrollen på Jorden. I lø-

30 ÅR SIDEN APOLLO 11

Det skal nok mye til at noen kan ha unngått å bli minnet på at det i år er 30 år siden månelandingen med Apollo 11 og menneskets første skritt på Månen. I anstendighetens navn bør det vel likevel også markeres her, om enn relativt kort.

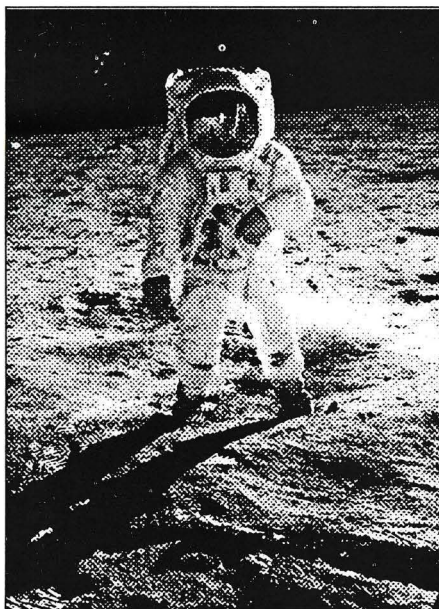
Den historiske ferden startet kl. 14.32 norsk tid den 16. juli 1969, når Saturn 5 raketten med astronautene Armstrong, Aldrin og Collins ombord ble skutt opp fra Cape Canaveral i Florida. Tre døgn og rundt 380 000 kilometer senere gikk romfartøyet inn i bane rundt Månen. Månelandingen i “Stillehetens hav” skjedde søndag 20. juli kl. 21.17. Etter noen timers forberedelser ombord i landingsfartøyet “Eagle” satte Armstrong foten på Månen den 21. juli kl. 03.56.20. Senere kom også Aldrin ut. Etter et vel to timer langt opphold på måneoverflaten gikk de to inn i landingsfartøyet igjen.

I bane rundt Månen gikk hele tiden kommandoseksjonen “Colombia” med Collins ombord og ventet på oppskytingen av og senere sammenkobling med landingsmodulen. Oppskytingen fra “Tranquility Base” på Månen skjedde kl. 18.54. Om lag fire timer senere koblet Eagle seg sammen med Colombia igjen, og kl. 05.55 starter tilbakturen til Jorden. Etter ytterligere 2,5 døgn skilte tilbakevendingskapselen lag med Colombia og den 24. juli kl. 17.50 landet astro-

nautene trygt i Stillehavet.

Sett i sammenheng med det øvrige Apollo-programmet var Apollo 11 en av seks bemannede ekspedisjoner som landet på Månen. De øvrige som landet var Apollo 12, 14, 15, 16 og 17. Apollo 15 hadde med seg den første månebil. Under ferden med Apollo 13 skjedde det en eksplosjon i romskipet, og mannskapet kom seg med nød og neppe tilbake til Jorden i live. Apollo 1 tok fyr på oppskytningsrampen og tre astronauter omkom i januar 1967. De neste Apollo oppskytingene var ubemannede fartøyer, for å teste raketten. Apollo 7 var bemannet og foretok sammenkoblingstester i jordbane i september 1968. Apollo 8 var første bemannede fartøyer i bane rundt Månen, i desember samme år. Apollo 9 utførte sammenkoblingstester i jordbane, og Apollo 10 gikk i mai 1969 ned til en høyde på bare 14 kilometer over måneoverflaten.

I alt 12 astronauter har vandret på måneoverflaten. Det var planlagt tre ferder til etter Apollo 17 (i desember 1972), men disse ble skrinlagt først og fremst på grunn av synkende interesse for måneferdene. Apollo programmet i sin helhet kostet ca. 25 milliarder dollar (1971-verdi). 350 000 mennesker, 20 000 bedrifter og 200 universiteter var på det meste involvert i programmet.

pet av en tredagers periode i mai i år tok Remote Agent kontrollen over DS1 på en måte som tidligere bare har vært beskrevet i science-fiction (som f.eks. den elektroniske hjernen "HAL" i filmen "2001: A Space Odyssey"). Måten programvaren tok kommandoen over DS1 i dette eksperimentet overgikk alle forventninger. Programvaren oppdaget, diagnostiserte og ordnet opp i problemer og viste at den kunne ta avgjørelser for å holde fartøyet i drift. DS1 navigerte også seg selv til nærmøtet med asteroiden Braille den 29. juli i år.

"Remote Agents måte å styre romfartøy på baner veien for en ny æra innen romutforskning", sier Dr. Pandu Nayak ved NASA Ames Research Center. "Remote Agent vil muliggjøre nye typer romutforskning og mer effektiv bruk av eksisterende ressurser, og vil gjøre det mulig for bakkekontrollen å styre langt flere romutforskningsprosjekt. Han sier videre at programvaren og tilhørende komponenter allerede vurderes brukt i en rekke NASA prosjekter.

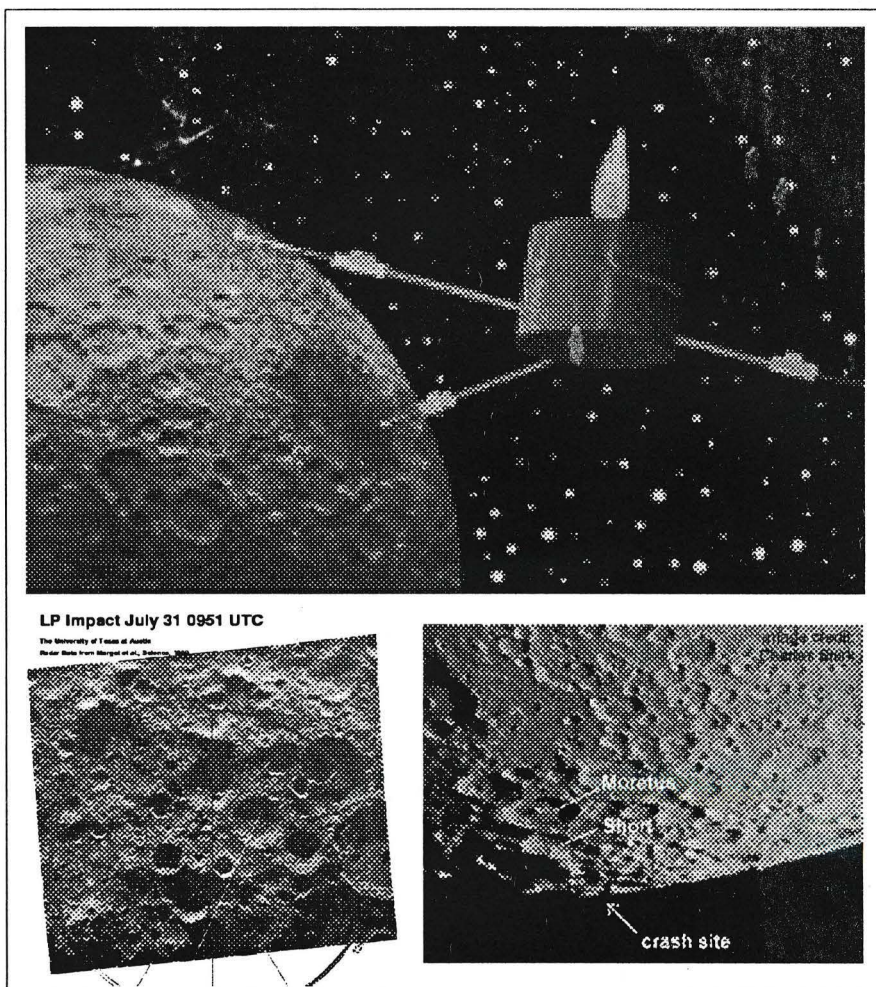
Kilder:

Diverse NASA og JPL web-sider, pressemeldinger fra JPL 6/8-99, 3/8-99, 29/7-99, ABC-News/Science 4/8-99

KRASJLANDING FOR LUNAR PROSPECTOR

I 1998 fant NASAs romsonde Lunar Prospector spor av vann-is på Månens nord- og sydpoler. Tidligere hadde data fra romsonden Clementine, i november 1996, gitt indikasjoner på det samme. Isen befinner seg først og fremst på sidene av dype kraterer som ligger i permanent skygge. Sansynligvis stammer isen fra kometer og meteoritter som opp gjennom tiden har truffet Månen. Forskerne har anslått den totale mengden is til mer enn 200 millioner tonn. Hvis anslagene er korrekte, er det nok til at vi en gang i fremtiden kan opprette permanente kolonier på Månen.

Men ikke alle har latt seg overbevise av teorien om vann-is. Skeptikere mener at Lunar Prospectors spektrometer i stedet kan ha oppdaget hydrogen og at det ikke er noen garanti for at hydrogenatomene er bundet opp i vannmolekyler. For å prøve å fastslå dette en gang for alle bestemte NASA seg i juni i år for å prøve en litt uortodoks metode: Å krasjlande sonden i et skyggelagt krater og se om det ble kastet opp is fra krateret. Lunar Prospector var ferdig med under-

Lunar Prospektor (øverst), samt fotos som viser krasjstedet.

søkelsene den skulle foreta, og ville uansett før eller siden krasje på måneoverflaten. Forskerne mente at dersom de styrte romsonden inn i en kontrollert krasjlanding kunne opp til 80 kilo is frigis og fordampe. Dette ville så kunne registreres ved hjelp av bakke- og rombaserte observatorier. Den 31. juli i år styrte de derfor Lunar Prospector til en krasjlanding i et krater på Månens sydpol. Romsonden traff etter alt å dømme akkurat der den skulle, men spor av vann ble ikke registrert. Selv om det var bare om lag 10 prosents sjanse for full klaff, var det likevel en stor skuffelse for forskerne. Observasjonsdata for tiden ved og etter krasjlandingen skal likevel studeres ennå en tid fremover.

Shoemakers aske spredt på Månen

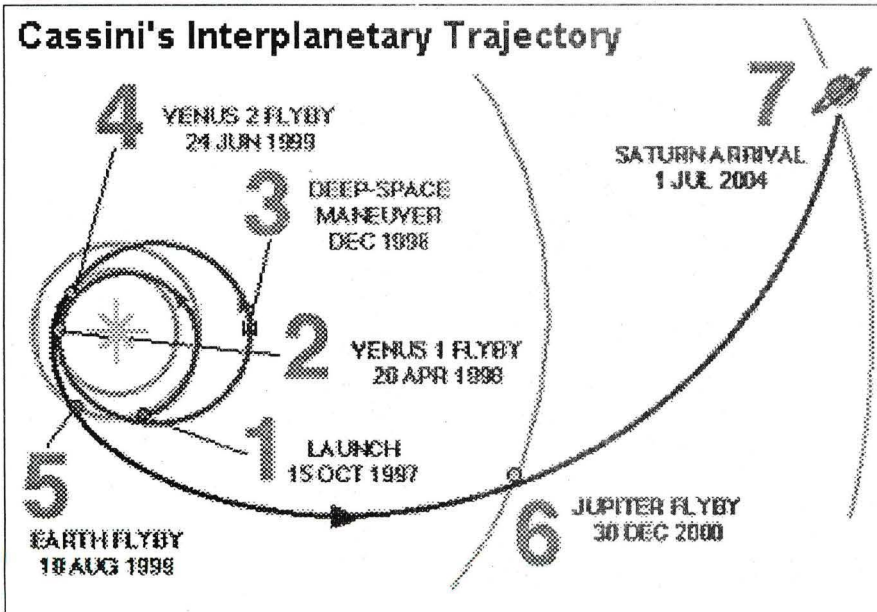
Samtidig som Lunar Prospector krasjlandet i juli, ble asken etter geologen og astronomen Gene Shoemaker spredt på måneoverflaten. Shoemaker, som døde i en bilulykke i Australia i 1997, er kjent som oppdager av kometen Shoemaker-Levy 9 som kolliderte med Jupiter i 1994. Han er også kjent som oppdager av et

stort, 50 000 år gammelt krater i Arizona. Tidligere har størstedelen av asken etter Shoemaker blitt spredt over dette krateret. Shoemakers største ønske i livet var å bli astronaut og få reise til Månen, men en sykdom forhindret ham i å få ønsket oppfylt i 60-årene. Det var en av Shoemakers tidligere medarbeidere, professor Carolyn Porco, som kom med ideen om å sende deler av asken med Lunar Prospector. "Ved slutten på hans reise - tre år etter at mennesket første gang satte sin fot på Månen - blir Eugene M. Shoemaker den første av Jordens beboere som blir stedt til hvile på et annet himmellegeme", sier Porco.

CASSINI PASSERTE JORDEN

Den 18. august passerte romfartøyet Cassini Jorden på sin ferd til planeten Saturn. Avstanden til Jorden ved passerings-tidspunktet var 1166 kilometer, og den relative hastigheten til fartøyet i forhold til Jorden var ca. 58 000 km/t, vel 16 km/sekund. Før oppskytingen var det mange protester mot prosjektet, fordi fartøyet bringer med seg 34 kilo av det høyradioaktive stoffet plutonium, som

Cassini's Interplanetary Trajectory

skulle benyttes som kraftforsyning til sonden. Man var redd for miljøkonsekvensene dersom noe skulle gå galt under oppskytingen eller at fartøyet skulle treffe Jorden ved nærpasseringen i august i år.

Cassini ble skutt opp fra Cape Canaveral i oktober 1997 og har siden den gang benyttet seg av gravitasjonsassistanse fra planeten Venus to ganger, og nå altså Jorden, for å øke hastigheten. Ved nær passering dras romfartøyet mot planetene på grunn av gravitasjonskreftene fra disse. Men også Cassini har gravitasjonskraft, og trekker planetene ørlite mot seg. Dette gjør at planetene mister noe av energien fra sine baner rundt Solen, mens Cassini får tilført mye energi. Resultatet er at romfartøyet øker hastigheten ved hver passering. Første passeringen av Venus fant sted 26. april 1998, andre passering den 24. juni i år. Den omhyggelig planlagte og kontrollerte passeringen av Jorden fant så sted den 18. august, på en avstand av 1165 kilometer. Under passeringen undersøkte ni av Cassinis tolv vitenskapelige instrumenter Jorden og rommet rundt, inklusive Månen.

Cassini vil passere planeten Jupiter den 30. desember 2000 og utnytte også denne planetens gravitasjonskraft for å oppnå tilstrekkelig hastighet til å nå frem til Saturn i juli 2004. Etter ankomst ved Saturn skal Cassini foreta inngående studier av Saturn-systemet, blant annet planetens ringsystem, magnetfelt og måner. Den skal også sende romsonden Huygens ned til den store Saturn-månen Titan. Forskerne mener Titan ligner en frosen, tidlig utgave av Jorden. Cassini er

et internasjonalt samarbeidsprosjekt mellom blant annet NASA, ESA og italienske ISA. Romfartøyet er tidligere omtalt i *UFO* nr. 2 1997, side 25.

Kilder:

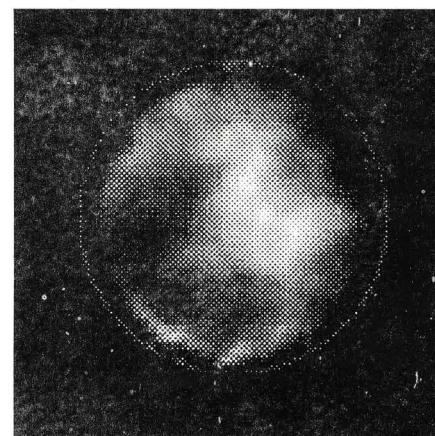
Informasjon på Internett:
<http://www.jpl.nasa.gov/cassini/>

FLYTENDE SJØER PÅ TITAN?

Astronomer mener nå de har gode indikasjoner på at det finnes iskalde sjøer på Saturns største måne Titan. Det beste bildet som noensinne er tatt av Titan avslører en kompleks overflate som kan romme både islagte landformasjoner og iskalde hydrokarbon-sjøer. Bildet ble tatt med Keck I teleskopet på Mauna Kea, Hawaii.

Teamet bak bildet består av astrofysikere fra Lawrence Livermore National Laboratory. På bildet, eksponert ved hjelp av en spesiell teknikk kalt "speckle interferometry" (hundrevis av separate bilder settes ved hjelp av data-teknikk sammen til ett enkelt), er det mørke områder på Titans overflate. Forskerne mener dette kan være sjøer av

metan, etan og andre hydrokarboner. "Det har lenge vært antatt at det kan være flytende hydrokarboner der, men å faktisk se det er ganske spennende", sier Seran Gibbard, en forsker ved laboratoriet tilknyttet universitetet i California. Gibbard tror ikke det fins liv i disse sjøene fordi det er for kaldt på Titan; minus 180°C. "Den type kjemiske reaksjoner du trenger for at liv skal kunne eksistere fungerer mye bedre ved høyere temperaturer", sier han. Titan har store mengder hydrokarboner og en nitrogenrik atmosfære, som Jorden. Forskerne mener forholdene på Titan kan ligne forholdene på Jorden slik de var for flere milliarder år siden. Det endelige svaret på om det virkelig fins flytende sjøer eller "hav" - på Titan får vi kanskje ikke før romfartøyet Cassini når frem til Saturn-systemet i 2004.

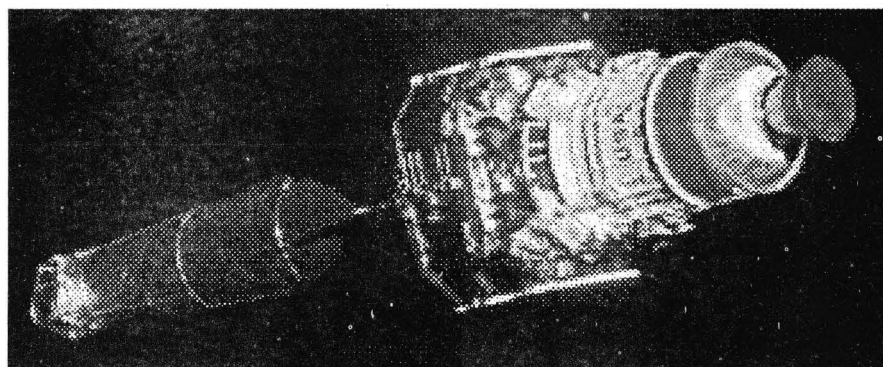
Titan fotografert med Keck I teleskopet.

Kilder:

Blant annet pressemelding fra Lawrence Livermore National Laboratory 28/7-99 (Internett:: <http://www.llnl.gov/PAO/NewsReleases/1999/NR-99-07-03.html>)

CHANDRA OBSERVATORY

Det store romobservatoriet Chandra ble i juli i år sendt opp med romfergen Co-

Røntgenteleskopet Chandra (til venstre) ved utsett fra romfergen.

lumbia. Den 23. juli ble det sluppet fra romfergen og sendt i bane rundt Jorden. Når dette røntgenteleskopet kommer i drift skal det observere stråling fra svært varme kilder som sorte hull, gigantiske gass-skyer i galaksehoper og supernovaer. Mye av massen i Universet er for varm til å kunne observeres med romteleskopet Hubble. Med Chandra håper forskerne å få svar på grunnleggende spørsmål om Universets utvikling og fremtid: Hvor gammelt er Universet? Vil det ekspandere i all evighet? Hva er den mørke materien som fyller opp 90 prosent av Universet, men som hittil ikke er oppdaget?

Chandra er verdens største røntgenteleskop: Det har åtte ganger høyere oppløsning enn tidligere utstyr og vil kunne oppdage 20 ganger svakere kilder enn hva som har vært mulig tidligere. Oppløsningen til teleskopet er 0,5 buesekunder, noe som tilsvarer at man kunne lest teksten på et trafikkskilt på 20 kilometer avstand. Observatoriet har kostet ca. 1,5 milliarder US\$ og har fått navnet sitt etter astrofysiker og nobelprisvinner Subrahmanyam Chandrasekhar. Chandra skal sende hjem de første bildene ultimo august i år. Observatoriet skal være operativt i fem til ti år. Banen Chandra skal gå i er eksentrisk, det fjerneste punktet vil være om lag en tredjedel av avstanden til Månen.

Kilder:

Informasjon på Internett: <http://xrtpub.harvard.edu/> og <http://www1.msfc.nasa.gov/newsroom/chandra/chandra.html>

FLERE EKSTRASOLARE PLANETER

1. Upsilon Andromedae

Den 23. juni 1996 offentliggjorde astronomene Geoffrey W. Marcy og Paul Butler funnet av en planet ved den sol-lignende stjernen Upsilon Andromedae. Den 15. april i år offentliggjorde de funn av ytterligere to planeter i bane rundt denne stjernen. Funnet er senere bekreftet av andre astronomer. Dette er det første solsystemet med en sol-lignende stjerne utenom vårt eget som vi med sikkerhet vet har flere enn en planet. Astronomene utelukker ikke at det kan finnes seg flere mindre planeter i dette solsystemet, men disse er i så fall for små til at de kan oppdages med eksisterende teknologi. Alle de tre planetene som er

oppdaget er antagelig Jupiterlignende gass-planeter. Avstanden til moderstjernen er henholdsvis 0,053 astronomiske enheter (AE), 0,74 AE og 2,2 AE (1 AE = 150 millioner kilometer, avstanden mellom Jorden og Solen). Massen til planetene er anslått til henholdsvis 0,71 ganger Jupiter for planeten nærmest moderstjernen, 2,11 x Jupiter for den midterste og 4,61 x Jupiter for den ytterste. Oppdagelsen av planetene er gjort indirekte, ved å studere slinging ("wobbling") i Upsilon Andromedae's posisjon. Stjernen er av spektraltype F7V, er ca. 3 milliarder år gammel og befinner seg 44 lysår fra Jorden. Den vil være et ideelt studieobjekt for NASAs Space Interferometry Mission (SIM) som fra 2005 skal søke etter jordlignende planeter ved nærliggende stjerner.

Kilder:

Blant annet San Francisco State University april 1999, Internett: <http://cfa-www.harvard.edu/afoc> og <http://ast.star.rl.ac.uk/darwin>

2. Iota Horologii

Den 29. juli i år offentliggjorde astronomer ved European Southern Observatory (ESO) funnet av en planet i bane rundt stjernen Iota Horologii (iota Hor). Også denne stjernen er av samme type som vår Sol (den er av spektraltype G0V). Den befinner seg ca. 56 lysår fra Jorden. Planeten ved denne stjernen, iota Hor b, har en masse på minst 2,26 ganger Jupiters masse og har en omløpstid rundt moderstjernen på 320 dager. Dette gjør at iota Hor b har den mest jordlignende omløpsbanen av alle kjente ekstrasolare

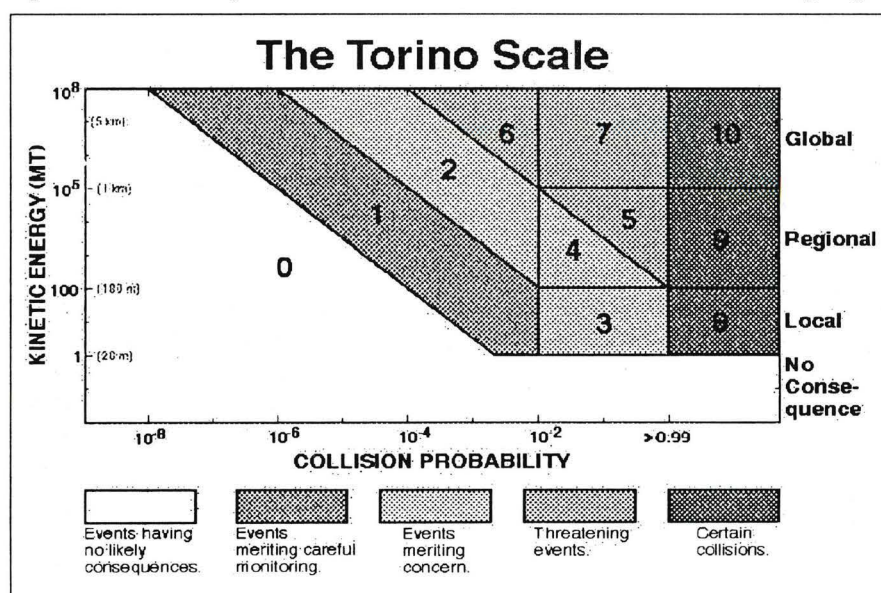
planeter. Banen er imidlertid eksentrisk. Dersom planeten hadde befunnet seg i vårt solsystem, ville banen variert fra noe utenfor Venus sin bane (mer nøyaktig 117 millioner kilometer, eller 0,78 AE) til noe utenfor Jordens bane (162 millioner kilometer, eller 1,08 AE). Massen til planeten er imidlertid som nevnt mye større enn Jordens (minst 720 ganger større) og den ligner sannsynligvis på Jupiter i vårt solsystem. I måledataene har astronomene også funnet antydninger om at det kan finnes seg flere planeter i dette solsystemet. Dette håper astronomene å få avklart i senere undersøkelser. Også iota Hor b er oppdaget indirekte, ved å studere slingringsbevegelser hos moderstjernen.

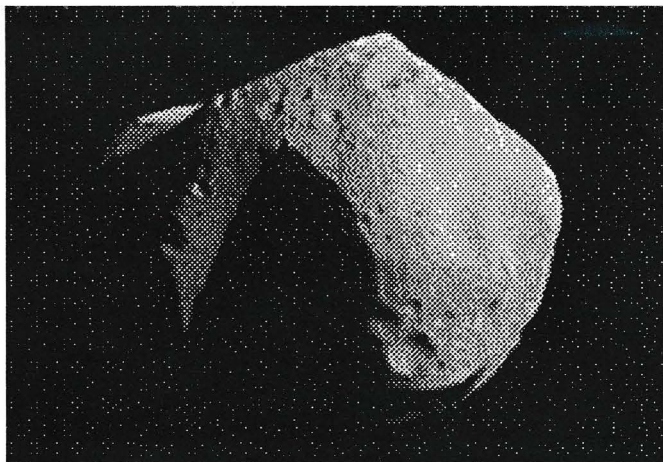
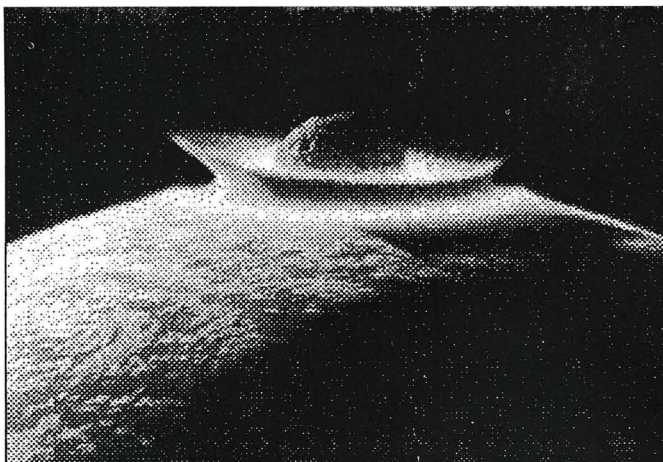
Kilder:

Blant annet ESO Press Release 12/99, Internett: <http://www.eso.org/outreach/press-rel/pr-1999/pr-12-99.html>

TORINO IMPACT HAZARD SCALE

Blant annet i filmer som "Deep Impact" og "Armageddon" og ellers i diverse apokalyptiske dommedagsprofetier (spesielt populært nå ved årtusenskiftet) er asteroider som kolliderer med Jorden og forårsaker en global katastrofe ganske velkjent. For å fastslå hvor truende ulike asteroider er, har astronomene nå tatt en ny risikovurderingsskala i bruk. Skalaen tar hensyn til asteroidens retning, hastighet og hvor stor sannsynlighet det er for at den skal treffe Jorden. Den er først og fremst et middel for å kommunisere med almenheten og media. Ved hjelp av skalaen kan man på en enkel måte forklare hvor farlig en gitt

Til venstre: Kunstneren Don Davis' oppfatning av et katastrofalt sammenstøt mellom Jorden og en stor asteroide. Alt liv i sonen nær nedslagsfeltet vil umiddelbart bli utryddet ("blåst veggimellom", red. anm.) på grunn av høyt trykk og temperatur. Injeksjon av store mengder støv og gasser i atmosfæren vil effektivt utestenge sollys i lange perioder til den grad at store deler av livet på Jorden dør ut ("nuclear winter" - "atomvinter"). Kreditt: NASA Ames.

Over til høyre: På sin ferd mot passering av nær-Jorden asteroiden 433 Eros (i februar 2000), passerte Near Earth Asteroid Rendezvous (NEAR) sonden like ved en annen asteroide, 253 Mathilde. På bildet ser vi ett av bildene som ble tatt ved passeringen 27. juni 1997. Mathilde er egentlig en stor klippestein i rommet knapt 60 kilometer i diameter som går i bane Solen mellom Mars og Jupiter i asteroidebeltet. Mathildes overflate er svært mørk og består av mange kratere. De NEAR-bildene av Mathilde som er mottatt og analysert hittil, indikerer at asteroiden har vært utsatt for tildels alvorlige kollisjoner; en av dem resulterte i det store nedslagsbassenget midt på asteroiden, anslått til å være rundt 10 kilometer dypt.

asteroide er.

Skalaen kan på mange måter sammenlignes med "Richter-skalaen", brukt for å beskrive styrken i jordskjelv og som er relativt lett forståelig. Torino-skalaen graderer asteroider fra 0 til 10. Verdien 0 angir at det ikke er noen fare for at Jorden skal bli rammet. Verdien 5 innebærer en reell trussel for en kollisjon som kan gi regionale ødeleggelser. Verdien 10 innebærer at Jorden med sikkerhet vil bli truffet og at en global katastrofe vil inntreffe.

Torino skalaen er konstruert av professor R. Binzel ved MIT, og ble i sin nåværende form presentert på en internasjonal konferanse om "nær-Jorden objekter" i Torino, Italia, i juni i år. Konferansedeltakerne stemte for at skalaen skulle tas i bruk, og at den skulle ha navnet "Torino skalaen" etter stedet den ble presentert. Den 22. juli erklærte den internasjonale astronomiunion at den stiller seg bak bruken av skalaen.

Kilder:

"The Torino Scale" på NASAs Ames Space Science Division web side "Asteroid and Comet Impact Hazards", <http://impact.arc.nasa.gov/torino/index.html>

MARS SONDER

Romsondene Mars Climate Orbiter (MCO) og Mars Polar Lander (MPL)

nærmer seg stadig Mars og fungerer som de skal. MCO vil gå inn i bane rundt Mars den 23. september i år og skal i de neste tre månedene gradvis gå inn i en stabil bane. Sonden skal senere begynne studier av overflaten og klimaet på Mars. Allerede 10. og 11. august begynte MCO de første forberedelsene (Operational Readiness Test) til ankomsten. MPL skal på sin side lande på sydpolen på Mars den 3. desember i år og i ukene etter landingen foreta en lang rekke undersøkelser av Mars-overflaten og atmosfæren. Et eksperiment med potensielt stor publikumsinteresse er innspilling av lyder fra Marsoverflaten. Se også artikkel i *UFO* nr. 3-4 1998, sidene 48-51.

Kilde:

Informasjon på Internett: <http://mars.jpl.nasa.gov/msp98/index.html>

TO NYE URANUS MÅNER

Et team astronomer har oppdaget to nye måner i bane rundt Uranus. Månene ble oppdaget etter fire netter med observasjoner ved hjelp av verdens største elektroniske kamera, påmontert et kanadisk/fransk teleskop på Hawaii. Ved hjelp av kameraet, betegnet CFH12k, dekket de en region på mellom 4 og 100 millioner kilometer fra Uranus. Oppdagelsen bringer antallet måner rundt Uranus opp i 20. Uranus har dermed passert Saturn

som planeten med det største antallet kjente måner. De to nyopptagede månene er mindre i størrelse (ca. 20 kilometer i diameter) og mindre lyssterk enn de øvrige. De går i baner et sted mellom 10 og 25 millioner kilometer fra Uranus. Teamet bak oppdagelsen var J. Kavelaars (McMaster University), Gladman, Petit og Scholl (Observatoire de la Cote d'Azur) og Hollman (Harvard-Smithsonian Centre for Astrophysics). Kavelaars ønsker å foreta flere observasjoner og analyser for å fastslå om de to månene kan ha en felles opprinnelse med to andre Uranus-måner som han og Gladman oppdaget i 1997. Uranus er den tredje ytterste planeten i solsystemet. Avstanden fra solen til Uranus er 19,2 AE (2,88 milliarder kilometer). Til sammenligning befinner Jorden seg 1 AE (150 millioner kilometer) fra Solen. □

Kilder:

Blant annet pressemelding fra McMaster University, Hamilton, Ontario 29/7-99.

NB!

Denne spalten ble ferdigskrevet medio august. Enkelte opplysninger gitt i teksten kan derfor være endret på tidspunktet for utgivelsen av tidsskriftet.

RED

“S.O.M.” manualen - ...

Fortsatt fra side 32

delbart mistanke, siden det ikke finnes noen identifiserbar kilde hvis ærlighet og rykte kan sjekkes, og ingen dokumenter som kan undersøkes teknisk. Innholdet av manualen er blitt nøye undersøkt av de undertegnede, hvis felles erfaringer inkluderer militærtjeneste i alle tre våpengrener, behandling og håndtering av hemmeligstemplede militære dokumenter, samt analyse og rapportering av statlige dokumenter av forskjellig karakter, historieforskning og omfattende kunnskap om det militære, regjeringsmyndighetene og UFO-anliggender generelt.

Vi tror at dette er en spøk og en bevisst forfalskning, laget for å villed allmennheten, og for å plante falsk informasjon i UFO-forskningsmiljøene, utført av personer hvis motiver er ukjente. Falske opplysninger som dette tvinger forskere til å kaste bort tid på å sjekke troverdigheten, heller enn å bruke tiden på mer produktiv innsats.

Våre generelle grunner til å konkludere med at manualen er uekte, er skissert nedenfor. For å få mer spesifikke detaljer, må man kontakte hver enkelt av oss som står bak denne uttalelsen.

1) For dokumenter og materiale med høy gradering finnes det bestemmelser for å sikre at opprinnelsen alltid kan spores, og for å kunne bekrefte ektheten, inntil de eventuelt blir makulert eller frigitt. Sikkerhetsgraderingen på SOM-1-01 dokumentene følger ikke vedtatte prosedyrer for offentlige instanser. I noen sammenhenger er de helt i strid med vedtatte sikkerhetsrutiner. Dokumentet inneholder ikke noe som bekrefter at ansvarlige prosedyrer er fulgt av dokumentets utstedere.

2) Tilstedeværelsen av en del nøyaktig informasjon, er blitt nevnt som bevis på ekthet, men kan like gjerne oppfattes som en “klippe- og limejobb” for å gi inntrykk av å være autentisk. Delvis legitime, men modifiserte UFO-relaterte dokumenter er kjent fra tidligere.

3) Innholdet av manualen er slående utilstrekkelig for sin bestemte hensikt. En felthåndbok om hvordan man skal håndtere styrtede fartøyer og utenomjordiske lik, skulle ikke av noen grunn inneholde, (a) informasjon om UFO-his-

torie, (b) en oversikt over UFO-typer, (c) informasjon om radarovervåkning av UFOer, (d) en liste over naturlige og kunstige fenomener i luften som kan misforstås som UFOer.

4) Militære manualer av denne typen setter standarder og definerer oppgaver som må følges og utføres for å gjennomføre et oppdrag. SOM-1-01 mangler slike standarder og mangler fullstendig beskrivelser av nødvendige kvalifikasjoner hos personellet og hvilket utstyr som kreves. Videre er metodene for berging og sikkerhet på funnstedet utilstrekkelig beskrevet i manualen. Forskrifter, materiell, og referanser til opplæringsmanualer er grovt utilstrekkelig eller mangler i sin helhet.

De undertegnede personer tar UFO-rapporter alvorlig, og står for grundige, vitenskapelige undersøkelser. Når det kommer til andre, tredje og fjerde generasjons kopier av dokumenter, er imidlertid tekniske analyser nesten umulig. Innholdsanalyser har allerede vist alvorlige problemer med dokumenter relatert til MJ-12. Den eneste måten SOM-1-01 og andre “dokumentære beviser” om MJ-12 muligvis kan bevises å være autentiske, ville være gjennom å lokalisere et dokumentarisk spor av papirer [såkalt “papertrail”, red. anm.], av attesterte originaldokumenter i statlige arkiver, eller i betydningsfulle menneskers private papirer.

Selv da, måtte antatt autentiske dokumenter bli gjenstand for tekniske undersøkelser for å fastslå slike ting som papirets alder, og eksperter måtte undersøke innholdets nøyaktighet og stil. Når en blir satt på sporet av falske dokumenter og dårlig fagarbeid, er en meget streng gjennomgang av høyere kvalifiserte fagfolk nødvendig.

“Fellesuttalelsen” er undertegnet av følgende personer:

JAN L. ALDRICH, pensjonert “Master Sergeant” i US Army, sikkerhetsoffiser i forskjellige sammenhenger og ansvarlig for oppbevaring av hemmelige dokumenter. Kjennskap til protokoller for opprettelse av taktisk bivuakk ved blant annet ulykker med atomvåpen ute i felten.

DONALD L. BERLINER, historiker og luftfartsskribent. Leder for organisasjonen Fund for UFO Research. Tidligere kommunikasjonsspesialist i US Air Force med høy sikkerhetsklarerer, journalist og fotograf, stabsmedlem i National Investigations Committee on Aerial Phe-

nomena (NICAP - “Den nasjonale undersøkelseskomite for fenomener i luften”) fra 1965 til 1968.

THOMAS P. DEULEY, Lieutenant Commander i US Navy. 14 års tjeneste i marinens program for atomkraft og våpensystemer på ubåter. Syv år som kom-deekspert (Naval Cryptologic Officer). Syv år som kommunikasjonsoffiser (COMSEC), analytiker og revisor.

RICHARD H. HALL, skribent og redaktør, tidligere formann i Fund for UFO Research. Pensjonert fra Kongressens informasjonsservice med arbeid innen analyse og abstraksjon (sensur) av statlige rapporter og dokumenter. Kjennskap til offentlige organer og aktiviteter. Omfattende kunnskaper om alle sider av UFO-fenomenets historie. Fungerende leder i NICAP.

MARK RODEGHIER, doktorgrad i sosiologi, rådgiver i oversiktsforskning, statistiske analyser og utforming av forskningsprosjekter, vitenskapelig direktør i J. Allen Hynek Centre for UFO Studies. Omfattende erfaring i UFO forskning, inkludert Roswell-saken, og analyse av offentlige dokumenter.

Svar på kritikken

Stanton T. Friedman uttalte til *CNN News* at de undertegnede av fellesuttalelsen allerede var registrert som opponenter mot SOM-1-01 av forskjellige årsaker: “Vi har lang erfaring med folk som har angrepet denne sannhet fra begynnelsen av. Det ligger politikk bak dette, antipatier, personlige meninger og mangel på objektivitet”.

“Jeg vil si det er meget sannsynlig at dokumentet er ekte”, fortsetter Friedman. “Jeg er forsiktig med bedømmelser som sier at “dette er forskjellig fra det

og det”, eller “dette er hva det burde inneholde”. Ingen kan vite det. Jeg har tilbrakt mye tid i arkiver, og jeg er trøtt av å si at “forskjell” betyr svindel. I mange tilfeller har jeg sett folk komme med kunngjøringer om hva som er, og ikke er legitimt, bare for å finne at de har tatt feil når jeg finner fram til ekte dokumenter i reelle arkiver, som mot-sier det de har sagt”.

Friedman tilbød å vise et eksempel på dette problemet. Han sa at Jan Aldrich, en av de undertegnede av fellesuttalelsen, hadde kritisert SOM-1-01 for å ha brukt seglet til “Krigsdepartementet”. Aldrich hevdet at et slikt segl ville vært en anakronisme på et dokument datert 1954. “Men”, sier Friedman, “Jeg har sett “Krigsdepartementets” segl på dokumenter fra 1967! Ikke alle sluttet å bruke dette”.

Noen utdrag fra Robert Woods’ kommentarer til fellesuttalelsen om SOM-1-01

“Skepsis til ektheten er alltid en kritisk faktor for en som skal utforske dokumenter, og det gir noen ganger en hjelpsom presisering i arbeidet med å avgjøre om det er autentisk. Fellesuttalelsen reiser dessverre ingen spørsmål som ikke har vært diskutert tidligere.

En må unngå å forhåndsdomme et dokument som falskt bare fordi opprinnelsen ikke er fullstendig dokumentert. Vi vet at noen fotograferte en håndbok og sendte den i posten til Don Berliner. Andre faktorer i bekreftelsen av dokumentets ekthet, som tidspunkt, skrifttype og format, er ofte kritisk for å kunne avgjøre dette. Ingen av disse var nevnt i fellesuttalelsen. Videre er det en mulighet at originaldokumentet som ble

fotografert, kan bli oppsporet og analysert for å fastslå dokumentets alder.

Det er imidlertid ikke nødvendig å teste manualen fysisk for å se at den er produsert på en trykkpresse med typer i bly, normalt for epoken som er oppgitt. Det vises klart i detaljene i trykken, den opphøyde bokstaven z, for eksempel, en særegenhet i skriftbildet som også er funnet i beviselig autentiske dokumenter trykket ved “Government Printing Office” (“Statens Trykkeri”) i 1954, såvel som den gjennomførte bruken av rettskrivingsnormen fra 1953. Hvis dette er en forfalskning, er den laget på utstyr fra 1954. Fellesuttalelsen antyder at det var en forfalskning som var laget for å føre UFO-organisasjonene bak lyset. Det virker ikke klart for meg, at UFO-bevegelsen er verdt en så kostbar “spøk”.

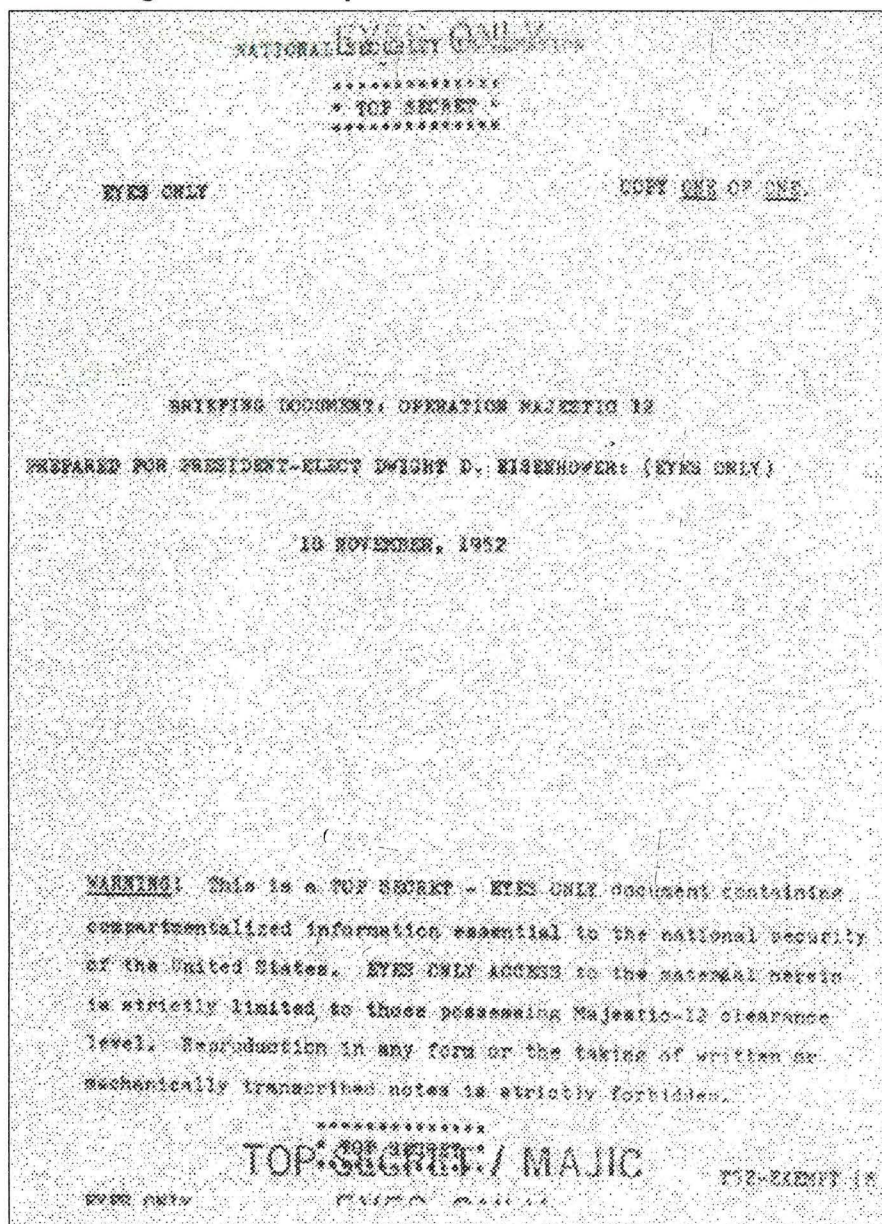
Hovedvekten bak fellesuttalelsens argumentering avhenger utvetydig av de undertegnede kjennskap til sikkerhet, kommunikasjon og militære prosedyrer, i tre tilfeller, og kjennskap til statlige dokumenter i de andre to. Ingen av de undertegnede nevner om de har hatt tilgang til topphemmelig materiale i 1954, eller har behandlet klassifisert materiale i denne perioden. Fordi sikkerhetsprosedyrer stadig blir forbedret, fører det til at deres oppfatning av hva “som ville ha blitt gjort” er av liten betydning for dette dokumentet, hvis det virkelig var skrevet i 1954. Jeg er kjent med mange av innsigelsene som har kommet, og tror at dette emnet ikke kan behandles på en logisk måte i allmenngyldige vendinger. Vi har behandlet hver eneste innvending som har kommet, og har ikke hørt noen argumenter som imøtegår dem.

Dette inkluderer de mest opplagte av disse innvendingene, påstand om satelitter i 1954, spørsmål om eksistensen av “Area 51” i 1954, og fraværet av dokumentkontroll. Fellesuttalelsen ser ut til å være konsentrert om spørsmålet om sikkerhet og dokumentkontroll.

Derfor kommenterer vi hvert avsnitt:

1) “Presidentembetets Regulativ for Statlige Byråer” innebærer at vi skulle forvente å finne identiske sikkerhetsforskrifter uansett hvor vi lette. Det er faktisk klare eksempler på at CIA, Forsvarsdepartementet og flere andre statlige organer, har brukt forskjellig merking av dokumenter, og prosedyrer i dette tidsrommet. I dag ville dette vært standardisert, men vi snakker her om 1954. Det er sant at det ikke foreligger

Briefing-dokumentet til president Eisenhower fra november 1952.

noe bevis for at den fotograferte kopien ikke hadde kontrollnummer, men den var utstedt ved Kirtland Air Force Base. Hvis det var det eneste eksemplaret ved Kirtland, ville det i seg selv være en kontroll.

2) Å bare antyde at "det kunne like gjerne være en klippe- og lime- jobb", gir ingen klar indikasjon på at det virkelig var slik. Vi må se etter bevis, ikke spekulere. Vi er ivrige samlere av kjente falske dokumenter som har lurt dokumenteksperter, fordi det finnes så få slike dokumenter.

3) Fellesuttalelsen gir oss deres mening om "det er ingen grunn til at manualen skulle inneholde... det og det". Tvert om, det er lett å forestille seg, a) at folk er tørste etter å få høre litt om dette emnet. De ønsket heller ikke å la menneskene kaste bort tid på spekulasjon; b) de trengte derfor en oversikt over "UFO-typer", for å kunne få en mening om av hva de eventuelt ville stå ovenfor.

c) Det var ingen radarinformasjon, det ble bare sagt at størrelse og fasong var fastslått av radar. d). Listen over typer fenomener var tilføyd så de selv ikke skulle ta feil ute i felten. - Dette er mine "kunne ha vært" kommentarer, som svar på deres "ville ha" kommentarer. Begge deler er spekulasjoner, og er ikke noen effektiv teknikk for å fastslå ektheten av et dokument.

4) Denne militære manualen (håndboken), har helt klart til hensikt å forberede menneskene, eventuelt også sivile, om hvordan de skal opptre ute i felten, for å berge delene og likene, hvor de skal levere dem, og hvordan de skal holde det hemmelig for allmennheten.

Kravspesifikasjonene til utstyr og personell behøver ikke stå i en slik håndbok. De som skulle lese den, ville være plukket ut til jobben. Det står heller ikke klart for meg at sikkerhetsopplegget og metodene for berging er utilstrekkelig beskrevet. Hvis det er slik at forskrifter,

materiell og referanser til opplæringsmanualer alltid skal være beskrevet i håndbøker fra Forsvarsdepartementet, er dette kanskje en sterk indikasjon på at det var en manual tilhørende CIA, og ikke Forsvaret. Videre er påstanden om at Forsvarsdepartementet og CIA skulle ha identiske sikkerhetsprosedyrer, åpenbart uriktig.

Vi ville ønske velkommen en punkt-for-punkt diskusjon, men jeg tror at min partner Ryan Wood og jeg allerede har behandlet de viktigste spørsmål som er reist i denne saken gjennom årene. Vi er absolutt enige i at vi må ha fagkunnskap på et høyt nivå og en høy standard i analysen av materialet. □

Kilde:

UFO Magazine juli-august 1999

Oversettelse:

Willy Rylander

OSLO 29. OG 30. JANUAR 2000

Se stor annonse side 54 og 55.

UFO-NORGE I SAMARBEIDE MED NETI OM TIDENES STØRSTE UFO-KONFERANSE I NORGE!

Vi håper å møte så mange av dere der som mulig. Dette er en unik mulighet til å se på nært hold mange av de internasjonale størrelsene innen ufologien som de fleste av oss hittil bare har kunnet lese om.

Nye videoer fra Mexico, implantater vises fram med analyser fra flere universiteter, siste nytt fra Däniken og mye, mye mer.

Kjenn deres besøkestid og bestill billetter i tide. Vi har leid FOLKETS HUS og selv om det er plass til mange mennesker der så er det ikke ubegrenset med plasser.

Billetter på Posten og Billettservice tlf. 815 33 133

Kun kr. 250.- pr. dag, og hvorfor ikke dele hotell med stjernene?

Ring Clarion Royal Christiania og bestill rom. Tlf. 2310 80 00

Oppsiktsvekkende fransk UFO-rapport:

COMETA RAPPORTEN

Av Mentz Kaarbo

Den 16. juli i år ble en oppsiktsvekkende UFO rapport publisert i Frankrike. Dokumentet, som foreløpig kun er publisert på fransk, bærer navnet *Les OVNI et la Défense. A quoi doit-on se préparer?* - "UFO og Forsvaret. Hva bør vi være forberedt på?"

Den over hundre sider lange rapporten er resultatet av en mangeårig studie av UFO-fenomenet og dekker en rekke ulike sider av emnet. Blant annet gjennomgås fakta, vitnemål, uforklarte saker i Frankrike og verden forøvrig, organiseringen av UFO-forskningen i Frankrike og andre land, gjennomgang av UFO-hypoteser og spørsmål av forsvarsmessig interesse. Rapporten er oppsiktsvekkende, når en ser på samfunnsposisjonene til personene som står bak den sammenholdt med rapportens ganske så positive holdning til "ET-hypotesen".

Studien som rapporten er et resultat av, har involvert en rekke fremstående personer, hvorav mange har vært tilknyttet "Institute des hautes études de défense nationale" (IHEDN) - på engelsk "Institute of the High Studies of National Defense" ("Institutt for høyere studier av nasjonalt forsvar"). I tillegg har flere eksperter fra ulike fagområder vært involvert. Før rapporten ble offentliggjort, ble kopier sendt til den franske presidenten, Jaques Chirac, og statsminister Lionel Jospin.

Forordet i rapporten er skrevet av general Bernard Norlain fra det franske luftforsvaret, tidligere direktør for IHEDN, mens innledningen er skrevet av André Lebeau, tidligere toppsjef for Centre national d'études spatiales (CNES) som er det franske motstykket til NASA. Også general Denis Letty fra det franske luftforsvaret har bidratt innledningsvis i rapporten.

Gruppen som står bak rapporten består

av eksperter fra ulike felt, hvorav de fleste har vært tilknyttet IHEDN, og er ledet av general Denis Letty fra det franske luftforsvar - også han tidligere tilknyttet IHEDN. Medlemmene i grup-

peffordring fra en fransk journalist, Bernard Thouanel i *GS-Presse*, skal COMETA ha gått med på offentliggjøring. Det er også *GS-Presse* - som bl.a. gir ut det populære franske bladet *VSD* - som har

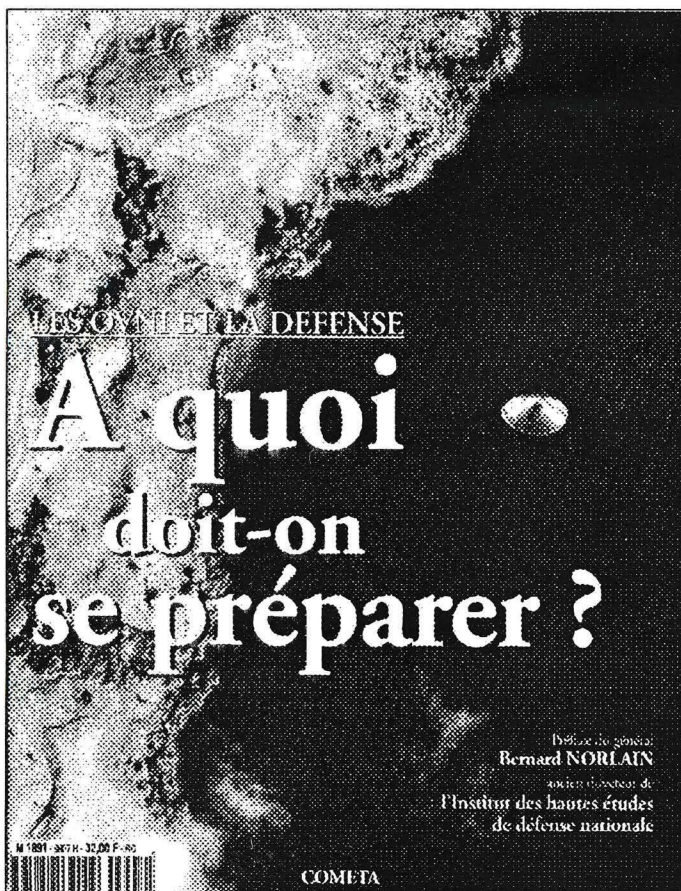
trykket og som distribuerer rapporten.

Blant andre personer som står bak rapporten finner vi: admiral Marc Merlo (tidligere medlem av IHEDN), general Alain Orszag (doktorgrad i fysikk, en av lederne for militær utrustning i Frankrike), general Bruno Lemoine (general i det franske luftforsvar, tidligere medlem av IHEDN), general Pierre Bescond (ingeniør, en av lederne for militær utrustning, tidligere medlem av IHEDN), Denis Blancher (i mangel av noen god norsk oversettelse: "Chief National Police superintendent at the Ministry of the Interior"), Michel Algrin (doktorgrad i politisk vitenskap, advokat, tidligere medlem av IHEDN) og Christian Marchal (forskningsleder ved "Nasjonalkontoret for Aeronautisk forskning" - ONERA - og sjefsingeniør for det nasjonale "Corps des Mines").

Blant bidragsytere til rapporten utenfor COMETA finner vi Jean-Jaques Vélasco (leder av avdelingen SEPRA (UFO-studier) ved CNES), Francois Louange (spesialist i fotoanalyse, toppsjef i Fleximage) og general Joseph Domange (det franske luftforsvar, tidligere medlem av IHEDN).

Rapporten er delt i tre deler:

Del 1 - Fakta og vitnemål: Her tar man

Forsiden av COMETA-rapporten, utgitt i juli 1999.

pen er med i en ideell ("ikke-kommersiell") organisasjon ved navn "COMETA" (COMité d'Etudes Approfondies - litt romslig oversatt: "Komité for dypere studier") og det er også denne organisasjonens navn som står på forsiden av rapporten. Rapporten skal opprinnelig ikke ha vært ment publisert for almenheten, men var bare tenkt distribuert til utvalgte franske organisasjoner, departement og tjenester. Men etter

for seg et lite utvalg uforklarte saker i Frankrike og verden forøvrig. Her fins vitnemål fra piloter, eksempler på observasjoner fra bakken og på nærkontakter i Frankrike.

Del 2 - Vår kunnskap: Hva er "state-of-the-art" med hensyn til vår teknologi, hvor langt er vi kommet i utviklingen på en del områder, blant annet innen luftfart og romfart; hvordan er UFO-forskningen organisert i Frankrike og i verden forøvrig. I tillegg foretar man en gjennomgang av UFO-hypoteser og gir noen modelleringsforsøk.

Del 3 - UFO og Forsvaret: Strategiske perspektiv, "aeronautiske", vitenskapelige, politiske og religiøse slutninger i tillegg til slutninger hos "media".

Etter disse tre hovedseksjonene kommer en seksjon med "Konklusjon og anbefalinger" og til slutt en hel del vedlegg.

Rapporten er organisert på følgende måte (se boks til høyre):

Noen grundig diskusjon eller gjennomgang av detaljer i rapporten er det ikke plass eller tid til i denne omgang, men en liste over UFO-hendelser samt referat fra de øvrige tema som tas opp i rapporten tar for seg er listet opp av slutningsvis i artikkelen.

For de som har noe kjennskap til UFO-fenomenet fra før inneholder ikke rapporten så veldig mye nytt. De aller fleste sakene som blir tatt opp er mer eller mindre godt kjent fra før. Noe av det mest interessante med rapporten er, som tidligere antydte, samfunnsposisjonene til personene som står bak den. Som det fremgår av tidligere gjennomgang har alle både høy utdanning og altså relativt viktige posisjoner. En annen ting som er interessant er holdningen rapporten har til "ET-hypotesen". Holdningen i rapporten er helt tydelig at denne hypotesen bør tas alvorlig, og det blir også argumentert for dette. Ufologer som har studert rapporten mener den er vinklet for å lede leseren mot at ET-hypotesen til syvende og sist er den eneste "levedyktige". Tatt i betraktning hvem som står bak rapporten, må dette kunne sies å være en smule oppsiktsvekkende!

Uten å ha lest hele rapporten er det vanskelig å vurdere den skikkelig, men noen punkter bør likevel nevnes. Noe som virker litt merkelig er at rapporten ikke tar for seg "UFO-bølgen" i Belgia i 1989-1991. Denne ledet jo til mye diskusjon og spekulasjoner både i Belgia og Frankrike. Saken er fremdeles ikke av-

COMETA-RAPPORTENS INNHOLD

- * Innledende kommentar, av professor André Lebau
- * Innledning, av general Bernard Norlain
- * Forord, av general Denis Letty
- * Introduksjon

Del 1: Fakta og vitnemål

- Kapittel 1: Vitnemål fra franske piloter
- Kapittel 2: Luftfartshendelser i verden forøvrig
- Kapittel 3: Observasjoner fra bakken
- Kapittel 4: Nærkontakter i Frankrike

Del 2: Vår nåværende kunnskap: "state-of-the-art"

- Kapittel 6: Organiseringen av UFO-forskning i Frankrike
- Kapittel 7: GEPAN/SEPRA - Metoder og resultater
- Kapittel 8: UFO - Hypotesene: Modelleringsforsøk
- Kapittel 9: Organiseringen av UFO-forskning i andre land

Del 3: UFO og Forsvaret

- Kapittel 10: Strategisk perspektiv
- Kapittel 11: Aeronautiske slutninger
- Kapittel 12: Vitenskapelige slutninger
- Kapittel 13: Politiske og religiøse slutninger
- Kapittel 14: Slutninger hos "media"

Konklusjon og anbefalinger

Vedlegg

- Vedlegg 1: Radarobservasjoner i Frankrike
- Vedlegg 2: Observasjoner gjort av astronomer
- Vedlegg 3: Liv i universet
- Vedlegg 4: Kolonisering av rommet
- Vedlegg 5: Roswell-saken: om feilunderretning
- Vedlegg 6: Hvor gammelt er UFO-fenomenet - kronologi
- Vedlegg 7: Tanker om ulike psykologiske, sosiologiske og politiske aspekter vedrørende UFO-fenomenet

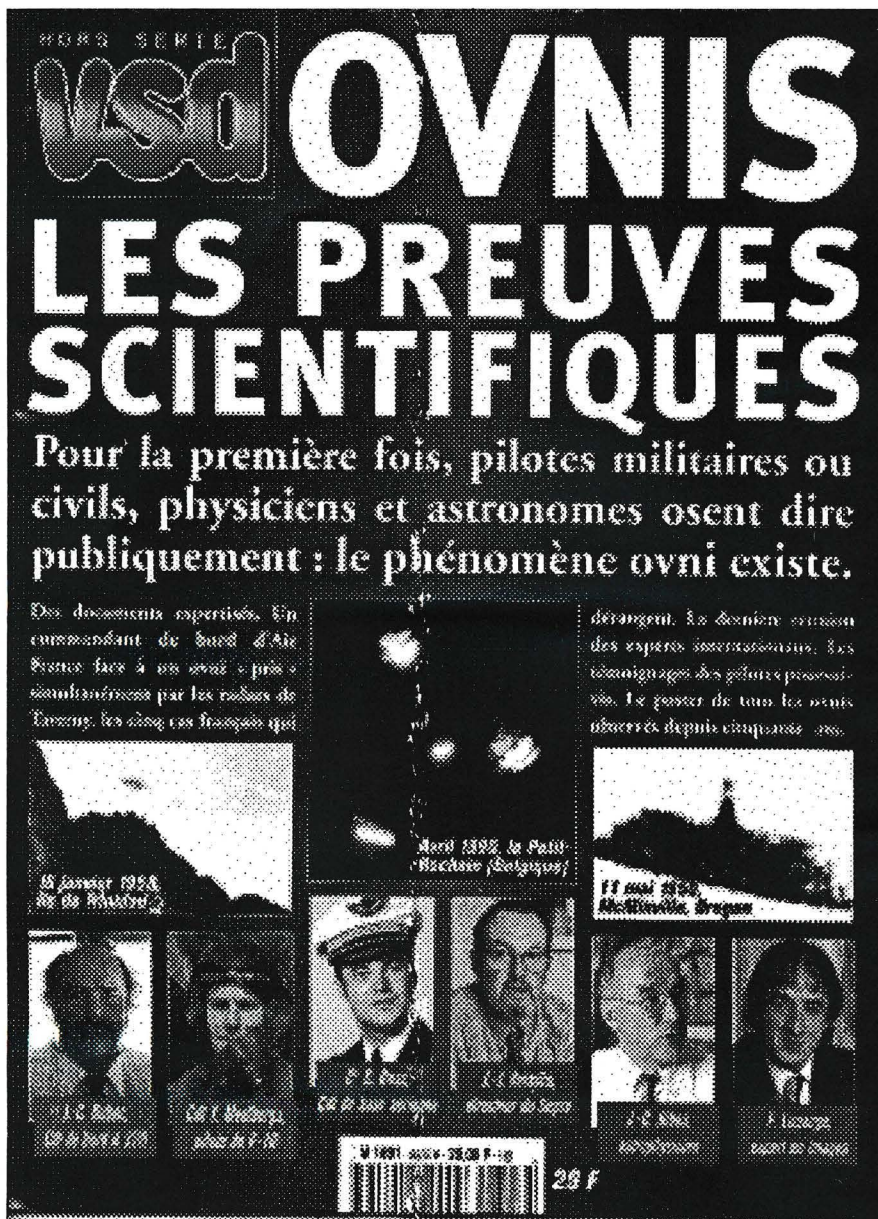
Litteratur som er sitert

Glossar

klart eller skikkelig forklart, og burde vel være av interesse å ta med i en slik rapport? Ifølge ufologer som har studert rapporten (bl.a. Perry Petrakis i den franske UFO-organisasjonen "SOS OVNI", redaktør av organisasjonens tidsskrift *Phenomena*) skal ha den også ha en litt "sær" holdning til Roswell-saken. Denne saken er blant annet behandlet i et av vedleggene, og synet eller vinklingen skal ikke være helt i tråd med bildet de fleste større, seriøse UFO-organisasjonene verden over etter hvert har fått av saken. Rapporten skal også delvis gi støtte til Philip J. Corso (tidligere etterretningsoffiser og oberstløytnant i den amerikanske hæren) som i boken *The Day After Roswell* blant annet hevder at det var et utenomjordisk fartøy som styr-

tet ved Roswell, videre at han hadde sett vesener fra dette fartøyet og at vår nåværende teknologi i stor grad stammer fra utenomjordiske. (Se også *UFO* nr. 1 1997, ss. 14-15). Rapporten gir også delvis støtte til Nick Pope og en del av hans litt mer kontroversielle synspunkter. Pope har tidligere arbeidet for det britiske forsvarsdepartementet der han undersøkte UFO-rapporter. Han har i tillegg skrevet to bøker, *Open Skies*, *Closed Minds* og *The Uninvited*.

På samme måte som Corso har også Pope møtt en del kritikk fra ufologer for sine synspunkter og vinklinger. Et av de mer kontroversielle synspunktene til Nick Pope er at han mener vi ikke bare har fått besøk av utenomjordiske, men at de også går til håndgripeligheter ved

Førstesiden av tidsskriftet VSD for juli 1998. Journalisten Bernard Thouanel, som skal ha oppfordret COMETA-gruppen til å publisere COMETA-rapporten for offentligheten, er sjefredaktør for bladet VSD, et av de mest leste bladene i Frankrike. I juli 1998 ble et spesialnummer av VSD, som tok for seg UFO-fenomenet publisert i et antall på 100 000 eksemplarer. Spesialutgaven tok for seg UFO-problematikken generelt, fakta, vitenskapelige bevis, intervjuer med personer innen militæret, piloter, vitenskapsfolk og andre.

å kidnappe og foreta operasjoner på mennesker. Når rapporten (om enn ikke totalt ukritisk) i en viss grad støtter slike mer "paranoide" sider av UFO-fenomenet, må dette sies å være en smule oppsiktsvekkende. Og igjen - spesielt tatt i betraktning hvilke personer som står bak rapporten!

Noen flere punkter utover dette er vanskelig å komme med foreløpig. Det kan kanskje bli rom for en grundigere gjennomgang av innholdet i rapporten i senere nummer av dette tidsskrift. Rapporten tar for seg en hel del interessante emner, eksempelvis hvor langt vi har

kommet i vår tekniske utvikling innen luftfart og romfart. Den kommer også med noen kritiske kommentarer til psykologiske og sosiopsykologiske forklaringsmodeller. Noen ufologer har kommentert rapporten som en "banal" tilnærming til UFO-fenomenet og stiller spørsmålsteget ved motivet COMETA kan ha med rapporten. Dette må som sagt ligge i denne omgang.

Til slutt litt mer om saker og emner som er behandlet i rapporten.

I del 1 - "Fakta og vitnemål" er det hovedsakelig følgende saker som tas opp (detaljer om hver sak er det ikke rom for

her, men listen gir mulighet for at interesserte evt. kan finne fram til mer info på egenhånd):

"Luftfartshendelser" i Frankrike:

- Vitnemålet til den franske piloten M. Giraud, 7 mars 1977

- Vitnemålet til den franske jagerflypiloten Oberst Claude Bosc, 3 mars 1976

- Pilot på Air France flight AF 3532 (januar 1994)

"Luftfartshendelser" verden forøvrig:

- Lakenheath (1956); Teheran (1976); Russland (1990); San Carlos de Bariloche (Argentina, 1995)

Observasjoner fra bakken:

Tananarive (1954); observasjon av en flygende tallerken nær bakken av den franske piloten J.P. Fartek (1979); observasjon på nært hold over en russisk "missile site" av flere vitner (1989)

- Nærkontakter i Frankrike: Valensole (Maurice Masse, 1965); Cussac, Cantal (1967); Trans-en-Provence (1981); Nancy ("Amaranth-saken", 1982)

I del 2 - "Vår nåværende kunnskap" ("Le point des connaissances") - går rapporten gjennom organiseringen av UFO-forskning i Frankrike fra 1974, via opprettelsen av GEPAN i 1977 og videre fremover i tid. Den ser også på UFO-forskning i verden forøvrig. Den går gjennom en del hypoteser, ser på forskningsmetoder og resultater, spekulerer i mulige fremdriftsmetoder ET-farkoster kan benytte seg av. Når det gjelder hypoteser angående UFO-fenomenet regner COMETA svindel som sjelden og lett å gjennomskue, den avskriver konspirasjonsteorier og manipulasjon fra mektige hemmelige grupper. Parapsykologiske fenomener og kollektive hallusinasjoner avskrives, teorien om hemmelige menneskelagde våpen regnes også som lite sannsynlig. Ifølge COMETA sitter man i realiteten igjen med ulike ET-hypoteser, og noen slike diskuteres. I denne seksjonen av dokumentet nevnes også UFO-forskning i USA, Storbritannia og Russland. COMETA fremhever virksomheten til private uavhengige organisasjoner, spesielt amerikanske. Rapporten nevner *UFO Briefing Document - Best available evidence* som ble trykket i bare tusen eksemplarer og sendt til VIPer verden i 1996 (se UFO nr. 2 1996 s. 31). Den nevner også "The Sturrock Workshop" i 1997. [Dette munnet ut i Stanford-rapporten, publisert i juni i fjor, med bidrag blant annet fra Erling Strand. Saken er omtalt flere ganger i dette tidsskrift, red. anm.] Begge disse ble

Del 3 - "UFO og Forsvaret" ("Les OVNI et la défense") - begynner med fundamentale spørsmål som: Hva hvis vi får besøk av utenomjordiske? Hvilke hensikter har de og hvilken strategi kan vi utlede fra deres adferd? Her innledes en mer kontroversiell del av rapporten. Her blir mulige motivasjonsfaktorer for utenomjordiske blir diskutert, blant annet å beskytte Jorden mot atomkrig, indikert ved UFO-observasjoner over utskyttingssteder for kjernefysiske våpen. Den diskuterer mulige hemmelige kontakter som utenomjordiske kan ha hatt med mennesker, spesielt om USA kan ha en skjult agenda. Amerikansk offisiell holdning har siden 1947 vært svært sær/spesiell.

Et nøkkelspørsmål i rapporten er “Hvilke situasjoner bør vi være forberedt på?”. Rapporten nevner situasjoner som: Handlinger utenomjordiske foretar for offisiell kontakt, oppdagelsen av en [ET-] base på europeisk territorium, invasjon (anses som usannsynlig) eller massive angrep; manipulasjon eller overlatt desinformasjon med det formål å destabilisere andre land. COMETA legger spesiell vekt på “luftfartsmessige implikasjoner”, med detaljerte anbefalinger rettet mot ulike personell - som ansatte i luftfartsverk, oppsynsfolk, meteorologer og ingeniører. I rapporten gis det også anbefalinger til personer innen vitenskap og teknologi. I tillegg ser rapporten på politiske og religiøse implikasjoner i forbin-

I konklusjonen hevder COMETA at den fysiske eksistensen, under kontroll av intelligente vesener, er "delvis sikker" ("quasi certain"). Bare én hypotese kan dekke alle tilgjengelige data: Hypotesen om utenomjordiske besøkende. Denne hypotesen er selvsagt ikke bevist, men har vidtrekkende konsekvenser. Hensikten til disse besøkende er ikke kjent, men må være gjenstand for spekulasjon og mulige fremtidsscenarioer. □

Under: En del av avisoppslagene i Frankrike, i forbindelse med offentliggjørelsen av *COMETA-rapporten*.

UFO 1-2/99 45

EKSPLODERENDE TRE PÅ SØRLANDET

Av Odd-Gunnar Røed

I slutten av mai i år skjedde det noe underlig på den sørlandske landsbygden. Et furutre eksploderte tilsynelatende helt uten grunn midt på dagen i strålende solskinn, samtidig med at to kjempestore steiner forsvant for aldri å bli funnet igjen. Saken er overlatt Institutt for skogfag ved Landbrukshøyskolen på As.

Ble slått overende

Rundt den 22. mai i år (1999) var Torfrid Urdal ("Totti") ute og gikk på eiendommen sin på Rygg ved Gyland i Flekkefjord kommune. Våren hadde kommet, snøen var for lengst gått og solen skinte fra en skyfri himmel.

Plutselig hørte hun en underlig lyd, vanskelig å gjengi, men det var ikke et smell, samtidig som hun ble slått over ende av et stort trykk i ryggen. Hun landet på alle fire og snudde seg umiddelbart for å se hva som kunne ha forårsaket denne dytten. Hun så da rett mot et furutre hun akkurat hadde passert og så med en gang at noe underlig hadde skjedd. Treet, som inntil dette øyeblikk hadde vært pent og ryddig og ikke hadde gjort annet enn å stå der og vokse normalt, var ikke til å kjenne igjen. Toppen var borte og de fleste greinene pekte rett ned som på en sammenslått paraply.

Toppen lå syv meter unna

Svært forskrekket reiste hun seg for å ta treet nærmere i øyesyn, og det var ikke småtterier som hadde skjedd. Toppen av treet fant hun syv meter nedenfor stam-

men. Den avrevne biten målte 2,5 meter, var helt uskadd og alle greinene sto slik de alltid hadde gjort. Stedet der toppen hadde forlatt stammen så ut som den hadde blitt hogget av med en grov øks. Tre hovedflater gikk i spiss og passet som hånd i hanske med øverste del av det gjenværende treet.

Verre var det med selve treet. De fleste av greinene hadde blitt offer for en gigantisk "knoppskyting" og hadde forlatt opphavet på en meget brutal og uvanlig måte. De så ut som de hadde vært innom en gigantisk blyantspisser der de hang ned langs stammen, som om de ba om unnskyldning for ikke å ha fulgt med toppen på dens imponerende ferd ut i verden.

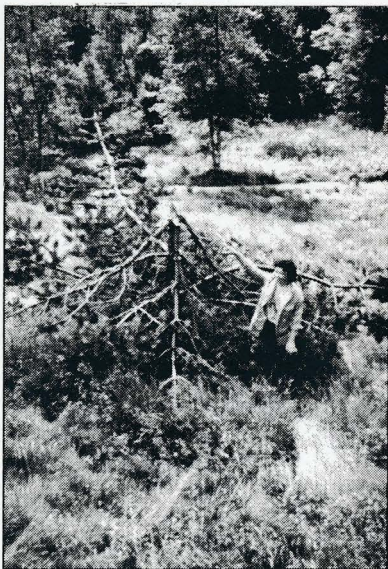
Steinene som forsvant

Som om det ikke var nok at et fredelig tre eksploderer midt i vårsesongen, så skulle det vise seg at også to velvoksne steiner hadde forsvunnet uten et spor. Like nedenfor treet, nær en steingard hadde det siden tidenes morgen ligget to steiner som ikke var med i den steingarden som ellers strakte seg forbi furutreet

og i retning Tottis hus. De lå liksom litt for seg selv rett ved siden av, noe som fremgår av det bildet som ble tatt av hennes sønn Tim for tre år siden. Han sitter her på en av steinene; den andre sees til venstre. Uten muligheter til å få veiet dem vil jeg anslå vekten til oppunder ett tonn på hver. Ikke akkurat av den typen en tar med seg under armen med andre ord. Bildet ved siden av viser Tim, nå som 18-åring ved det gapende hullet steinen etterlot seg. Til venstre skimtes en noe matt grå flate etter den andre steinen. Denne hadde ikke laget noen grop siden den lå på en annen flatere stein. Det som også er pussig er at det ligger flere småstein inntil der de andre steinene lå, og de ligger der urørt.

Hvor i all verden?

Så er spørsmålet: Hvor i all verden kan disse steinene ha tatt veien? Her er det såpass øde at ingen kan foreta seg noe uten at den som bor på eiendommen merker det. Her må det eventuelt ha vært brukt stor redskap med kraftig kran, men det finnes ikke spor etter kjøretøy.

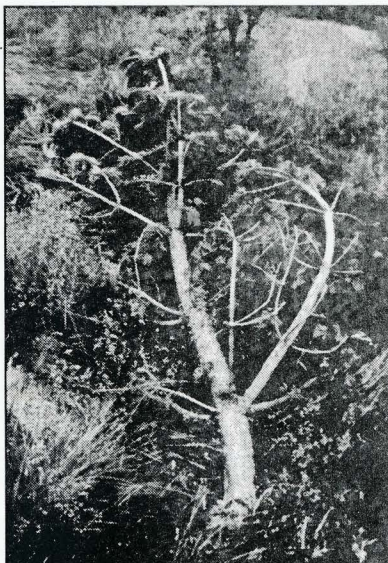

Over: Grenene ble "spyttet" ut fra stammen.

Venstre: Totti ved treet som eksploderte.

Høyre: Stammen sett ovenfra. Det er tydelig at det her er minst stamme i forhold til greiner.

Venstre: Toppen på 2,5 meter.
Over: Nærbilde av et grenfeste.
Høyre: Nærbilde av bruddstedet på toppdelen.

Det går riktignok en vei i nærheten, men den ligger 15 meter unna, og uten spesialkjøretøy av et eller annet slag er det neppe noen som kan løfte ett tonn. Og hva er vitsen med å stjele to steiner? Jeg tror sikkert vedkommende ville fått dem, med et takknemlig smil på kjøpet, for i området forøvrig er det mer enn nok av stein.

Det har vært lett både høyt og lavt etter hvor de kan ha tatt veien. Logikken tilsier at de ikke burde komme langt på egen hånd, men det er bare umulig å finne dem. Ingen steiner har flyttet eller snudd på seg i oversiktlig nærhet.

Syv meter hit - syv meter dit

Noe som er påfallende er avstandene til de impliserte parter. Hvis vi ser for oss en urskive med treet i sentrum, så befant Totti seg på klokken elleve, den av-

blåste tretoppen på klokken fem og til sist steinene på klokken syv, og *alle hadde en avstand til treet på syv meter.*

Tilfeldig eller ikke, underlig er det og det bidrar hvertfall ikke til en logisk slutt på historien.

De to siste bildene i denne serien viser treet, toppen og veien i perspektiv, samt hvor Totti og hunden befant seg da hun fikk trøkken den solfylte maidagen.

Den videre gang

Da jeg ankom stedet to måneder etter at hendelsen fant sted, hadde aldri prosessen satt inn i og ved bruddene.

Den grå fargen dere kan se på bildene er et produkt av dette. Antakelig også de sorte områdene som spesielt er godt synlig på toppen av treet, der den store eksplosjonen må ha funnet sted. Alle greinene med unntak av en levde i beste

velgående, med næring i fri flyt i underkant av greiene, der de fremdeles hang fast i stammen med noe trevirke og en del bark.

Landbrukshøyskolen på Ås

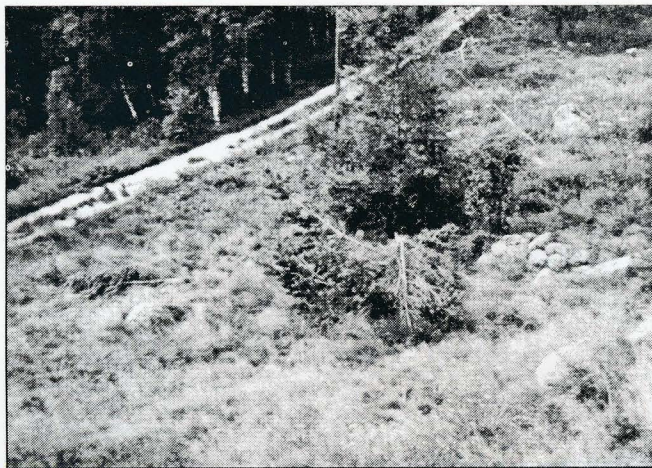
Her måtte noe gjøres og utstyrt med en av greinene og en bunke bilder tok jeg kontakt med Landbrukshøyskolen på Ås, Institutt for Skogfag. Professor Oddvar Haveraaren tok i mot på skolen og en del andre, bl.a. fysikere, hadde møtt opp for å ta dette fenomenet nærmere i øyesyn.

Etter å ha gått gjennom det hele med bilder og "utspyttet" grein var håpet om en rasjonell og fornuftig forklaring tilstede en stakket stund. Dette var jo kremen i viten om våre trær og hva som kan skje med dem, men dessverre, det skulle vise seg at dette var like gåtefullt for dem som det var for oss.

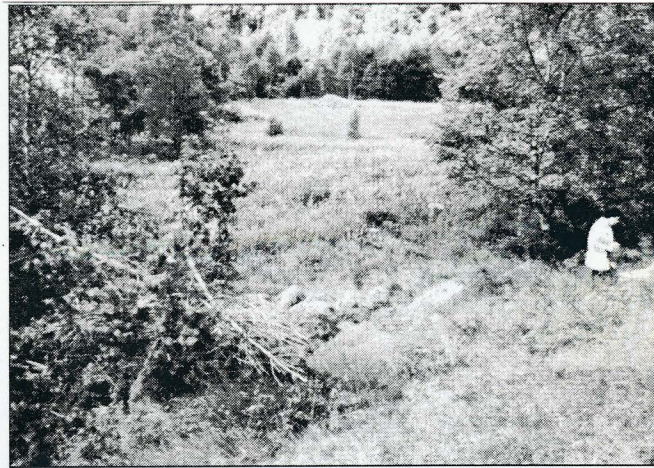

Over: Tim på steinen som 15 åring. Begge steinene ser vi har forsvunnet på bildet til høyre. (Alle bildene i artikkelen er tatt to måneder etter hendelsen i mai i år, bortsett fra det ovenstående som er tatt i mai for tre år siden).

Treet, toppen og veien i bakgrunnen.

Treet, Totti og hunden, hvor hun befant seg maidagen.

Snø kan trekke ut greiner

Haveraaen viste til et tilfelle hvor han selv hadde hatt et furutre på eiendommen sin som hadde fått dratt ut greiene slik at de så ut som den medbrakte. Årsaken her var at snøen hadde ligget og dekket til greinene med et skarrelag på toppen. Da snøen sakk sammen fulgte greinene med og de ble rett og slett dratt ut.

Grunnen til at de ser ut som de gjør er at det også i greinene dannes årringer. Etter hvert som stammen blir tykkere og greinene liksom vokser disse årringene i et kont mønster. Derfor sitter den miste omkretsen innerst, altså lengst inne i treet, og den største lengst ut mot barken. Så langt var det greit nok men her var det jo ingen snø, og alt skjedde jo i brøkdelen av et sekund? I tillegg forsvarer det jo to store steiner?

Steinene blir sjekket ut av historien

Steinene var fra første stund et ikkete-ma. Skulle de ha noen mulighet for å finne noen rasjonell løsning måtte de sjekkes ut, her var det ikke rom for slike da vi befant oss på institutt for skogfag. Altså trær, ikke stein, forståelig nok.

Mulig teori

Det alle var enige om var at det hadde vært et utslipp av kraftig energi i treet. Sannsynligvis hadde det samlet seg en energi i området, kanskje i bakken som hadde fulgt marginen på denne ulykkelige trestammen. I det punktet i treet hvor det var minst motstand ville energien få fritt utløp, og det skjedde der hvor det var minst trevirke i stammen, altså der hvor det satt en krans av greiner som nesten møttes i sentrum. Her delte altså treet seg, toppen forsvant og greinene føk ut av sokkelen sin. Men i det øyeblikket greinene slapp taket i stammen fikk en-

ergien fritt utløp og kraften forsvant slik at greinene ble hengende fast i treet i underkant slik at de fremdeles kunne få næring.

Jobber videre med saken

Dette var et så sjeldent fenomen at representantene for instituttet gjerne ville jobbe videre med saken. Når dette leses har de mottatt stammen med to kranser greiner. De har også fått en like lang del fra toppen som ble blåst av. Videre skal de ut i egen skog for å finne et furutre av samme størrelse der de skal trekke ut en grein for å måle hvor stor kraft som trengs. På grunnlag av vekten som toppen i sin tid hadde vil de også regne ut hvor stor kraft det kreves for å slynge denne syv meter av gårde.

Hvor kom energien fra?

UFO-Norge er meget tilfreds med at profesjonelle folk forsøker å finne ut av et reelt fenomen der sunn fornuft og logikk

ikke er nok til å finne fram en løsning. For vi sitter unektelig igjen med et par spørsmål i sakens anledning.

Hva er det som utløser energi men som ikke sier bang, men holder seg til et langt "raaaatsj"? At denne energien puffer folk overende kan vi godta, slikt har hendt før i forbindelse med elektromagnetiske utladninger, men hva slags elektromagnetisk kraft etterlater seg et tre på denne måten? Vanligvis blir trær deformert med åpne sår der lyn og dets like har vært på ferde.

Og helt til slutt: Hvor passer steinene inn i bildet? Har de ennå ikke landet? Vi håper på et spiselig svar og kommer tilbake til saken.

PS. Gjennom en kollega i Texas, Derrel Sims, er vi informert om et lignende tilfelle i USA. Vi avventer bilder fra denne saken for å sammenligne med vår sak fra Gyland. Verd å merke seg er at den amerikanske saken aldri ble oppklart. □

Kilder/referanser til artikkel om Cometa rapporten (ss. 42-45):

Hovedkilde for artikkelen er CNI/ News vol. 5 no. 11, 15.08.99 (av Michael Lindemann). Denne artikkel tilgjengelig på Jeff Renses web sted: <http://www.jeffrense.com/ufo4/frenchufo.htm>

Den baserer seg på artikkelen til Gildas Bourdais (UFOCOM) som finnes på følgende URL: <http://www.finart.be/UfocomHq/uscometa01.htm>

En annen viktig kilde/referanse er en annen artikkel på web stedet til UFOCOM: <http://www.finart.be/UfocomHq/usvds2.htm>

Hovedside for UFOCOM er: <http://www.finart.be/UfocomHq/>

Du kan lese om UFOCOM på: <http://www.finart.be/UfocomHq/usstory.htm>

Jeff Rense hadde også en grundig omtale av Cometa rapporten i to radioprogrammer ultimo juli / begynnelsen av august 1999.

LYSENE OVER PHOENIX - EN OVERSIKT OVER HENDELSEN

Av Peter Davenport

Observasjonen av et gigantisk flygende objekt over Phoenix, Arizona den 13. mars 1997 har fått etterspill. I denne artikkelen presenteres flere detaljer i saken.

“Jeg hadde den store glede å møte Peter B. Davenport på “Den Første Verdenskongress for UFO”, holdt over 10 dager i Brasilia, i desember 1998. Peters illustrerte innlegg om “The Phoenix Lights” var ganske fengslende. Selv om noen UFO-etterforskere tror at det var signalbluss som laget det utrolige lysshowet som ble sett over deler av Nevada, Arizona og kanskje Mexico, om kvelden lørdag den 13. mars 1997, forblir Peter skeptisk. Når du studerer argumentasjonen hans, er det ikke vanskelig å forstå hvorfor”.

-Graham Birdsall
redaktør *UFO Magazine*

Mange sider av saken om “Phoenix-lysene”, er fortsatt uopklarte og kontroversielle. En betydelig mengde data og bevismateriale er samlet av dyktige etterforskere, som antyder at hendelsen var spesielt dramatisk og bisarr. Videre, passerte den faktisk ubemerket i pressen, bortsett fra noen korte artikler i lokalaviser i Arizona.

Historien gjorde til slutt “gjennombrudd”, med forsideartikkel i *USA Today*, onsdag 18. juni 1997, omtrent tre måneder etter hendelsen. Noen av de mest framtrepende trekk, er beskrevet nedenunder:

1) Tusener, kanskje titusener av vitner på bakken observerte minst en gjenstand passere, og/eller sveve over seg, som de beskrev som “svært stor”, “gigantisk” eller “utenkelig stor”. Mange av vitnene fortalte at de hadde inntrykk av at en Boeing 747, en “Jumbojet”, kunne ha landet på ryggen av det objektet de hadde sett.

2) De fleste vitnene beskrev gjenstand-

en som i hovedsak trekantformet, med alt fra fem til utallige lys på framkanten. Noen observatører mente at lysene var plassert tre i en klynge i “nesen” av gjenstanden, med et lys på hver av de bakre trekant-hjørnene. Andre mente at det hadde vært sju store lys jevnt fordelt langs forkanten.

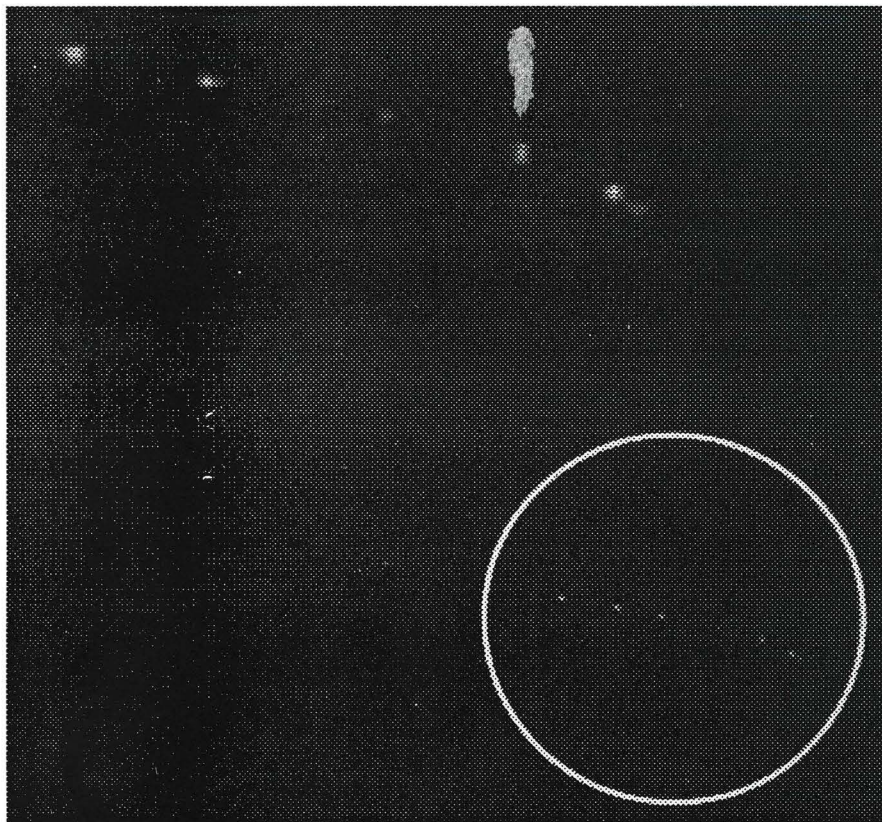
3) Objektet var tilsynelatende i stand til å fly med meget stor fart, antagelig supersonisk, selv om få vitner nevnte å ha hørt noen lyd. Det ble rapportert at objektet hovedsakelig bevegde seg mot sørøst over Henderson i Nevada, klokka 18.55 (Pacific Time - Stillehavstid), og ble deretter sett da det passerte sørover i nærheten av Paulden i Arizona, omtrent 22 minutter senere, klokka 20.17 (Mountain Time). Knappt et minutt senere, ble det sett ved Prescott Valley i Arizona, omtrent 30 miles (48 kilometer) lenger

sør. Objektet viste seg så over Phoenix, hvor det ble meldt at det svedde i 4-5 minutter i nærheten av krysset mellom Indian School Road og 7th Avenue.

4) Objektet passerte så i luftrommet ved Sky Harbor Airport, hvor det ble sett av flygelederne i flyplassens kontrolltårn. Flygelederne fikk også inn en rapport fra mannskapet i et passasjerfly. De rapporterte via radio at objektet passerte over dem mens de sto på bakken og forberedte avgang fra Sky Harbor. Videre ble det meldt at objektet ikke ble registrert på radar og sendte ikke ut noen form for

Fortsettelse på side 53

Under: Phoenix-lysene, sannsynligvis på overflaten av et gigantisk objekt, sees her i utsnitt fra én av de mange vidoer som ble tatt av fenomenet.

Peter Davenport er leder for organisasjonen National UFO Reporting Center i Seattle, USA.

EKSPEDISJON TIL HESSDALEN 1999

Av Ole Morten Vestby

Vår medarbeider Ole Morten Vestby foretok en ekspedisjon til Hessdalen i slutten av juni i år sammen med en gruppe entusiaster. I denne artikkelen oppsummer han sine inntrykk fra turen.

I forrige nummer av *UFO* ga Erling Strand en oppsummering av de snart 20 år hvor Hessdalen har hatt stor betydning i UFO-sammenheng, og hvordan man gjennom Project Hessdalen har gjennomført seriøs vitenskapelig forskning på fenomenet som har gjort dalen "berømt". I løpet av den perioden har de aller fleste lesere av *UFO*, samt UFO-interesserte generelt fulgt spent med på utviklingen, og ventet på siste nytt herfra. For veldig mange, undertegnede inkludert, har Hessdalen stått som et symbol for vår entusiasme innenfor feltet. Takket være Project Hessdalen vet vi at det nytter å etterforske UFO-fenomenet - at det er mulig å skaffe fysiske bevis. Hessdalen er et UFO-laboratorium, og sannsynligvis det nærmeste vi har kommet en løsning på et uforklarlig fenomen.

At dette unike stedet befinner seg i Norge, gjør ikke vår interesse og nysgjerrighet mindre.

Et nettverk av observatører

Som UFO-interessert gjennom mange år, har jeg selvfølgelig et ønske om å få se noe som ikke kan kategoriseres som noe annet enn UFO. Å ta skarpe, tydelige bilder, og gjøre et klart og stodig opptak

med videokamera av opplevelsen, hadde heller ikke vært meg imot. Men skal man gå inn for å se dette selv, så må man dra til Hessdalen. Selv om antallet observasjoner er betraktelig færre nå enn for 15 år siden, kommer det jevnlig inn rapporter. Sannsynligheten for å se noe er uansett mye større der enn andre steder. Veldig mange er klar over dette. Flere hundre personer er hvert år innom Hessdalen i håp om å få se noe "out of the ordinary".

Hva om disse personene slo seg sammen? Hva om de gikk inn for å danne et nettverk av observatører som hadde en samlet oversikt over hele dalen i noen få uker? Hvorvidt en slik dugnad ville bære frukter er selvsagt vanskelig å anslå på forhånd. Men utvilsomt ville observasjonssannsynligheten øke betydelig, hvis det kontinuerlig i en periode ble "holdt vakt" over hver krok av Hessdalen. Og dét byr egentlig ikke på så store problemer. Fem-seks velvalgte utkikksposter plassert i fjellene rundt Hessdalen, ville kunne danne et nettverk med fullstendig oversikt. Da vil også hver utkikkspost ha visuell kontakt (i godt vær) med minst to andre utkikksposter, noe som kan gi muligheter for triangulære observasjoner,

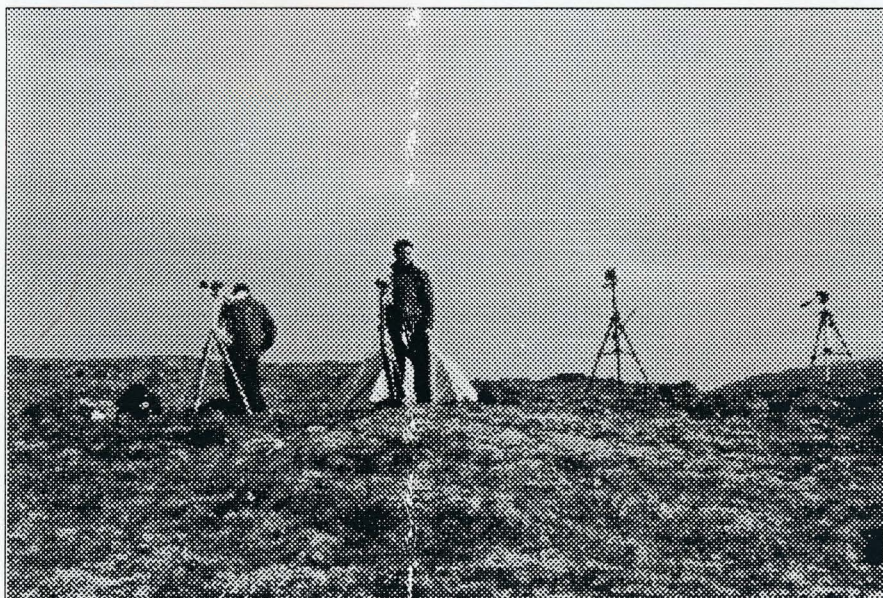
med tilhørende mulige avstandsberegninger til et lysfenomen. Dette vil øke troverdigheten til rapporten, samt dokumentarisk verdi til eventuelt fotomateriale.

The Hessdalen Expedition 1999

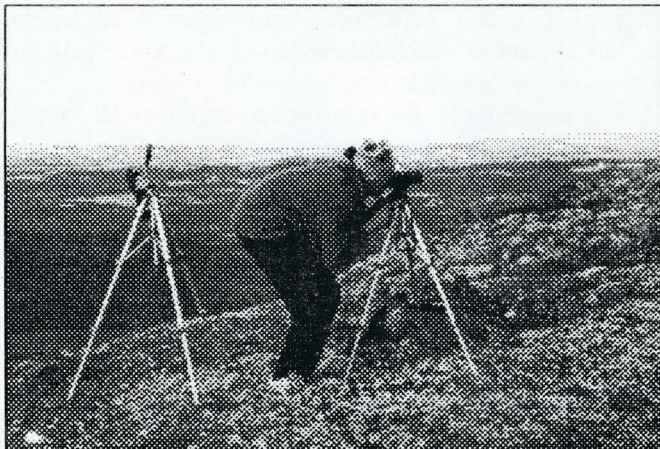
Tidlig på våren 1999 viste det seg at flere Hessdalen-interesserte hadde tenkt samme tanken. Som representant for AFGM (en tilsluttet lokalgruppe for UFO-NORGE) konfererte jeg med foreningen UFO-Research - Sarpsborg. Idéen ble diskutert, og sammen kom vi fram til hvordan et slikt prosjekt skulle fungere. Selv om det ble foreslått å ta jordprøver, vannprøver (blant annet fra Øyungen) og ta opp lyd med retningsbestemt mikrofon, ble vi likevel enige om at man gjennom Project Hessdalen allerede hadde gjort vitenskapelige undersøkelser i mange år. Det er de som gjør det best, dermed bør de fortsette med det. Vårt eventuelle bidrag til UFO-forskningen ville i første rekke være av fotografisk art. Men selvfølgelig var det opp til hver enkelt som skulle være med å utføre selvstendige "eksperimenter". Planen ble presentert på Internett i vår under tittelen "The Hessdalen Expedition". Sidene har etter det hatt mange besøkende og positive tilbakemeldinger.

Det ble bestemt at et forprosjekt måtte gjennomføres. Dette ble for sikkerhets skyld gjennomgått sammen med Erling Strand.

25. til 30. juni ble så The Hessdalen Expedition 1999 avviklet. Her deltok fem av de 20 forhåndspåmeldte deltagerne, i tillegg til tre ikke-påmeldte. På forhånd ble fem utkikksposter ("camps") valgt ut. To av disse var operative i prosjektperioden - Camp Galaxy helt sør i dalen, med utsikt over Øyungen; Camp Jupiter i sørøst med utsikt til Camp Galaxy i sørvest og innover Hessdalen i nord

Til venstre:
Fra Camp Galaxy

Fininnstilling av kamerautstyret.

Utsikt mot Øyungen.

vestlig retning.

Mye optisk utstyr var i bruk under forprosjektet. Flere fotografiapparater (speilrefleks), videokameraer og kikkert-er sto til enhver tid parat. Hessdalsfenomenet kan som kjent dukke opp når som helst, så med plastposer tredd over seg, tålte utstyret både vind og regn, og var alltid klar til bruk.

Falske alarmer

Noe som er svært viktig når slike fenomener skal fotograferes er at man benytter stativ. Det er blitt tatt nok av diffuse bilder med lav kvalitet, samt filmer med ustø kameraføring. Bruken av stativ er spesielt påkrevet om natten, den tiden på døgnet hvor Hessdalsfenomenet er blitt observert oftest, ettersom lange eksponeringer da er nødvendig.

Til tross for at det for det meste var klar sikt og godt vær, ble det ikke tatt noen virkelig interessante bilder. Prosjektdeltagerne førte også individuell logg, som etter prosjektslutt dessverre bare inneholdt beskrivelse av værforholdene og diverse falske alarmer. Disse ble forårsaket av stjerner, biler og bål. Sistnevnte "alarm" holdt oss faktisk for narr og i

spenning ganske lenge ved én anledning. (Hvem kunne vite at det var vanlig praksis for lokale innbyggere å begynne å brenne bål klokken halv to om natten?)

Kraftig EM-stråling

Men én fortsatt uforklart hendelse fikk vi likevel med oss: Som kommunikasjonsverktøy ble det i tillegg til mobiltelefoner tatt med en CB-radio (walkie-talkie). Denne har et eget instrument som måler decibelstyrke på radiofrekvensen (RF-meter). Instrumentet er blant walkie-talkie brukere også kjent som en "sandiago". Denne viste seg svært nyttig da det ved en anledning ble registrert et sterkt signal rundt 27 MHz. Signalet ble registrert lørdag 26. juni kl. 20.50. Signalet var jevnt i styrke over en periode på 20 minutter. Alle de 40 kanalene på CBen ble slått ut. Støyen var på ca 9 dB, eller "30/10 sandiago". Etter ca. 30 minutter falt signalstyrken og etter 50 minutter var signalet redusert tilbake til vanlig støy, 1,2 dB. Vi kunne ikke se noe interessant verken over Øyungen eller mot selve Hessdalen da dette inntraff. Vi flyttet oss raskt til toppen av fjellet vi

var på, men fortsatt kunne vi ikke se noe. Resten av prosjektperioden opplevde vi ikke noe lignende. I skrivende stund har vi ikke ennå undersøkt hva som kan ha forårsaket et slikt utslag, eller hvor nøyaktig måleren på den aktuelle CB-radioen var, men dette vil bli gjort.

The Hessdalen Expedition 2000

Mange vil nok spørre seg om sommeren er den beste tiden av året til å se et lysfenomen av denne typen. Svaret er selvfølgelig nei. De fleste observasjoner i Hessdalen er gjort om vinteren, av åpenbare grunner. Men vi bestemte oss likevel for sommeren av følgende årsaker:

Med hensyn til ferie passet det best for deltagerne å dra om sommeren. Da har også flest personer mulighet til å delta samtidig. Som sagt – desto flere man er, jo bedre sjanser har man for å observere noe.

Deltagerne vil naturligvis ha rask og lett tilgang til de gode utkikkspostene. Da kan meterdyp snø representere store

Under:

Øyungen i kveldssol mot sørvest.

hindringer. Om vinteren er det vanskelig å bevege seg både til fots og med bil. Langt fra hele veien i Hessdalen blir måket for snø. Kraftig snøvær kan forekomme, og kulden kan også skape problemer.

Når et fenomen blir oppdaget og avfotografert, er det om sommeren lyst nok til å få bakgrunnen tydelig med på bildet, slik at posisjon, avstand og størrelsesberegning blir adskillig lettere.

Uten å kunne underbygge påstanden med vitenskapelig fakta, er det rimelig å anta at Hessdalsfenomenet er like aktivt i sommerhalvåret som i vinterhalvåret. Og ettersom de fleste observasjoner nå gjøres av personer som vinterstid tilfeldigvis ser et lys i øyekroken, kan det nok vise seg at like mange ob-

servasjoner kan registreres på sommeren når mange personer holder kontinuerlig oppsikt med området. Det er stor forskjell på passiv og aktiv observering.

Når det gjelder gjennomføringen av prosjektet, har vi hatt god nytte av forprosjektet. Som antatt viste det seg at det var noe ganske annet å være i felten enn å lese om de tidligere gjennomførte prosjektene. Neste gang vil vi legge turen litt senere, antagelig til de to siste ukene av fellesferien. Planleggingen av The Hessdalen Expedition 2000 er allerede i gang. Idéen er fortsatt den samme: Flest mulig deltakere med fotoapparat som fordeler seg på faste poster over hele Hessdalen, noe som tilnærmet vil gi en total oversikt over det aktuelle området.

Kommunikasjonen mellom postene er

heller ikke noe problem. Med dagens mobiltelefonnett har alle poster god kontakt med hverandre.

En velassortert daglighandel midt i dalen, og bilvei ikke langt fra en del av utkikkspostene, gjør at en ekspedisjon til Hessdalen blir mer å anse som en ferietur i skog og mark.

Rammen er altså lagt, og detaljene vil bli utarbeidet etter hvert som ekspedisjonen nærmer seg. □

Mer informasjon om The Hessdalen Expedition 2000 finnes på Internett: <http://home.sol.no/~ovestby/>

Interesserte kan også kontakte AFGM på adressen oppgitt på side 2 i dette tidsskrift.

Phoenix-lysene...

Fortsatt fra side 49

kommunikasjon, hverken med radio eller annet utstyr.

5) Fra Phoenix-området passerte objektet sørover mot South Mountain, og så videre sørøst mot Tucson, Arizona, langs [hovedveien] Interstate 10. En familie som kjørte i nordvestlig retning langs denne veien i nærheten av Casa Grande, fortalte at gjenstanden fulgte dem i nærmere to minutter mens de holdt en hastighet på omtrent 80 miles i timen (128 kilometer/t). Gjenstanden var så stor at barna i baksetet kunne se en "vingetipp" gjennom hvert sitt vindu, på henholdsvis venstre og høyre side av bilen.

6) "The National UFO Reporting Center" fikk en telefon omtrent sju timer etter hendelsen fra en person som sa han tjenestegjorde ved Luke Air Force Base, omtrent 20 miles (32 kilometer) vest for Phoenix. Denne personen fortalte at Luftforsvaret hadde sendt opp to F-15 jagere fra Luke. Det ene jagerflyet hadde "avskåret" en gigantisk gjenstand over veikrysset ved Indian School Road og 7th Avenue.

Denne personen fortalte også at radar-skjermen på jagerflyet plutselig hadde blitt blank, eller fått det de kaller "white noise" (hvit støy), samtidig som lysene på objektet plutselig ble dimmet ned og ble usynlig for piloten.

7) 14. mars 1997 påsto høyere offiserer fra flystasjonen at de ikke visste noe om hendelsen, og at de ikke hadde motatt noen henvendelser fra folk om noe slikt. Telefonregningene over rikstelefoner viser det motsatte, at det var flere innkommende samtaler i dette tidsrommet.

8) Militært personell og noen UFO-forskere, hevder at hele hendelsen skyldes at en avdeling A-10 Thunderbolt jagerbombere hadde sluppet "flares", bluss beregnet på å lure angripende missiler, ved en øvelse på Gila Bend Bombing Range ved 21.30 tiden (Mountain Time [= Stillehavstid + 1 time, red. anm.]).

Øvelsesområdet ligger omtrent 60-80 miles (90-130 kilometer) sørvest for Phoenix. Dette øvelsesområdet, hvis det i det hele tatt fant sted, foregikk da omtrent 45 minutter etter at UFO-observasjonen ble gjort over det nordlige Arizo-

na, Phoenix og Tucson.

9) Vitnene omfatter arkitekter, leger, rettsbetjenter, lærere, advokater, piloter, vitenskapsmenn, eiendomsめglere, og andre antatt pålitelige borgere. Flere av dem er kvalifiserte observatører, og rap-

porterte om observasjonen i skriftlig, velskrevet form. □

Kilde:

UFO Magazine

SVENSKER HØRTE SJØORMEN

SELJORD (Dagbladet): Den svenske sjøormentusiasten og oppdageren Jan Ove Sundberg mener han nå kan ha hentet inn unike lydsignaler fra et stort levende vesen i dypet av Seljordsvannet.

Opptakene er sendt til analyse på et hemmelig sted.

- Det høres en dyp slags knurring eller prusting. Lyden er veldig tydelig. Vi har sammenholdt den med lyder fra andre levende fisker og dyr samt andre sjøfenomener, men den likner ikke noe av dette, sier Sundberg. Han mener årets ekspedisjon i Seljordsvannet kan være endelig gjennombrudd i letingen etter vannets gåte gjennom hundrer av år, på folkemunne døpt "Selma".

Det var i forrige uke Sundberg og hans lydtekniker Eele Jansma gjorde seks- sju lydopptak av noe de mener må stamme fra et stort, levende vesen.

Hver dag fra fredag til tirsdag ble lyden fra dypet fanget opp av den avanserte lydbøya, en hydrofon, og registrert på dataskjermen. Lyden ble registrert med ujevne mellomrom. De eiendommelige lydsignalene kom fra 30 til 90 meters dyp. Det lydeksperterene ved laboratoriet har uttalt foreløpig er at lyden trolig stammer fra et biologisk levende vesen.

Kilde:

Dagbladet 31.08.99/Ottar Jacobsen

Til høyre: SETT? Er en annen sjøorm, Nessie, blitt observert på et Internett-kamera? VG meldte dette 11. juni i år.

STEVEN SPIELBERG "TATT" AV UTENOMJORDISKE!

Av John Dempsey, Daily Variety

New York: Steven Spielberg, mannen bak Nærkontakt av tredje grad og E.T. er igjen på vei ut i det ytre rom, med Taken (Tatt), en 20 timer lang miniserie som fokuserer på utenomjordiske bortføringer.

Spielberg vil fungere som sjefsprodusent for Dreamworks Tv-prosjekt, som etter planen skal sendes på The Sci-fi Channel (den amerikanske), fra tredje kvartal neste år. (Den vil da komme et par måneder senere på europeisk Sci-fi Channel. Overs. anm.)

Serien vil basere seg på rapporter om UFO-landinger i New Mexico som daterer seg tilbake til 1947.

"Steven Spielberg har alltid hatt en stor interesse for dette emnet", sier Barry Diller, formann og nestkommanderende i Sci-fi's USA Network Parent. Han forteller til Daily Variety, at Spielbergs serie starter med premissene "det finnes bortføringer, de er virkelige og ikke funnet på". Diller legger til: "Dette vil bli en stor serie med mange typeroller, både tilhengere og motstandere, og den vil spenne over mange tiår".

I en uttalelse kaller Spielberg seg for en fan av The Sci-fi Channel og sier: "ingen annen kanal er bedre egnet for en miniserie på størrelse med Taken, som det vil koste opp mot 320 millioner kroner å lage, og med produksjonsstart denne høsten".

Rollelisten er i skrivende stund ennå ikke kjent, likeså produsent. The Sci-fi Channel planlegger å kjøre serien i to-timers økter over ti etterfølgende kvelder.

Oversettelse:

Odd-Gunnar Røed

Kommentar: Så gjenstår det å se når vi får presentert serien i vår hjemlige titeboks.

UFO-NORGE og NETI i samarbeid arrangerer den største UFO-konferansen hittil i Norge:

INTERNASJONALE UFO-DAGER I OSLO

Lørdag 29. og søndag 30. januar 2000
Kongressenteret Folkets Hus, Youngstorvet

KONTAKTEN MED UNIVERSET I DET NYE ÅRTUSEN OG HVA DET KAN BETY FOR MENNESKEHETEN

Erich von Däniken – endelig i Norge!

Hør 8 av verdens fremste UFO-eksperter – Se sensasjonelle videoer!

PROGRAM

Lørdag 29. januar

Steven M. Greer, USA: *Extraterrestrial Contact: the Evidence and Implications*

Om de absolutt beste UFO/ET-tilfellene og bevisene. De mest sensasjonelle offisielle amerikanske dokumenter om UFO-fenomenet og om hvorfor hemmeligholdelsen opprettholdes og av hvem.

Se hans hjemmesider på www.cseti.org og www.Drgreer.com

Joe Firmage, USA: *Evolving Ontology*

Hør datadirektøren som ble mangemillionær etter å ha bygd opp et av Californias mest suksessrike selskaper, USWeb, og som sluttet for å forfølge sannheten om kontakten med utenomjordiske.

Han påstår at dataindustrien har fått ny teknologi overlevert av de utenomjordiske, slik som integrerte kretser, laser, fiberoptikk m.m.

Les mer på www.ufomind.com/people/f/Firmage

Derrel Sims, USA: *Medical/philosophical implications of alleged human alien contact: implants and new evidence*

Han er verdens fremste spesialist på implantater, (ikke-biologiske gjenstander) som er funnet i kroppen på personer som hevder å ha blitt tatt opp i romfartøyer. Den tidligere politioffiseren og CIA-ansatte arbeider på full tid med å hjelpe mennesker med å få fjernet mystiske implantater. Han viser videoer fra kirurgiske inngrep og bringer med seg disse gjenstandene for å vise oss.

Les mer på www.Firstevidence.org og www.Alienhunter.org

Dr. Richard Boyland, USA: *From ET Contact To Cosmic Integration: Fourth World To Fifth World Transition*

Han har 25 års erfaring som psykoterapeut, hypnoselege for personer som har hatt [påstått] nærkontakt med utenomjordiske. Han har undervist ved flere universiteter i USA. Forfatter av bøkene *Close Extraterrestrial Encounters* og *Laboured Journey To the Stars*.

Se hans hjemmesider på www.jps.net/drboyland/

Søndag 30. januar

Erich von Däniken, Sveits: *Chariots of the Gods - the mysteries continue.*

Stjerneforfatter som i løpet av de siste 30 år er blitt legendarisk. Har utgitt totalt 35 bøker oversatt til 28 språk, deriblant Erindringer om Fremtiden, Kontakt med Universet, På sporet av utenomjordiske, Gudenes tilbakekomst – Bevisene på utenomjordiske besøk.

Se hans hjemmesider på www.aas-ra.org/evd/

Michael Hesemann, Tyskland: *UFO Report 2000: The best UFO cases of the 1990s*

Prisbelønnet som Europas mest produktive UFO-forsker. Redaktør av tidsskriftet *Magazin 2000*, forfatter av en rekke bøker, solgt i 700.000 eksemplarer i 16 land. Vunnet årets pris for beste dokumentar UFO-video. Har en serie av verdens beste UFO-opptak. Deltok også på UFO-konferansen i Oslo 1997.

Jaime Maussan, Mexico: *The fantastic UFO sightings over Mexico*

Mexicos mest kjente TV-produsent og kommentator som har samlet noen av verdens mest fantastiske videoopptak av UFOer, tatt over Mexico City. Filmene viser formasjoner og "flåter" av fartøyer over byen. Hans oppsiktsvekkende foredrag og videovisning er garantert et av høydepunktene på konferansen.

Erling Strand & Odd-Gunnar Røed, Norge: *De viktigste UFO-hendelsene i Norge i de siste 50 år.*

De skal fortelle om de nyeste forskningsresultater, norske nærkontakter av 3.grad og 4.grad. Om fysiske spor og observasjonene i Hessdalen. Erling Strand vil også gi en rapport fra interessant forskningen ved bl.a. Princeton University og fra det internasjonale forskerseminaret "Physical Evidence Related to UFO Reports"

I tillegg arbeider vi med planer om å få spennende innlegg fra andre personer i det norske UFO-miljøet.

Salg av videoer og bøker

Det vil bli muligheter for de besøkende å kjøpe av UFO-relaterte videoer og bøker på konferansen.

Tid og sted - billetter

Lørdag og søndag, 29.-30. januar 2000

Kongressenteret Folkets Hus, Youngstorvet, Oslo, kl. 10-19 begge dager

Billetter à kr. 250 pr. dag på Posten og Billettservice tlf. 815 33133

Du kan lese mer om programmet og foredragsholderne på www.ufo.no/konferanse2000

HVORDAN FILME UFO

Det finnes en del punkter du kan avhjelpe videoanalyser med når du filmer et UFO-fenomen, slik at det blir lettere å skille virkelige UFO-hendelser fra fabrikkerte.

1) Zoom inn og ut. Zooming øker og minker størrelsen både på UFOet og omgivelsene. Objekter som er videofilmet beveger seg proporsjonalt med bakgrunnen i henhold til størrelse og avstand. En spesialist i ekstrapolering, det vil si å kunne beregne ukjente størrelser ut fra sammenlignbare kjente størrelser, kan på denne måten eliminere objekter som er nærme, modeller o.l., ved å se på videoens inn og ut-zooming og derigjennom redusere muligheten for at animerte dataobjekter skal greie seg gjennom nåløyet. Så, husk å zoome både ut og inn når du filmer.

2) Kamerabevegelser er viktige. Både opp og ned for å få med også andre gjenstander i bildet, som er nærmere enn gjenstanden.

Når et videokamera beveger seg over flere objekter i terrenget, spesielt de som er nærme, begynner kameraets autofokus å arbeide. Dette hjelper til i arbeidet med å fastslå om UFOet faktisk befinner seg på den påståtte avstanden eller ikke.

Det er meget vanskelig å animere helt nøyaktig i en PC, de forskjellige karakteristika som fremtrer ved autofokusering.

Med andre ord, det vil være meget vanskelig å «produsere» et UFO der kameraet er innstilt på uendelig med UFOet i fokus, for så å fokusere på en gjenstand (i naturen) som er nærmere, for så å gå tilbake til UFOet.

3) Hvis du har tid, la kameraet bevege seg bak gjenstander som er nærme, for eksempel, et tre. Noe som vil forsterke opptaket av UFOet. Gå så tilbake til å filme UFOet. Hvis UFOet du filmer har klar blå himmel som bakgrunn og ikke noe i forgrunnen, vil filmen aldri godkjennes som en «uten-den-minste-tvil-film».

Dersom noen passerer foran kameraet eller hvis du beveger deg og kameraet ditt bak noen greiner, bilen din eller kun lar hånden passere sakte foran linsen, såfremt hånden er såpass langt foran linsen at den kommer noenlunde i fokus, vil dette være meget vanskelig å fabrikke, og det vil få din video til å virke mer troverdig. Derfor, når du videofilmer, pass på at du innimellom trekker inn andre objekter mellom kameraet og UFOet.

4) Beveg kameraet. En film med reelle og kjappe bevegelser er også meget vanskelig å produsere med en datamaskin. Gå, hvis du kan, mens du filmer. Hvis UFOet er nærme, vil bevegelsen avsløre den relative avstanden. Hvis den er langt unna, vil det se ut som den beveger seg med deg.

Noen av de mest overbevisende videofilmer og bilder, er tatt fra biler i bevegelse. Så mens du filmer, forsøk å ta noen, eller mange steg.

Se for ditt indre øye, klipper, roterende maskiner og den skallete og sta gamle mannen jeg ofte ser på TV, som sier at det aldri er tatt et godt bilde av et UFO. Da kan du kanskje få tatt et blinkskudd.

-Odd-Gunnar Røed

PRESSEKLIPP

Ved Mentz Kaarbø

Januar 1999

VI MENN nr. 3 - 19.01.

Forskere fastslår: - Kidnappingen skjer inne i hodet på folk -

BORTEFØRT AV UFO

Mange mennesker hevder at de er blitt kidnappet av romvesener. At de er blitt eksperimentert med inne i romfartøyer - og har fått varige men. - Bare sprøyt, bortføringen foregår inne i hodet på folk, hevder de fleste forskere.

Mange tusen mennesker i USA påstår hardnakkert at de er blitt bortført av romvesener. Noen forskere støtter dem, mens flertallet av vitenskapsmenn sier at kidnappingene er rent hjernespinn, en drøm

eller en hallusinasjon. Påfallende og avgjørende skjer de alltid uten vitner til stede.

Fenomenet gis dermed en psykologisk forklaring. Vi skal her se nærmere på mulige forklaringer på de normale tilfellene, det vil si bortføringer som er opplevd av mennesker som ikke lider av organiske hjerneproblemer eller sinnslidelser som schizofreni.—

Komm.: Artikkelen tar for seg forskjellige (mulige) årsaker til C-IV syndromet, stikkord er: Utslag av New Age; det kollektivt ubevisste; seksuelt misbruk. Uten å trekke frem ytterligere detaljer, synes det som artikkelforfatteren har en del gode poeng når han viser til ovenfor

nevnte årsaksforhold. Imidlertid, for dem som har satt seg litt inn i emnet, finnes det mange beretninger - mer eller mindre veldokumenterte - som ikke så lett kan gis en konvensjonell forklaring. Hva med alle de sakene der fysiske effekter, sår/merker på kroppen osv. er observert i nær tilknytning til "ombordtagning" (eller opplevelsen av det)? Også funn av såkalte implantater - selv om forskningen rundt disse er kontroversiell - bør tas i betraktning før man avfeier hele CE-IV syndromet kun som utslag av kjente psykologiske mekanismer.

Telemarksavisa 20.01.

Mystiske spor funnet på Ulefoss

Oversikt over presseklipp i perioden januar-desember 1999

Kilde	Dato	Kommentar
Vi Menn	Nr. 3 - 19.01.99	Artikkel som omtaler CE-IV-fenomenet: «Kidnappingen skjer inne i hodet på folk»
Telemarksavisa	20.01.99	Mystiske spor på Ulefoss
Vi Menn	Nr. 10 - 09.03.99	Omfattende intervju med Erling Strand vedr. Project Hessdalen
Aftenposten	14.03.99	Lysshow over Oslo får folk til å rapportere UFO
Aftenposten	28.04.99	Flygere så UFO over Danmark
Aftenposten	29.04.99	Svensk astronom skyter ned dansk UFO (se over) - fenomen var bolid
Vi Menn	Nr. 23 - 08.06.99	Bli UFO-jeger med PCen din - presentasjon av SETI@Home
Verdens Gang	08.07.99	UFO-kult savnet i Colombia
Aftenposten	27.07.99	Salangen-UFO var tilhenger
Aftenposten	01.08.99	26 uforklarte lysfenomener i Hessdalen - ett år siden den automatiske målestasjonen ble satt opp
Bergens Tidende	02.08.99	Artikkel om d.o.
NRK Sør-Trøndelag	02.08.99	Omtale av d.o.
Vi Menn	Nr. 32 - 10.08.99	UFO-gåte løst? Nærkontaktsopplevelser kan være forårsaket av søvnparalyse
NRK Møre og Romsdal	04.10.99	Stort lysfenomen på himmelen over Sunnmøre
Vi Menn	Nr. 40 - 05.10.99	"ekstrem" UFO-gruppe på Sørumsund blir presentert
Aftenposten	30.10.99	Presentasjon av Bonnybridge, landsbyen som er blitt kalt Storbritannias UFO-hovedstad
Dagbladet	18.11.99	"Vi reddes av romvesener" - Intervju med UFO-kontakt Ole Johan Lein
"Først & Sist" NRK1	19.11.99	Intervju med OJ Lein (se over) - reaksjoner blant programmets gjester
Verdens Gang	06.12.99	UFO over Shanghai

nordøst for Porsgrunn i Telemark.

Tordis Andreassen ble natt til tirsdag 19. januar vekket av et voldsomt smell. Hun trodde først det var tordenvær, men etter nærmere iakttagelser fant hun et uforklarlig avtrykk i snøen. Omkretsen var omtrent 2 meter.

Det var kvart på tre om natta hun ble vekket av det kraftige smellet. Hun løp ned for å se om TV-apparatet hadde eksplodert på grunn av "tordenværet". Da fikk hun høre en merkelig lyd, men tenkte ikke mer på det før hun kom hjem fra jobben på Prestegården. Ute på plenen fikk hun se noen merkelige avtrykk som var avsatt i snøen. Det var ikke spor rundt de seks små trugelignende sporene. Hvert spor var ca. 25-30 centimeter i diameter. Hele merket målte ca. 2x2 meter.

Tordis snakket med flere naboer om de kunne ha hørt smellet, men ingen av dem hadde merket noe smell. De av dem som hadde sett avtrykkene syntes de så merkelige ut, forteller hun. Ektemannen, Karsten, syntes også det var svært pussig, men heller ikke han hadde hørt noe smell.

Tror ikke på UFO

Tordis Andreassen har aldri trodd på UFO, men hva det var hun hørte, og hva slags spor som var avsatt på plenen har hun ikke forklaring på.

- Det er ikke tvil i min sjel om at dette var noe rart, avsluttet Tordis.

Journalist Kurt Hella fra *Telemarksavis* var å kikket på sporene og kunne bekrefte at det ikke var spor rundt avtrykkene, og at de seks merkene var 25-30 centimeter diameter.

Komm.: Se også Rapportnytt i dette nummer, side 11.

Mars

VI MENN nr. 10 - 09.03.

Internasjonalt gjennombrudd for norsk UFO-forskning STUEREN "UFO-JEGER"

Høgskolelektor Erling Strand (43) fra Sarpsborg står sentralt blant internasjonale forskere som har lyktes i å sette UFO-forskning på dagsorden ved prestisjetunge universiteter som Stanford og Princeton i USA.

En pressemelding fra Stanford University datert 29. juni 1998 var vendepunktet. Konklusjonen sto i overskriften; "Scientific panel concludes some UFO evidence worthy of study".

Med disse ordene satte et forskerpanel

strek over en epoke hvor vitenskapen har fornekta eksistensen av fenomener som de ikke kan forklare. Målinger fra verdens første målestasjon for ukjente lysfenomener i Hessdalen var en viktig del av materialet som overbeviste forskerne. Klarsignalet de ga kan føre til et verdensomspennende nett av automatiske målestasjoner for observasjoner av UFO-fenomener.

- Gruppen av forskere bak Prosjekt Hessdalen er kandidater til å lede utbyggingen av nettverket med basis i de erfaringene vi har med igangsettingen av den første målestasjonen, sier høgskolelektor Erling Strand (43) optimistisk. - I dag overføres observasjonene fra Hessdalen kontinuerlig på Internett.

Trosset tabu

De første dokumenterte observasjonene av uforklarlige lysfenomener i Hessdalen står beskrevet i bygdebøkene fra 1800-tallet, men det var først i desember 1981 at ny aktivitet for alvor fanget interesse i inn- og utland.

- I perioder var lysene så sterke at lokalbefolkningen ba politiet om hjelp. Men til tross for godt dokumenterte episoder var det ingen som påtok seg å forklare fenomenet. Forskerne diskuterte temaet i korridorene, men offentlig var de tause. UFO-fenomener er fortsatt sterkt tabubelagt i fagmiljøene, forklarer Strand.

- Det at ingen kunne forklare hendelsene i Hessdalen, og heller ikke torde å gjøre et seriøst forsøk, var det som utløste mitt engasjement.

I januar 1984 gikk startskuddet for Prosjekt Hessdalen. På referanselisten til prosjektet finnes navn fra Forsvarets forskningsinstitutt, Institutt for faste jords fysikk, Institutt for teoretisk astrofysikk, Fysisk institutt, og en rekke autoriteter fra den internasjonale forskerstanden.

- Vi har gått vitenskapelig til verks og systematisk sjekket teorier om fly, jordstråling, kulelyn, nordlys og annet. Resultatene viser at teoriene ikke duger til å løse gåten. Det eneste vi kan konstatere med sikkerhet er at lysfenomenene eksisterer. Det har lysmålingene fastslått, sier Strand, som bl.a. har radar, spektrumsanalysator, magnetometer, laser, geigerteller og IT-viewer i "verktøykassen" sin.

"Snakket" med lyskjeglene

Spektakulære beretninger om kidnappings av romvesen, sekter som begår selvmord for å bli hentet til et bedre liv

på en annen planet, og andre fantastiske historier, har bidratt til å avskrive UFO-observasjonene som tull og tøys. Mange tar fullstendig av i møte med det ukjente.

Strand omtaler lysfenomenene i Hessdalen uten videre som spekulasjoner om hva de egentlig er. Hans ordbruk er strengt knyttet til fakta som er registrert i nærvær av vitner.

Men når vi ber ham "løsne på slippet", så gjør han det.

- I 1984 forsøkte vi å kommunisere med lyskjeglene i Hessdalen. Først med en 1000-meter rettet direkte mot lyset. Reaksjonen var at lyset dempet seg. Det samme har målestasjonen notert når fly passerer i nærheten av lysfenomenene, forteller han.

- I neste omgang rettet vi laserstråler mot en lyskjegle. Responsen var at blinkene fra lyskilden gikk fra enkle til doble blink, men i regelmessige intervaller som før. Dagen etter fikk vi melding fra en mann i nabolaget som hadde sett røde lysstreker som fulgte ham på gårdstunet.

Høgskolelektoren innrømmer at slike hendelser fremkaller religiøse undertoner i hverdagen hans, men insisterer på å avmystifisere det som kan være nærkontakt med liv fra andre planeter.

- I forskermiljøet er det allment akseptert at det er stor sannsynlighet for liv på andre planeter. Samtidig mener de at distansen mellom oss og disse planetene er for stor til at de kan besøke Jorden.

Før mindre enn 100 år siden var vitenskapen sikker på at bilen aldri ville kjøre fortere enn 30 kilometer i timen. Begrunnelsen var den samme; at det ikke gikk an. Før det var Jorden flat, og kirken drev heksebrenning.

Nytt instrument gir svar?

- Det er ganske egosentrisk å tro at vi er alene i universet. Selv om dagens teknologi bare strekker seg et lite stykke ut i verdensrommet, kan det være intelligente former for liv på andre planeter med større rekkevidde. Hvis man skal motbevise en ting, må det baseres på faktiske opplysninger, sier Strand, som altså ikke ser bort fra at det er en form for romskip som ses over Hessdalen.

Konferansen med Stanford University i juni i fjor fikk sendetid på 300 forskjellige TV-kanaler over hele verden. Lektoren har satt Høgskolen i Østfold på kartet. Studentene trekkes med i prosjektarbeidet i Hessdalen. Det gjelder f.eks. installasjon av måleinstrumentene.

- Ved målestasjonen installeres neste sommer et meget avansert instrument, som nå er under konstruksjon i Italia. Utstyret er en forminskjet utgave av et instrument de har ved CNR Radioastronomiske stasjon i Medicina i Italia. Det kan med store antenner som lytter mot himmelrommet måle små svingninger på atomnivå, forteller Erling Strand og poengterer:

- Kanskje vi får vite hva slags stoff lyset består av, og kan dermed fastslå om det er en gjenstand som flyr over dalen. Uansett er det oppmuntrende at forskningsmiljøene satser såpass. Jo mer vi vet, desto nærmere er svaret på lysfenomene i Hessdalen.

Aftenposten Morgen 14.03.

UFO-LYS ER SENTERREKLAME

Lysstrålen som virrer over Oslo-natten, har skapt undring blant folk. Flere rapporter om UFO-lys, men virkeligheten er mindre spennende. [- - -]

Komm.: En kort artikkel som gjør folk oppmerksomme på de mange lysshowene som lyser opp nattehimmelen fra tid til annen, denne gang i Oslo. Fenomenet har vært omtalt flere ganger i dette tidsskrift de senere år.

April

Aftenposten 28.04.

FLYGERE SÅ UFO OVER DANMARK

Fire flygere har rapportert at de har sett et uidentifisert flyvende objekt, en UFO, over dansk luftrom. Britiske myndigheter registrerte en ukjent gjenstand på radar på samme tid.

Det var 3. februar at fire piloter, uavhengig av hverandre, rapporterte sine observasjoner til flyvelederne på Kasstrup, skriver *Göteborgs-Tidningen*.

De fire meldingene kom fra et privat jettfly fra Debonair, to SAS-fly og et Sabena-fly.

Pilotene rapporterte om et sterkt, rødt lysskinn som beveget seg svært fort. Objektet hadde også stanset opp før det forsvant i høy fart.

Det svenske privatflyet var trolig nærmest objektet, ifølge flygeledelsen på Kasstrup. Piloten skal ha vært svært oppskaket etter hendelsen.

Flyene som observerte fenomenet var langt fra hverandre. En SAS-pilot trodde han så et atmosfærisk fenomen, mens de øvrige tre ikke hadde noen forklaring. Det var ikke snakk om nordlys, en satellitt eller et annet fly.

En talskvinne for det britiske luftfartsverket bekrefter at et ukjent objekt ble oppfanget av radar i cirka 5 minutter på samme tid som flygerne gjorde sine observasjoner.

Vi vet ikke hva som hendt, bortsett fra at et lysskinn er registrert, sier Lars Andersen ved SAS' informasjonsavdeling i Stockholm. - Vi vil ikke spekulere på om det kan ha vært en UFO. Den kompetansen har vi ikke.

Komm.: Observasjonen har høyst sannsynligvis en konvensjonell forklaring. Se artikkel på side 12 i dette nummer, samt følgende klipp...

Aftenposten 29.04.

Svensk astronom skyter ned dansk UFO

Det sterke røde lyset som ble sett over Danmark 3. februar var nok ingen UFO. Det dreide seg trolig om en bolid, sier den svenske astronomen Bertil Lindblad.

En bolid er en svært lyssterk meteor, og meteorer er små himmellegemer som kommer i brann når de trenger inn i jordens atmosfære. De brenner med klart lys i en periode fra brøkdelen av et sekund til flere sekunder. Et mer romantisk navn på fenomenet er stjerneskudd.

Det var 3. februar at fire trafikkflygere helt uavhengig av hverandre rapporterte om en mystisk observasjon i dansk luftrom. Meldingene om det klart skinende lyset kom fra et privat jettfly, to passasjerfly fra SAS og ett fra det belgiske selskapet Sabena.

- Pilotenes observasjoner stemmer godt med det materiale vi i årenes løp har samlet inn om bolider, sier Lindblad nøkternt.

JUNI

Vi Menn nr. 23 - 08.06.

Jakt på intelligent liv i universet BLI UFO-JEGER MED PCen DIN

Bård Hafseng Børresen har laget den norske hjemmesiden for prosjekt SETI@home som leter etter utenomjordisk intelligens. Nå inviteres du til å være med. Alt som trengs for å kunne bli den første som får kontakt med eventuelt høyintelligent liv på planeter utenfor solsystemet, er en datamaskin koblet opp til Internett.

Psykologistudenten meldte seg på prosjektet SETI@home for ett år siden og har laget den norske hjemmesiden. SETI står for "Search for Extraterrestrial Intelligence at Home", som betyr søking etter utenomjordisk intelligens hjemme-

fra. I april ble den første versjonen lagt ut, og øyeblikkelig var de første to tusen PC-brukere med på jakten.

Dataprogrammet er en del av Prosjekt SETI som drives av laboratoriet for romforskning ved Berkeley-universitetet i USA. Jakten har i flere år foregått med Arecibo-radioteleskopet i jungelen på Puerto Rico i Karibien.

Dette teleskopet består av en over 300 meter bred skålformet antenne som mottar radiosignaler fra verdensrommet. Det fungerer med andre ord som "høreapparat" for å kunne fange opp signaler som kan stamme fra intelligent liv utenfor Jorden. Arecibo-antennen og Very Large Array-antennene i New Mexico i USA leier ut lyttetid til SETI-prosjektet (som først om fire år får sitt eget heltidsteleskop i California).

Til teleskopene er det knyttet kraftige datamaskiner som kan foreta 200 milliarder operasjoner i sekundet, likevel er ikke dette nok til å bearbeide kaskadene av signaler fra verdensrommet. Forskerne må derfor låne plass hos privatpersoner over hele verden. Dette vil etter hvert gjøre Arecibo-antennen ti ganger mer effektiv.

Slik får du SETI@home

Foreløpig har 350 000 databrukere meldt seg på, og Bård Hafseng Børresen er altså én av dem.

- Dette programmet er en egen type screensaver eller skjermsparer. Som alle andre slike, aktiveres den etter en tid når dataskjermen din ikke er i bruk, og den slås av når du gjenopptar arbeidet. I mellomtiden foretar den seg noe unikt. Mens du drikker kaffe, spiller fotball eller sover, bidrar PC'en din med å analysere data som er spesielt oppfanget av verdens største radioteleskop, sier han.

SETI@home følges av en web-side som blant annet viser søkets status.

- Man må ha Windows 95 eller 98 med Internett og gjerne e-mail, men det spiller ingen rolle hvor raskt modem man har. Adressen er:

http://setiathome.ssl.berkeley.edu/home_norwegian.html

Her får du forklart hva prosjektet går ut på og fyller ut e-mail-adressen for å bli registrert som deltaker og få oppdatering og nødvendig programvare fra SETI. Dette foregår fra en server i USA. Kravene til maskinen din er ti megabyte harddisk og 32 megabyte RAM.

Det innebærer at PCer som er opptil et par år gamle kan brukes, forklarer Bør-

resen.

De aktuelle radiosignalene

I dag består SETI-forskningen først og fremst av radioastronomer som søker etter radiosignaler av smal båndbredde. Dette vil si radiobølger som er i stand til å trenge gjennom interstellariske støvskyer. Signaler med smal båndbredde finnes ikke i naturen, og derfor vil man ikke kunne ta feil om et slikt signal kommer inn.

Dagens SETI-prosjekter benytter spesielt utstyr som lytter til millioner av frekvenssignaler samtidig. Men selv så imponerende dette lyder, berører det bare et lite område av det som er mulig. For å kunne undersøke så mye av himmelen som mulig, vil eksperimentet pågå i to år. Websiden blir oppdatert regelmessig med rapporter og forklaringer på det som blir funnet.

Forutsetninger

Jorden er i dag omgitt av en "kule" av mikrobølgestråling som har en radius på om lag 50 lysår. Denne kan oppdages andre steder i universet ved hjelp av enkel teknologi for radioastronomi. Strålingen fra Jorden, som stammer hovedsakelig fra fjernsynssendere og søkeradarer, vil innenfor 50 lysårs avstand (de nærmeste stjernene er 4,3 lysår borte) peke ut Jorden som bebodd. Innenfor 50 lysårs avstand finnes det flere hundre stjerner, hvorav noen titall såpass like vår egen sol at de kan ha en eller flere beboelige planeter omkring seg.

Avstanden vi kan oppdages innenfor, er begrenset av tidsrommet siden vi begynte å overføre sterke nok signaler i det riktige frekvensområdet. Om femti år vil vi kunne oppdages på en avstand av opp til 100 lysår. På det tidspunktet vil strålene våre ha nådd tusenvis av stjerner og hundrevis av potensielt beboelige planeter.

For å si det kortfattet: SETI er basert på ideen om at intelligent liv utenfor vårt solsystem vil generere radiobølger av liknende type som vi mennesker lager på Jorden.

Mulighetene

– Det er fascinerende å delta i SETI-prosjektet. Jeg har naturligvis et håp om å oppfange signaler, men er klar over at sannsynligheten for det er liten, sier Bård Hafseng Børresen. Han er med andre ord slett ikke sikker på suksess.

Det er heller ikke drivkreftene bak

SETI-prosjektet. Det er nemlig et faktum at ingen overbevisende signaler fra verdensrommet er blitt mottatt.

Men plutselig kan en forandring inntreffe. Et svakt signal kan finne veien fram og løse menneskehetens største gåte: Er vi alene, eller ikke?

Har du flaks, kan det skje på nettopp din datamaskin, med de enorme følger det vil innebære for vitenskap, filosofi og ikke minst teologi.

(Tekst: Nils P. Thuesen)

Komm.: Vi viser til infoboks på side 24 i dette nummer, hvor medarbeider Ole Jonny Brønne gir ytterligere detaljer.

Juli

Verdens Gang 08.07.99

UFO-kult savnet i Colombia

Minst 100 medlemmer av en religiøs kult er savnet i det nordlige Colombia etter at de dro opp i fjellene for å møte en UFO som de var overbevist om kunne redde dem fra verdens undergang, sa slektninger torsdag.

– Datteren min sa hun måtte dra fordi en katastrofe kommer til å inntreffe. Hun måtte ta seg til et høyt punkt for å møte utenomjordiske vesener som kan redde dem fra verdens undergang, sa Andrea de Echenique.

Hennes datter Maria Bernarda er blant de savnede. Tilhengere av Stella Mariskirken, som kaller seg et gnostisk trosamfunn, satte kursen mot Sierra Nevada-fjellene i to forskjellige grupper sist helg.

En polititsmann i havnebyen Cartagena, hvor de fleste kultmedlemmene bor, sa de hadde fått melding om at gruppen er forsvunnet. Politiet sa de ikke hadde foretatt seg noe siden det ikke er tegn til at gruppa planlegger kollektivt selvmord, eller at noen var tvunget med mot sin vilje.

Lederen av gruppa sa at verden vil gå under i august og at de derfor måtte dra til Sierra Nevada for å møte noen utenomjordiske, sa Pedro Perez. Fire av hans slektninger er borte.

Aftenposten 27.07.

SALANGEN-UFO VAR TILHENDER

De mystiske sporene etter et flyvende "kjøretøy" i skogen ved Salangseidet i Troms, har nå fått sin høyst jordiske forklaring.

– Sporene og ødeleggelsene er forårsaket av en tilhenger på seks tonn som

har slitt seg fra bilen og gått rett til skogs, sier Harder Rystad (73) til Harstad Tidende.

Det var han som oppdaget de forunderlige ødeleggelsene like utenfor veien på Salangseidet. Etter at saken var behørig omtalt i avisene, tok eieren av tilhengeren kontakt med Harder Rystad.

Det viser seg at hendelsesforløpet ikke er langt unna det den tidligere mekanikeren skisserte. Rystad hadde langt på vei rett når han snakket om et flyvende kjøretøy.

– Tilhengeren har løsnet fra bilen, rast av veien og tatt sats på en forhøyning i terrenget. Deretter har den gått rett til værs og truffet to bjørketrær i fire meters høyde over bakken, forteller Rystad.

Han fikk også forklaringen på hvorfor det så ut som om det mystiske kjøretøyet klarte å komme seg inn på veien igjen etter en 100 meter lang luftig avstikker: Tilhengeren ble dratt tilbake med vinsj.

Komm.: Alt har sin naturlige forklaring ... som regel.

August

Aftenposten 01.08.

26 UFORKLARTE LYSFENOMENER I HESSDALEN

Siden verdens første målestasjon for ukjente lysfenomener ble satt opp i UFO-bygda Hessdalen for ett år siden, har kameraet fotografert 26 uidentifiserte objekter som det ikke er funnet noen forklaring på.

– Vi har klart å synliggjøre at hessdalsfenomenet faktisk eksisterer. Men det er fortsatt en gåte hva slags lysfenomener vi står overfor. Foreløpig kan vi ikke feste oss ved en bestemt teori, sier prosjektleder og høgskolelektor Erling P. Strand.

Etter at 49 interessante observasjoner fra Hessdalen er analysert, sitter forskerne tilbake med 26 såkalte alarmbilder som ikke lar seg forklare. Det vil si at det i gjennomsnitt er registrert et uidentifisert objekt annenhver uke siden den blå containeren med måleutstyr ble operativ 7. august i fjor.

Øyenvitner

I tillegg kommer en rekke observasjoner av besynderlige fenomener som øyenvitner har gjort det siste året, utenfor det området som målestasjonens kamera dekker i Hessdalen. I flere tilfeller er det snakk om objekter med intens, pulserende lysstråling.

Tre av registreringene som målestasjonens kamera har gjort, er tatt opp på

video. Bildene viser objekter som foretar seg høyst merkelige bevegelser før de forsvinner like brått som de dukket opp.

Bedre utstyr

Objektene som er blitt fotografert, har vært såpass langt unna at det er uråd å bedømme fasong, størrelse og hastighet.

- Utstyret vårt er ikke bra nok i dag. Vi trenger mer følsom apparatur og et bedre analyseprogram. Med et kamera til kan vi ved hjelp av to-punkts triangulering bedømme avstanden til fenomenene. Et styrbart kamera med zoom som kan følge et objekt og ta nærbilder, er også på ønskelisten, sier sivilingeniør Erling Strand.

Han jakter nå på sponsorer som kan bringe prosjektet videre. For det går på sparebluss. Arbeidsinnsatsen utføres i stor grad av studenter fra Høgskolen i Østfold.

- Vi kommer langt med en ekstra million, sier Strand til NTB.

Internett

Interessen for "Project Hessdalen" er stor i utlandet, hvor UFO-forskere og fysikere våkent følger med i det som skjer på vesthimmelen i den 12 kilometer lange dalen nordvest for Røros. Alarmbilder og annen informasjon legges fortløpende ut på internett på adressen <http://www.hiof.no/crulp/prosjekter/hessdalen/index-n.html>.

- Det er ingen tvil om at dokumentasjonen fra Hessdalen bidrar til å vekke stadig flere vitenskapsmenn, sier Erling Strand.

Mange observasjoner

I desember 1981 begynte innbyggerne i Hessdalen - rundt 12 mil sør for Trondheim - å rapportere om merkelige lysfenomener i dalen. På det meste kunne fenomenet oppleves opptil 20 ganger ukentlig. "UFO-bølgen" varte til våren 1984. Senere har antallet observasjoner ligget på rundt 20 i året.

Fenomenet har manifestert seg på ulike vis, så vel kulerundt som sigar- eller tallerkenformet - og med ulike farver.

Fenomenet er registrert på radar med en hastighet på 30 000 kilometer i timen. Ved ett tilfelle lyktes forskere i å «skytte» mot fenomenet med rød laser, noe som doblet blinkfrekvensen fra objektet ved åtte av ni «skudd». I 1994 samlet 27 vitenskapsfolk fra åtte land seg til seminar i Hessdalen for å diskutere mysteriet, uten noen klar konklusjon.

I august i fjor ble verdens første målestasjon for ukjente lysfenomener satt opp i Hessdalen, med Høgskolen i Østfold som hovedansvarlig. På sikt er målet å utvikle "Project Hessdalen" til et forskningsinstitutt.

Bergens Tidende 02.08.

Avisen bringer samme artikkel (tekst) som *Aftenposten* over (opprinnelig NTB melding).

I samme slengen tar vi med omtale av Project Hessdalen i radio:

NRK Sør-Trøndelag 02.08.

UFO-stasjonen i Hessdalen har fanget inn 26 uidentifiserte objekter siden den ble satt opp i fjor.

Det er fortsatt en gåte hva slags lysfenomener vi står overfor, sier prosjektleder og høskolelektor Erling P. Strand.

I flere tilfeller er det snakk om objekter med intens, pulserende lysstråling som forsvinner like fort som de dukker opp.

[http://www.nrk.no/distrikt/strondelag/x2_8_99/nyh7.html (kl. 07.00)]

Vi Menn nr. 32 - 10.08.

UFO-gåte løst?

MARERITT I SØVNENS GRENSE-LAND

Små romvesener står i soverommet ditt, og tar deg med ut til en UFO i hagen. Forskere mener nå at søvnhallusinasjon ligger bak alle beretninger om UFO-bortføringer.

Nesten hver uke våkner den kanadiske legen Jean-Christophe Terillon om natten og føler at et ondt vesen står ved siden av sengen. Han er like vettskremt hver gang. Svetten renner, og han prøver å bevege seg for å komme vekk. Men han er lammet.

Terillon klarer verken å løfte en finger eller å skrike. Det ringer i ørene, og han

kjenner et voldsomt trykk over brystet. Aller verst er følelsen av ikke å få puste og det enorme trykket inne i hodet.

Noen ganger føler han at en usynlig kraft frakter ham ut av sengen. Han forlater sin egen kropp og ser at den ligger igjen som et hylster. Andre ganger slyn- ges han gjennom en tunnel.

Det hjelper ikke på disse mareritt- liknende opplevelsene at Terillon driver med søvnforskning i Japan. Opplevelsene er like virkelige hver gang. Andre mennesker sliter med det samme. De føler at de blir bortført av vesener fra UFO'er og til og med blir utsatt for grusomme eksperimenter.

Japanske forskere mener å ha funnet en svært så jordisk forklaring på fenomenet, nemlig søvnparalyse. Under denne lammelsestilstanden skjer det en frakobling mellom hjerne og kropp, og en hallusinasjon oppleves. Før trodde man at dette fenomenet var sjeldent, men halvparten av alle mennesker opplever det faktisk minst én gang i livet.

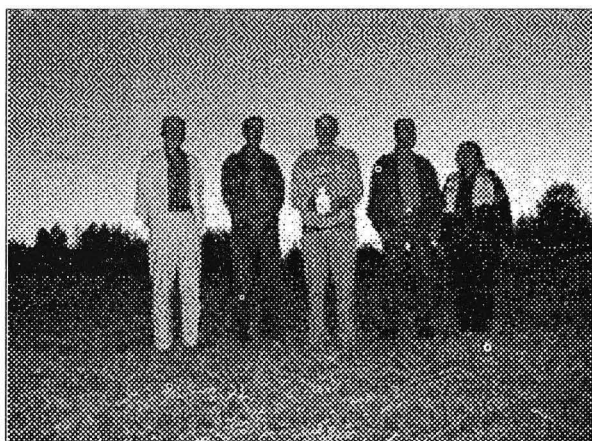
Hekser og "Mara"

Søvnparalyse kan også være forklaringen på tidligere tiders besøk av hekser og at folk har ridd til Bloksberg på kosterkaft sammen med dem. I gamle dager snakket nordmenn om å bli "ridd av Mara", et fælt kvinnevesen som satt oppå dem og rev og slet i kroppen mens de sov. Derav ordet mareritt.

Mareritt har én felles følelse med Terillons stadige opplevelser, nemlig vektrykket på brystkassen og åndenøden.

Psykologen Kazuhiko Fukuda er en av verdens fremste spesialister på fenomenet, som kalles kanashibari i Japan. Han sier at det er velkjent blant japanere, men lite utforsket i Vesten.

Forklarer ikke alt

TROR PÅ UFO:

Ingen overraskelse for disse om et romskip hadde landet rett foran nesen på dem. Fra venstre: Knut Aasheim, Kjell Christensen, Tore Alfstad, Arve Jacobsen og Eldbjørg Fjellberg. [Se artikkel på neste side, red. anm.]

På Newfoundland kalles fenomenet for old hag (gammel heks) fordi de fleste opplever at en gammel heks sitter oppå dem i sengen. Identisk med mareritt, med andre ord.

I en kanadisk undersøkelse av 2000 mennesker som har hatt symptomer på søvnparalyse, forteller 60 prosent at de har opplevd spøkelsesaktige skikkelser i soverommet, følelsen av å flyte bort og transport til en UFO i nærheten.

Mange høyst normale mennesker har stått fram og fortalt om UFO-bortføring-er.

Søvnparalyse forklarer en del av bortføringene – men ikke alle. Professor John Mack ved Harvard-universitetets medisinske fakultet er den første som har påpekt at enkelte er blitt bortført til UFO'er midt på lyse dagen, da de slett ikke sov.

Spørsmålet blir: Kan søvnparalyse opptre også i en annen form som nødvendigvis ikke er knyttet til nattesøvnen?

(Tekst: Nils P. Thuesen)

Komm.: Vi viser til utklipp fra samme kilde i januar i år, med tilhørende kommentarer.

Oktober

Nok en omtale av UFO-fenomener i radio:

NRK Møre og Romsdal 04.10.

Stort lysfenomen på himmelen

Fleire stader på Sunnmøre blei folk skremde av eit kjempestort lysfenomen på himmelen laurdagskvelden.

På Dyrkorn i Stordal observerte folk store lyskuler over Ytste Skotet.

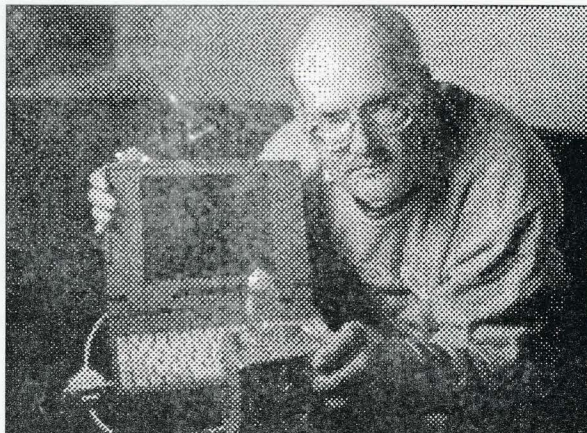
Objekta kom rasande i full fart over Dyrkorn, fortel Elin Parr, som opplevde dette saman med tretti andre menneske.

Meteorologisk Institutt i Bergen er ukjend med lysfenomenet.

[<http://www.nrk.no/distrikt/moreogroms/nyheter/R1596.html>]

Vi Menn nr. 40 - 05.10.

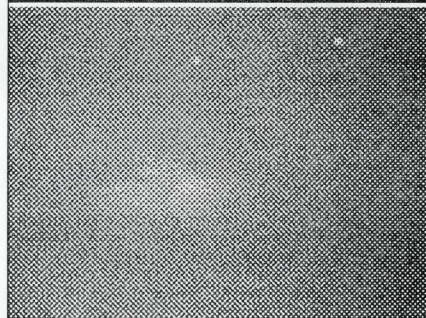
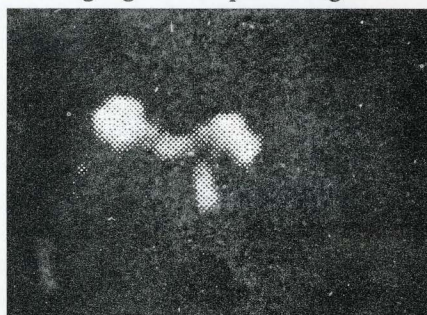
I en omfattende artikkel presenteres en gruppe UFO-interesserte personer på Sørums. Flere av dem har hatt tilknytning til UFO-NORGE (fhv. Norsk UFO Center) tidligere. Påstandene som kommer frem i artikkelen kan synes kontroversielle - mildt sagt vil noen si - men gjenspeiler noe av det som foregår på "UFO-fronten" for tiden:

ROMSK SPRÅK:
Teleingeniør Tore Alfstad med sin hjemmelagede "hyperrom-kontroll". Den er koblet til en PC og kan ta inn signaler fra intelligent liv i verdensrommet.

Vi Menn på X-files-møte i Sørums – JEG SNAKKET MED ET UFO-VESEN

Selvfolgelig tror de på intelligent liv i

BIKKJE?: Dette bildet ble tatt over Nannestad 4. januar 1979 og likner en flygende terrier. Ifølge Kjell Christensen er det en UFO. Foto: Kjell Christensen.

Rommet. Bare spør Arve Jacobsen, som har vært passasjer i romskip større enn Sør-Norge. Eller Tore Alfstad, som mottar skrifttegn fra skapningene. *Vi Menn*

møtte "tallerkenfolket" i Sørums.

I en lukket avdeling av Meierigaarden Kro i Lørenfallet møtes et trettital menesker en kveld hver måned. For å drikke kaffe, spise litt og: Snakke om og diskutere UFOklarlige fenomener på himmelen og på Jorden.

Det spesielle med denne forsamlingen er nemlig at ingen utelukker at UFO'ene er bemannet av rare romlinger fra fjerne galakser, hvor man har kommet uendelig mye lenger i teknologisk utvikling enn i Silicon Valley.

En av dem er Arve Jacobsen (55). Ikke bare har han sett romskip tre ganger, men også vært om bord i dem. To ganger har han reist så langt ut i universet at Apollo-ferdene for 30 år siden fortoner seg som rene blåbærturer.

Første gang var i 1970, hjemme på Lørenskog. I hagen sin møtte han et hårløst, glatthudet vesen, om lag 1,75 høy og med store blå øyne. Påkledningen var tettsittende drakt som dekket nese og munn.

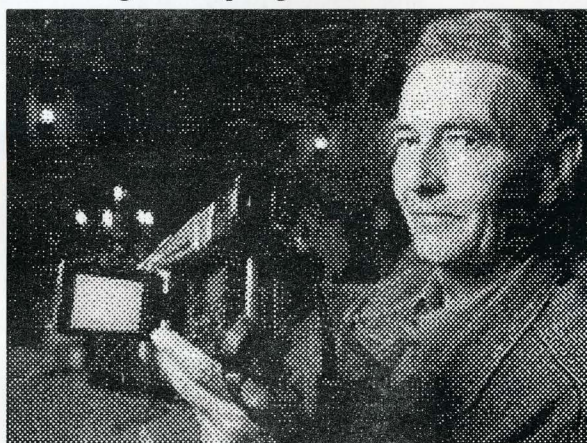
Skapningen spurte Jacobsen om han var redd, hvorpå han svarte "nei".

– Snakket vesenet norsk?

– Vi snakket ikke sammen på vanlig måte. Vi kommuniserte ved tankeoverføring, forklarer Jacobsen.

Han ble invitert inn i romskipet, hvilket

Fortsettelse på side 64

PÅ VIDEO: 25. juni i år filmet Kjell Christensen dette.

LESERBREV

SKRIV TIL: UFO-NORGE, postboks 124, 3140 Borgheim. Merk konvolutten "Leserbrev".
Benyttede innlegg kan bli redigert.

Spørsmål angående siste nummer av UFO

Hallo redaksjonen av UFO! Jeg takker for et godt nr. 3-4 1998, som nylig kom i posten. Spesielt har jeg lest artikkelen om "Nyoppdagete solsystemer" med stor interesse. Det er flott stoff på et passelig høyt nivå! I denne artikkelen er det oppgitt navn på stjerner som HR4796A, HR 4796B, TMR-1C, Gliese 876, 14 Herculis (Gliese 614), HD 187123 og HD 210277, Lynds 1331, etc. Kan dere forklare hvordan disse merkelige navnene har oppstått? Er det en katalogisering? Videre er det oppgitt en spektralklasse G0. Kan dere oppgi hvordan inndelingen i spektralklasser foretas? Ellers savner jeg i denne artikkelen opplysninger om stjernen Ypsilon Andromedae, der det visstnok skal være oppdaget 3 planeter. Kun en av dem er observert, de to andre er muligens beregnet p.g.a svingninger i stjernens posisjon. Hvor mange planeter i andre solsystemer er det nå oppdaget totalt? Videre mener jeg det ville være utmerket om dere kunne oppgi Internet adresser, der man kan finne mer stoff om astronomi og UFO-litteratur, og adresser til "Newsletters" fra forskjellige organisasjoner og media-sentre, som man kan abonnere på. Finnes det noen norsk forening innen astronomi/UFO der man kan abonnere på nyhets-bulletiner? Jeg tror UFO-NORGE kunne ha stått seg på å introdusere dette basert på reklameinntekter. På side 63 står det at "Svarte hull er små ..." Vel, så vidt jeg har lest andre steder inneles nå svarte hull i tre ulike størrelsesklasser:

A) Hull med masse som et fjell. Siden disse åpenbart ikke kan ha blitt dannet under normale forhold i rommet (d.v.s. de har ikke stor nok masse til å ha trukket seg sammen av seg selv), så antas det at de er blitt dannet under Big

Bang. Jeg kjenner ikke til om disse er blitt observert ved sin påvirkning på sine omgivelser eller om det er beregnet at de må eksistere utfra forholdene under Big Bang. Vet dere det? Kan disse representere den ukjente, mørke materien, som 99% av massen i rommet skal bestå av?

B) Hull som er oppstått fra kollaps av store stjerner via supernovaer.

C) Hull som finnes i sentrum av galakser og som kan ha masse som et høyt antall stjerner.

På samme side står følgende: "...ørsmå, mystiske radiobølger, sannsynligvis mindre enn atomer i størrelse ...". Hva er dette for en merkelig omtale? Er det fotoner man tenker på? Et lyskvant? For når fikk en radiobølge en konstant fysisk størrelse som en gjenstand?

Dette må forklares nærmere. På forhånd takk for svar!

EIRIK H. DEVOLD

SVAR:

De aller fleste av dine spørsmål besvares nok kjapt ved å besøke noen av linkene fra søkemotoren Yahoo - <http://dir.yahoo.com/Science/Astronomy/>

Av norske organisasjoner innen astronomi, kan vi anbefale Norsk Astronomisk Selskap, som i tillegg til sine tidsskrift også har en e-post-liste. Deres web-sider ligger på:

<http://www.astro.uio.no/nas/>

Postadressen til NAS er:

Norsk Astronomisk Selskap
Postboks 1029 Blindern
0315 Oslo

Våre artikler vil nok sikkert fremstå som litt mangelfulle i forhold til dem i NAS' tidsskrift *Astronomi*, siden sistnevnte går langt mer i dybden enn det vi kan se oss råd til. Vi skal jo først og fremst skrive om UFO-fenomenet, men som sagt - alt hører jo sammen.

OLE JONNY BRÆNNE

UFO-bøker

I forbindelse med å ha lest bladet UFO nr. 3-4 1998 vil jeg komme med en liten kommentar til UFO-striden.

De to best kjente UFO-bøkene fra andre halvdel av 90-tallet er kanskje *The Day after Roswell* av Philip Corso og *Alien Base* av Timothy Good. Hvorfor ble disse merkelige bøkene skrevet? Er det gleden over å tjene penger på skriverier eller gleden ved å lure andre som er drivkraften? Det kan kanskje være lurt å se nærmere på disse bøkene og ikke bruke så mye tid på tegn i luften, i gresset, i sanden og på havbunnen. Etter over 50 år med UFO-strid må man vel vite noe.

NILS MIDTØY

SVAR:

Bøker gjenspeiler alltid en persons oppfattelse av et fenomen. I dette tilfellet et fenomen vi alle er opptatt av. Det sier seg selv at bøkene i dette scenariet er den desidert mest subjektive part i saken. Men bøker er viktige. De kan bringe til torgs påstander som ofte kan etterprøves med dokumenterte fakta. Når det gjelder de to nevnte forfatterne er de begge kontroversielle innen faget. Avdøde Corso hadde en imponerende karriere i det amerikanske forsvar. Den ble innledet med hans deltakelse i den Andre Verdenskrigen. Etter hvert gikk Corso over i USAs militære etterretningstjeneste. En gren skreddersydd for å holde seg informert om saker og ting som foregikk blant annet i New Mexico i årene etter krigen. Senere tjenestegjorde han i Tyskland som øverstkommanderende for en rakettbase der. Han dro hjem i 1961 for å tiltre en stilling i Pentagon i forskning og utviklingsavdelingen. Han beskriver selv sin innsats som avgjørende for utfallet av Cubakrisen og utviklingen av den såkalte Star Wars-teknologien.

En mann med en slik merittliste og en så høy militær rang burde ikke ha problemer med troverdigheten. Likevel er det mange som stiller spørsmål ved hans påstander i boken. Ikke minst på grunn av manglende oppbakking fra andre. Hans påstander står og faller med én person, ham selv.

Dessverre er han ikke lenger blant oss. Det er derfor vanskelig å komme lenger enn til å lese boken og gjøre seg opp en mening ut fra den, inntil en eller annen finner det for godt å komme fram og bekrefte det han skriver. Så langt har ingen gjort det, enten fordi de ikke finnes eller fordi ingen av dem tør. Uansett er det en spennende bok.

Når det gjelder Timothy Good er saken en annen. Han har skrevet flere bøker tidligere. De mest kjente er *Above Top Secret* og *Beyond Top Secret*. Begge i bibeltykkelse og med mange spennende påstander. Mange av dem sikkert også riktige. Men så er vi der igjen: Det hele dreier seg kun om påstander det er smått med bevis for. I tillegg har ikke Mr. Good det mest objektive ryktet. Han er også et offer for subjektive meninger som det ikke lar seg gjøre å bevise uten at andre bekrefter disse. Nå har ikke Good noen militær karriere å slå i bordet med slik som Corso. Foruten inntektene fra bøkene tjener han til livets opphold som musiker i et filharmonisk orkester i London.

Det jeg prøver å si ved alt dette er at det som til syvende og sist teller er den innsats som hver og en av oss legger ned i de saker som dukker opp i vår egen nærhet. Det er hva vi finner ut om avtrykk i bakken og liknende ting, etterlatt av noe vitner anser som ukjent eller uforklarlig, som kan bringe saken videre i vår del av verden. Bare i Norge har vi flere saker med stråleutsatte avtrykk. Vi kan ikke sitte med hendene i fanget og vente på at generalene i Pentagon skal komme ut av skapet og rasle med rapportene. Da kan vi risikere å måtte vente lenge. Nei, vi må arbeide selv! Objektivt og bevisst og etter retningslinjer som holder et vitenskapelig nivå. Da kan vi være med på å flytte grenser. Arbeidet i Hessdalen er et godt bevis på at det er mulig.

Men vi må heller aldri glemme å være åpne for nye løsninger. Vitenskapelig utvikling skjer sjelden gjennom å trække i oppgatte spor. Den skjer for det meste når en eller annen trår litt på utsiden!

Til slutt vil jeg få kommentere din avslutningssetning om at man må vite noe etter 50 år.

Selvfølgelig vet vi mer. Men ikke nok til å trekke konklusjoner. Og hva er vel 50 år? Planeten vår har eksistert i rundt regnet 4,5 milliarder år. En kan kanskje si at utviklingen har gått smått. Men i løpet av de siste 100 årene har utviklingen akselerert. Denne akselerasjonen har også gjort oss utålmodige, kanskje litt blaserte. Vi tror vi vet det meste - og så vet vi ikke all verden når det kommer til stykket. 50 år er ikke mye i den store sammenheng - kanskje må vi vente 50 år til før vi får noen av svarene angående UFO-gåten. Jeg håper ikke at vi må vente så lenge, men så er jo også jeg en smule utålmodig. Den som lever får se.

ODD-GUNNAR RØED

UFO-mysterier

Som gammel UFO-interessert kunne jeg hatt lyst til å bestille boken *UFO-mysteriet* av Clas Svahn, men det er ikke angitt salgsadresse og pris, såvidt jeg kan se.

En ting jeg lurer på, er hvorfor det ikke er angitt rapporter fra UFO-observasjoner fra for eksempel Tyskland og tyske bøker. Jeg leser bedre tysk enn engelsk, nemlig.

En spesiell mystisk observasjon der en fisker mente å ha sett tre personer som var om lag fire og to meter høye, ble presentert i *UFO* i 1997. Artikkelen skulle jeg gjerne hatt en kopi av. Når en leser Erich von Dänikens beretninger fra gamle indianerlandsbyer med steinblokker på 120 tonn, der han mener det er kjemper fra andre planeter som har vært behjelpelig, så er det kanskje ikke rent synsbe- drag det fiskeren mener å ha sett.

Vitenskapen bruker millioner på å lytte på signaler fra Universet, men nekter å tro på de tusener av synlige bevis som daglig forekommer.

LORENTZ TØNSETH (89)

SVAR:

Boken til Clas Svahn kan du kjøpe direkte fra UFO-Sverige. Den koster SEK 248.- og kan bestilles på følgende adresse:

UFO-Aktuellt
Box 175,
S-733 23 Sala
SVERIGE

Post giro: 505060-4.

Husk at det koster minimum NOK 35,- i omkostninger å sende penger innen Norden. Du kan også slå opp på UFO-Sveriges hjemmeside som du finner på www.ufo.se

Angående tyske bøker så har vi ikke særlig mange referanser, men i *Magazin 2000* tror jeg du kan finne en del. Mange mener at Michael Heseman og hans *Magazin 2000* ikke er blant de mest skeptiske her i verden. Jeg er enig i at han gjerne VIL at mye av de ting han tar for seg skal være sanne, men det jeg har sett av hans evne til å arbeide seriøst med saker tegner et helt annet bilde. Han presenterer det han finner og kasserer det som ikke holder mål. I tillegg er han en fascinerende person som bør gis en sjanse til å få sagt sin mening.

Han kommer til Oslo i slutten av januar, han har sikkert med seg noen bøker også.

Når det gjelder den spesielle observasjonen du etterlyser, der en fisker mente å ha sett tre personer på fire og to meter høye, så er kopien av denne siden sendt deg. Det dreier seg om *UFO* nummer 3/4 1997, side 20. Undertittelen på denne sekvensen er "AKs første opplevelse". Dette er et intervju Arnulf Løken fra vår rapportsentral gjorde med vitnet, som kun vil titulere seg AK. Han var meget godt kjent i terrenget der han hadde sin opplevelse, derfor kunne han med rimelig god sikkerhet fastslå størrelsen til fire og to meter. Med ditto store hoder og enormt lange armer kunne disse personene ikke uten videre passere som vanlige mennesker. Hendelsen inntraff i 1976, ved vannet Meosen som renner ut i elva Namsen like øst for Namsos.

Når det gjelder SETIs søk etter liv i Universet, kan ikke de lastes for manglende opptak av "beviser" i form av rapporter eller annet materiale for hendelser som utspiller seg i lavere atmosfærer. SETI arbeider kun med å tolke signaler fra rommet, og er en såkalt Low Budget Organization. Denne private stiftelsen er helt avhengig av å låne disc- tid på de store teleskopene. Helt andre krefter må på banen for å utrede det som skjer på "hjemmebane". Men noe du og alle oss andre kan gjøre når det gjelder å hjelpe SETI, er å laste ned programmet som gjør at du får oversendt en bolk med data som din datamaskin kan bearbeide. Du laster ned data og legger det inn som skjermsparer. Dermed går din

Leserbrev

Fortsatt fra forrige side

maskin gjennom disse dataene hver gang den ellers ville slått på et skjermsparebilde. På denne måten tar du aktivt del i å lete i og undersøke universet for intelligent liv. Adressen til denne siden er:

<http://setiathome.ssl.berkeley.edu>

Gjør en innsats, hjelp SETI!

ODD-GUNNAR RØED □

Presseklipp

Fortsatt fra side 61

utmerket seg ved å være tilvirket i "intelligent materie"; plastisk masse som forandret struktur etter bruksbehov.

Fikk jordbærmilkshake

Jacobsen ble ført inn i et rom der to karer satt på stoler formet som sittevennlige forhøyninger av gulvet. Midt i rommet sto en åttekantet krystall, hvorfra sterkt lys strålte med ulike farger.

Jeg ville ta på krystallen, men da smilte han og gjorde en avvisende håndbevegelse.

Jeg ble i stedet bedt om å legge meg på en glassplate i et annet rom. Der fikk jeg en lysbunt rundt meg, den varte omtrent et halvt minutt. Jeg ble forklart at dette var en bakteriesjekk, de ville unngå smitte.

Etterpå akselererte fartøyet med overjordisk kraft. Like etter ble Jacobsen fortalt at de befant seg så langt ute i verdensrommet at jorda ikke kunne ses.

– Det siste jeg husker er at jeg ble servert noe som smakte jordbærmilkshake. Jeg flata ut, det neste jeg husker er at jeg våknet i senga mi.

I 1983 skjedde det igjen: Invitert på romtur av samme rommann.

– Det skipet var større enn Sør-Norge, minnes Jacobsen. Som hevder han fikk en gave av romfolkene; han ble synsk og fikk helbredende evner.

50 meter over Øyeren

Rammen denne kvelden under UFO-treffet i Sørumsdal er akkurat slik "tallerken-folket" liker den best: Høst, mørkt og stjerneklart. Innendørs er det lunt, var-

mt og dempet opplyst. Her er unge og noen eldre. Kvinner og menn, omtrent like mange av hvert kjønn.

De likner en hvilken som helst gjeng arbeidskolleger ute på hyggekveld. Men disse menneskene er som man forstår mer enn gjennomsnittlig opptatt av uforklarligheter, slik som uidentifiserbare flygende objekter (UFO). Det i seg selv er ikke så merkelig. Alt man ser i luften som ikke er identifisert, er pr. definisjon en UFO.

Eldbjørg Fjellberg har aldri vært på romtur, men mener å ha sett et romskip. På 80-tallet observerte hun en sen kveld en lysende, sigarformet gjenstand på himmelen, hver kveld en hel uke alternerende mellom Storebjørn og Lillebjørn.

Omsider fikk mannen hennes satt opp et fotografiapparat. Men tror du ikke objektet forsvant da, og mannen pakket vekk kameraet.

Det var synd, for en kveld kom gjenstanden ned fra luften og la seg stille bare 50 meter over Øyeren, like ved der de bodde. De måtte legge kikkerten vekk, ettersom lyset var for sterkt for øynene.

– Jeg har hatt noen andre opplevelser også, ganske skrekkelige. Men dem vil jeg ikke ut med, sier Eldbjørg Fjellberg.

Telepatisk rettledning

Borti en krok sitter noen alvorlige unge menn som minner sterkt om vennene til agent Mulder i X-files. De tror at myndigheter, både i Norge og USA, holder skjult for allmennheten en masse saker og ting som vedrører romskip og liv på andre planeter. De utelukker heller ikke at en av vårt århundres store oppfinnelser – kondensatoren – kommer fra verdensrommet.

VENTER PÅ ROMVESEN:
Johan Atle Lein
tror i fullt alvor
at jordkloden
blir passet på
av romvesener.

– Det er sterke krefter i samfunnet som bruker udemokratiske metoder for å holde folk uvitende, sier Stein Erik Høberg (36), som tilføyer at man burde ta folks ekstraordinære opplevelser litt mer på alvor.

Ingeniør Tor Opdahl (30) betror Vi Menn at han via telepati blir rettleidet av utenomjordiske:

– Når jeg tenker feilaktig, får jeg en pipelyd i høyre øre. Når jeg tenker på noe som er riktig og verdt å videreutvikle, piper det i venstre.

Så er det filmframsyning. Kjell Christensen var nemlig så heldig at han 25. juni i år hadde sitt digitale videokamera klart for hånden. Med det filmet han det han mener kan være besøk fra fjerne galakser.

Videosnutten varer 30 sekunder og viser noe som likner en bomulldott dynket i rødsprit. Den beveger seg fram og tilbake på lysblå bakgrunn, uten referansepunkter. Alle følger interessert med:

– Vi ser det helt tydelig jo, sier en. – Hva er de svarte prikkene der? spør en annen. Konklusjonen er samstemt:

– Dette var interessant. Hva kan det være?

Meldinger fra "hyperrommet"

Kveldens absolutte høydepunkt er likevel Tore Alfstad og hans hjemmelagede "hyperromkontroll" – en liten blank boks med mange knapper på og en antenne laget av en krystallstein.

Teleingeniør Alfstad forklarer at han har bygd apparatet etter tankeoverførte spesifikasjoner fra Rommet et sted.

– Boksen er skjermet som et Faradaybur, og ledningene inni er lagt i et spesielt geometrisk mønster, slik at jeg kan ta inn signaler fra hyperrommet,

forklarer Alfstad.

Han skrur på søkeren, lyset i krystallsteinen skifter farge. Plutselig smekkfylles dataskjermen av fremmede tegn. Applaus. Alfstad har fått inn signaler fra fjerne strøk i kosmos.

– At tegnene kommer i mønstre, tyder på at avsenderen er intelligent, informerer Alfstad og snakker om tre ulike energiplan, kvadratisk rekkeutviklet fra lyshastigheten i første ledd.

– Apparatet kan motta i tredje energinivå, lyshastigheten i fjerde potens, og overføre til første energinivå, vårt nivå, fremholder Alfstad og viser fram noen papirark der han har skrevet ned skrifttegn fra intelligent liv fra verdensrommet, såkalt "romsk".

– Utfordringen er å tolke det, sier Alfstad.

Det er sent. Jeg kjører hjem, ser ikke snev noe slags aktivitet på høsthimmelen. Men du verden, for en underholdende aften.

(Foto: Håkon Bonafede Tekst: Torjus Dølo)

Komm.: En litt tvetydig, harselerende (?) kommentar til slutt...

Aftenposten 30.10.

UFOer over Skottland

En himmel full av syn

- Vi kan ikke garantere noe, sa mannen i telefonen og brøt den skotske diksjonen gjennom luften så det lød som gurgelyder fra verdensrommet. I fantasien var reisen allerede begynt, til UFO-land, til Falkirk og til Bonnybridge, landsbyen som er blitt kalt Storbritannias UFO-hovedstad.

Slik lyder ingressen til en helsides reportasje hvor de stadige observasjonene av lysfenomener over området gjennom flere år, blir presentert. Artikkelen har en noe skeptisk vinkling, og en innlagt observasjonstur på slutten av oppholdet - som er resultatløs - gjør ikke saken bedre.

November

Dagbladet 18.11.

- VI REDDES AV ROMVESENER

STAVANGER (Dagbladet): Mange tror at Gud, stjerner eller en kosmisk energi skal skape flodbølger og kaos etter år 2000. Johan Atle Lein er sikker på at romvesener skal redde oss fra uvitenheten.

- Det blir ikke noen dommedag, ingen trenger å dø. Men jorda skal renses og

Title

The Third Kind of Midnight

Author

Raymond, Henry

email

owhyhee@hsa-kauai.net

Publisher

Universal Publishers/uPUBLISH.com

1999 ISBN1-58112-850-9 Paperback

Order —>\$25.95 US, 283 pages, Priority Delivery, direct from publisher uPUBLISH.com

Synopsis

Radio Talk Show Host Ace Bark is in for the ride of his life. And so are you. Maybe there has been a real, justifiable...reason...for the government to hide things...

The *Third Kind of Midnight* is an exciting, and emotionally twisting, page-turner of a novel. It's a palpable «thought experiment»—that goes far beyond ho-hum speculation about whether the government may have kept extra-terrestrial craft and reverse-engineered technology secret. This story dives actively and headlong into exactly why they would do that—who «they» might be—and the manner in which everything we hold dear could change...overnight when the phenomenon unfolds. There's plenty of action, a real story line with closure, humor, and characters that...live. You'll never look at UFO's-or Talk Radio, the same way again.

Vi gjør herved leserne oppmerksom på en bok som nettopp er kommet ut, *The Third Kind of Midnight* av Henry Raymond. For dem som er engelskkyndig, står handlingsforløpet kort omtalt i avsnittet under *Synopsis* (over). Boken er tilgjengelig via Internett, se info øverst.

polene vil forskyve seg. Det må nødvendigvis føre til naturkatastrofer, og de har allerede begynt.

Det er ikke tilfeldig at vi har hatt så mange jordskjelv og orkaner på 90-tallet. Dette vil forverres fram mot klimaset rundt år 2012, sier Lein.

Trønderen er førtidspensjonert fra Telenor og bruker nå sin tid på å reise rundt og fortelle folk om romvesener. Han er overbevist om at over ti millioner usynlige romskip ligger rundt jorda og prøver å holde planeten i balanse. Men i perioden 2012- 2015 tar det slutt.

- Det høres selvfølgelig helt vilt ut, jeg er klar over det. Jeg var også skeptisk i begynnelsen, men det har skjedd mye som bekrefter at dette stemmer. Derfor tror jeg på det, sier Lein.

Det er gurun Bjørn Moseby som har fortalt ham dette. Han har kontakt med romfolket, og Moseby har ifølge Lein forutsett flere store hendelser. Lein hevder selv å ha blitt hentet opp av UFO-er fra Pleiadene.

Lørdag skal han møte spåmenn og andre spirituelle på Alternativmessen i Oslo, for å diskutere hvordan verden vil forandre seg etter år 2000. Det er nemlig mange som tror på store, kosmiske endringer i det nye årtusenet.

(Tekst: Leiv Gunnar Lie)

Komm.: "Gurun" Bjørn Moseby har vi aldri hørt om før, det hadde kanskje vært en fordel å høre visjonene direkte fra

kilden...

"Først & Sist" NRK1 19.11.

I Fredrik Skavlands fredagslige talk-show kan diskusjonen mellom de innbudte gjester ofte være mangslungen og ta mange irrganger. Ut på kvelden kom man (det vil si programlederen) tilfeldigvis (-?) inn på stikkordet "alternativ" hvorpå han gikk rett over til å omtale Alternativmessen i Oslo som pågikk den helgen.

Umiddelbart deretter rettet han spørsmål til Johan Atle Lein (som satt blant publikum) vedrørende hans uttalelser og påståtte opplevelser de siste årene (se klipp over). Lein rekapitulerte kort, hvorpå gjestenes reaksjoner kom prompte: Wenche Foss var rimelig månebedotten og sterkt negativ, Toralf Maurstad mer diplomatisk og intetsigende, Jostein Gaarder (han med "Sofie" mm.) uttalte: "Jeg tror ikke at JAL lyver - ... er sikker på at han har opplevd det han sier... men jeg stiller meg (meget) tvilende til realiteten i påstandene".

JAL innrømmer at "det er helt vilt" det han kommer med... "men det har skjedd så mye siden 1992 som (be)viser at det han sier likevel er sant" - som han klokkelig har medgitt også ved tidligere anledninger.

Desember

Verdens Gang 06.12

UFO OVER KINA

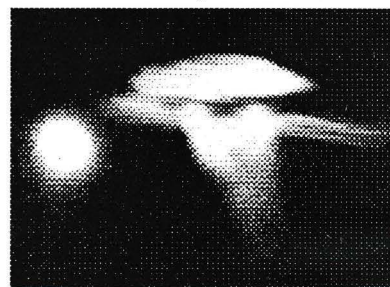
De ellers så sobre kinesiske statsmediene overgår seg selv i reportasjene om et UFO som angivelig skal ha vist seg over Shanghai i forrige uke. Avisen *Shanghai Daily* bruker førstesiden sin på å presentere et utydelig bilde av noe som kan ses som en utydelig flekk på himmelen.

Andre aviser og to fjernsynsstasjoner brakte bilder av en kremmerhuslignende gjenstand. UFOet sirklet over byen i halvannen time før den sto stille i ti minutter og forsvant. □

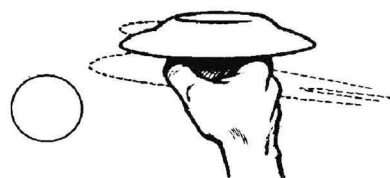
Beaver-fotoene avslørt

Den 8. august 1965 tok en 17-årig gutt, i nærvær av to andre ungdommer, to fotos av et UFO i byen Beaver, Pennsylvania, USA. Ett av bildene ble viden berømt og prydet blant annet omslaget til John Fullers bestselger *Incident at Exceter*. Det ble også benyttet i tidsskriftet *Looks* spesialnummer om UFO.

Den amerikanske UFO-organisasjonen NICAP erklærte fotoet som ekte, mens Condon-komiteens fotoanalytiker William Hartman mente at det dreide seg om en bløff. Fotoet har siden hen versert i UFO-litteraturen. I 1998 besluttet MUFONs Mark Cashman å forsøke å finne ut hvordan det egentlig hang sammen. Dette lyktes han med.

På originalbildet syns Månen til venstre for "tallerkenen". Da en kamerat sendte inn bildene til en lokalavis, begynte historien å sirkulere.

Denne tegningen viser hvordan fotoet ble arrangert. Allerede på 70-tallet hadde journalisten Eugen Semitjov en mistanke om at bildene var forfalsket ved hjelp av en tallerken. Illustrasjon: Eugen Semitjov

Kilde: *UFO-Aktuelt* nr. 3 1999 (utdrag)

BOB LAZAR - HADDE HAN RETT LIKEVEL?

Av Scott Elisberg

En av profilene innen dagens ufologi er et skritt nærmere rettferdiggjørelse.

Robert Lazar har i løpet av de seneste årene presentert for oss en fantastisk historie om myndighetenes hemmelige forskning, utvikling og reversjeringsteknikk (backengineering), av utenomjordiske romskip, på den topphemmelige basen S-4 i det beryktede Area-51.

Vanlige fysikere sto på barrikadene og latterliggjorde ham da han presenterte det spesielle fremdriftssystemet på romfartøylene. En av nøklene til dette systemet inneholdt bruken av det såkalte "Element 115", et ukjent stoff på Jorden (som han hevdet å ha smuglet ut noe av fra S-4 basen).

Disse ville påstandene er kanskje ikke så ville lenger, med nyhetene som har lekket ut fra konvensjonelle vitenskapslaboratorier angående nye teorier om mulige reiser raskere enn lyset og oppdagelsen av elementene 116 og 118.

Oversettelse: Odd-Gunnar Røed

Komm.: For de som vil vite flere detaljer om disse påstandene vil kanskje en e-post til Scott Elisberg være på sin plass. Vi andre venter spent. -OGR

E-post Scott Elisberg: <mailto:scott.elisberg@home.com>

[En annen omtale av disse forhold; oppdagelsen av elementene 116 og 118, samt Bob Lazars påstander foreligger på side 23, red.anm.]

SMÅKEBITER FRA UTLANDET

Ved Per Ottesen

I vrimmelen av stoff "på nettet" mottar vi også nyhetsbrev blant annet fra MU-FON Skywatch Investigations. Brevene er betegnet som Filer's Files. Innholdet i (og kvaliteten på) disse nyhetsbrevene er høyst varierende synes nå jeg, men jeg har oversatt noen småkebiter, og så får dere lesere selv bedømme hvor bra eller dårlig det er. Hvis responsen er god, vil vi bringe flere slike nyhetsmeldinger i bladet senere også.

-PO

Fra Filer's File nr. 3 1999 (21. januar) sakser vi følgende:

"MODERSKIP" OBSERVERT I ITALIA

Den 26. Desember 1998, kl. 12:15, ble et veldig stort UFO, beskrevet henholdsvis som et "moderskip" og en "flyvende sigar" observert mens det passerte over Merlengo. Dette er en liten by nær Bolzano, ca. 60 mil nord for Roma.

Objektet lå stødig i en høyde av ca. 2500 meter, og farten ble anslått til ca. 600 km/t. Observasjonen varte i ca. ett og et halvt minutt før objektet forsvant. Rapporten er levert av Fabrizio Monaco fra Comitato Internazionale per lo Studio delle Intelligenze Extraterrestri (CISSETI). Rapportøren kan også fortelle at i det det kjempestore sigarformede UFOet forsvant, ble det opplyst av et kraftig lysblik.

Som et à propos til det rapporterte lysblikket ovenfor, tar vi også med en annen italiensk rapport. Ved Stra nær Padova, ca. 375 kilometer nord for Roma, ble det den 21. desember 1998 sett et glødende tallerkenformet UFO.

Det var ved 23.30-tida om kvelden, og rapportøren, Guiseppe Isanelli var hjemme da han plutselig så et skarpt lysblikk utenfor. Over et jorde i nærheten så han et rundt objekt som var ca. seks meter i diameter. Jordet var opplyst som om det var midt på dagen av et objekt som svevet på himmelen ca. 300 meter unna observatøren. Isanelli sier at det var sirkelrundt og hadde sine egne lys. Objektet beveget seg først sakte avgårde, men økte så farten og forsvant i retning av Padova. Centro Ufologico Nazionale (CUN) etterforsker saken, som har fått en god del oppmerksomhet i Italia.

Så en "godbit" fra Finland:

LUFTKAMP OVER NORD-FINLAND

Joseph Trainor melder om at UFO-etterforskere i Finland arbeider med en sak som synes å være et rapportert luftslag mellom en finsk jetjager og en skvadron bestående av fem UFOer. Ifølge Lars Osterman foregikk dette luftslaget (betegnet som en "dogfight") i Nord-Finland den 31. mars 1997. Lokale etterforskere fikk vite om hendelsen gjennom at piloten, som ikke blir navngitt (navnet hemmeligholdes), ringte inn til et radioprogram og angivelig skal ha sagt at han hadde problemer med å takle denne opplevelsen. Jetjageren var av typen F-18A Hornet fra det finske luftforsvaret, og var stasjonert i Lapin Lennosto ved Rovaniemi, 400 kilometer nord for Helsinki. F-18-jageren var ute på et rutinemessig patruljeoppdrag langs grensa mot Russland. Da jageren kom over den frosne tundraen sørøst for innsjøen Inarijarvi (Enare sjø?) fikk piloten øye på tre tallerken- eller diskosformede UFOer som fløy i nordøstlig retning.

Piloten la om kursen for å se nærmere på dette, og oppdaget da at det var fem UFOer og ikke tre som han først hadde trodd. Han kalte opp Rovaniemi-basen og rapporterte hva han så. Flykontroll-

len ved basen ga da ordre til at han skulle avskjære objektene. De fem UFOene, som piloten beskriver som glødende, oransjefargede objekter, brøt raskt av mot nordvest. F-18-jageren forfulgte dem til Ivalo, en by 200 kilometer nord for Rovaniemi og videre i 40 kilometer til. Der, ved Inari, skiftet UFOene kurs igjen, denne gang mot øst, og fortsatte høyt over innsjøen. Piloten fortalte til flykontrollen at UFOene så ut til å ville bryte formasjonen. Han ba derfor om tillatelse til å skyte mot fartøyene. Han fikk tillatelse til å åpne ild "etter eget skjønn". Piloten kom inn på ett av de glødende fartøyene bakfra og fikk den i sikte på vindskjermen, kalt "head up display" (HUD). Men i stedet for å få den tonen i øretelefonene som bekreftet at sikte var låst på målet, kom det en støyende alarm. Deretter falt siktecomputeren ut. "Head up displayet" forsvant, og avfyringssystemet for jagerens 20 mm kanon falt også ut. Piloten slo da øyeblikkelig på armeringsbryteren for jagerens luft-til-luft raketter. Den røde lampa som varsler feil på systemet begynte da å blinke på dashbordet. Objektene samlet seg nå i formasjon igjen, og forsvant østover i en fart av minst Mach 4 eller 5, ifølge flygeren. Objektene var nå igjen innhyllet av en oransjefarget glød. Ingen av F-18-flyets kontrollsystemer var skadet, og flygeren kom seg velberget tilbake til basen i Rovaniemi. Etterpå ble datasystemene ombord i flyet testet i dagevis, men det kunne ikke påvises feil på dem. UFOene ble sist sett med kurs for Talvikula i Russland. □

MARS TRENGER KVINNER!

Ill.: Richard Svensson/UFO-Aktuellt

UFOER PÅ VIDEO I MEXICO

Tre UFOer ble ifølge korrespondent Guillermo Alarcon filmet i fullt dagslys av et meksikansk TV-team den 1. juni 1999 ved byen Puebla, omkring 100 kilometer sørøst for Mexico City. Videoen, som ble vist på Mexicos "Azteca TV", viser UFOer som svever over byen i omkring fem minutter.

Det var øyensynlig dusinvis av vitner som beskrev UFOene som så store at de dekket himmelen i åtte kilometers bredde. Ifølge Guillermo Alarcon fortalte øyenvitnene at UFOene var sølvfargede, runde og sendte ut et meget kraftig lys. Et av UFOene forsvant plutselig, mens de to andre fløy mot sørvest med meget høy hastighet, forteller han. De sivile meksikanske luftfartsmyndighetene har ingen forklaring på hendelsen.

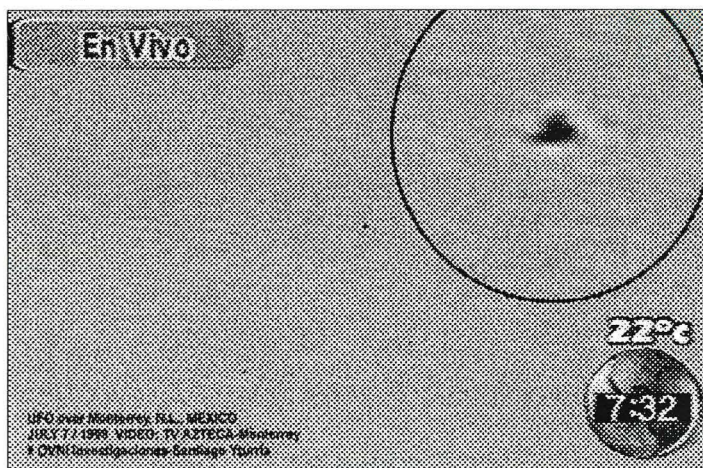
Guillermo Alarcon tilføyde at "Channel 9 TV" i Chile også har vist den meksikanske videoen som en del av dekningen av de utallige UFO-observasjoner, som det var over Latin-Amerika ukene før.

Kilde:

CNI News nr. 9 1999/

UFO-Nyt nr. 3 1999

Til høyre: UFOer filmes stadig vekk i Mexico. Dette bildet er tatt fra et videoopptak den 7. juli i år, bare en drøy måned etter hendelsen omtalt ovenfor. Observasjonen av et merkelig objekt skjedde kl. 07.30 nær La Silla Mountain i byen Monterrey.

NESSIE OBSVERT PÅ INTERNETT-KAMERA?

Mens tusenvis av nysjerrige strømmer til Loch Ness med håp om å få et glimt av sjøormen Nessie, satt et Texas-par hjemme i sin egen stue og så sjøormen(?) på et Internett-kamera.

SETT? Er Nessie blitt observert på et Internett-kamera?

Foto: Scotland Online

Nora og Mike Jones satt hjemme i Galveston, Texas, og tittet på Loch Ness via et Internett-kamera som Scotland Online har montert. Da så de en mørk skygge på vannflaten som, etter deres mening, kan være sjøormen Nessie.

- Vi så et hode og en nakke som kom til syne foran slottet, og den svømte ganske raskt med en V-formet bølge bak. Vi så på helt til den forsvant ut av skjermen, fortalte Nora til Scotland Online.

Den første observasjonen til paret Jones var 5. juni, men allerede to dager senere så de Nessie på nytt. Og denne gangen var de ikke i tvil om at de hadde sett sjøormen.

- Den kom opp som en hval. Jeg så det med egne øyne, og det var virkelighet, sier Nora Jones.

Forvirret sjøorm

Scotland Online sier at Nessie ofte observeres i juni, fordi sjøormen er forvirret etter overgangen til sommer med «lengre dager». Derfor dukker den opp litt tidligere på kvelden enn den burde, mens det fortsatt er mulig å se den.

Kameraet til Scotland Online tar et nytt bilde hvert sekund, og beveger seg slik at man kan se forskjellige deler av innsjøen Loch Ness. Det er forøvrig blitt observert langt mer aktivitet på vannet etter at kameraet ble montert, men dette er ikke Nessie. Det er nok heller PR-kåte skotter i båtene deres.

Se Nessie (kanskje) LIVE: <http://www.lochness.scotland.net/camera.htm>

Kilde:

VG NETT 11.06.99

[Se også tekstboks «Svenske hørte sjøormen» på side 53 i dette nummer; om Jan-Ove Sundbergs observasjon (pr. mikrofon) av sjøormen i Seljordsvannet, red. anm.]

UFO-FENOMENET - HVA KAN DET VÆRE ?

Av siv.ing. Erling Strand

Artikkelforfatteren presenterer her en del teorier og hypoteser angående UFO-fenomenet og dets mulige opphav. Denne artikkelen er første del av en serie, hvor spekulasjoner over temaet vil bli presentert.

Det finnes mange teorier på hva UFO-fenomenet kan være. Det kan jo også være slik at det er flere teorier som er riktige. Jeg tenker da spesielt på de UFOene som blir sett som bare et sterkt lys og de som blir sett som objekter på høylys dag. Ja, selv dagslys-observasjoner kan ha sine forskjellige forklaringer. Jeg tenker da på de observasjonene som blir beskrevet som kun et svart objekt, og som noen karakteriserer som et svart "hull", og de som blir beskrevet som et "romskip" med forskjellige tekniske innredninger. Vi kan ikke uten videre hevde at vi snakker om et og samme fenomen. Det kan være en sannsynlighet for at vi står overfor fenomener med forskjellige forklaringer.

Den teorien som presenteres her baserer seg på at det er besøk fra andre sivilisasjoner. Det er jo den teorien som blir mest fokusert på i forbindelse med UFO og det kan være den mest plausible forklaringen når det gjelder observasjoner der de ser et "romskip" med tydelige tekniske innredninger, som ben, vinduer osv. - Det kan da være naturlig å begynne på den teorien. Hvis det er slik at disse UFOene er romskip fra andre sivilisasjoner - hvordan kan det da tenkes at det hele fungerer og henger sammen?

Ved enkelte anledninger har vitner fortalt at "UFOet ble bare borte", eller de sier at "den løste seg opp". En observatør i Hessdalen beskrev engang at UFOet så ut som en sigarformet gjenstand som kom gradvis tilsyne. Det så ut som om den kom ut av intet, gjennom et tenkt scenetepp. Det kunne virke som om den ble materialisert. Dette var midt på lyse dagen. Den sigarformede gjenstanden forsvant på samme måten. Den ble altså gradvis usynlig, som om den kjørte inn bak et scenetepp. På en filmsekvens fra USA kan vi se en gjenstand som gradvis blir synlig, før den blir usynlig igjen, så blir den synlig igjen. Dette skjedde noen ganger i løpet av videosekvensen. Dette video-opptaket ble tatt opp på dagen, fra et fly. På noen av bildene som viser "lys-

fenomenet" i Hessdalen, kan man se tilsvarende. Det virker som om fenomenet bare har sloknet og tent igjen mens det er i fart.

Kan det være slik at UFO-fenomenet kan "dematerialisere" seg, reise ved hjelp av "bølger" og "materialisere" seg igjen? Hvordan kan i så fall det skje? Vel, ingen vitenskapsmenn har ennå klart å gjøre noe tilsvarende. Imidlertid er det visse ting innen den vitenskapelige teorien som kan indikere at det kan være mulig å materialisere og dematerialisere gjenstander.

Einstein kom jo med sin berømte formel: $E = mc^2$, som sier at massen ganger med kvadratet av lyshastigheten, er lik energien. Masse er altså energi. Har man en fysisk gjenstand så representerer den altså en stor mengde energi. Massen kan gå over til energi. Det burde da (teoretisk) være mulig å gå den andre veien, altså at energi kan omvandles til materie. Dette er vel den mest kjente formel som kan indikerer at dematerialisering og materialisering er en mulighet.

Vi kan også se på mikrokosmos og makrokosmos. Noe som er besynderlig er den store likheten mellom vårt solsystem og modellen av et atom. Atomet har jo en atomkjerne og elektroner som svirrer rundt, liksom vårt solsystem har solen med planeter i bane rundt. Disse likhetstrekk mellom mikrokosmos og makrokosmos ble mye diskutert i begynnelsen av 19-hundretallet. Den gangen konkluderte man med at det var for store ulikheter til at man kunne si at det var det samme. En ulikhet er □ at det i atomverdenen, altså i mikrokosmos, er det flere elektroner som går i samme bane rundt atomkjernen. I vårt solsystem er det jo bare en planet i hver bane. En annen ulikhet er at man kan tilføre et atom energi, for eksempel ved hjelp av lys, og da vil et elektron hoppe opp i en høyere bane. Elektronet vil snart hoppe ned tilbake til sin bane igjen, og da gir den ifra seg energien som lys. Slike

hoppinger opp og ned i baner, som elektronene gjør, har man ikke sett blant planetene. En tredje ulikhet er at det i et grunnstoff er alle atomene like og de har samme antall elektroner rundt seg. En slik likhet har man ikke sett mellom nærliggende solsystemer. Der er energien i hver sol forskjellig, og man vet lite om de planetene som eventuelt befinner seg rundt disse solene.

På tross av disse ulikhetene, så er det allikevel for mange likhetstrekk mellom makro- og mikrokosmos til å se bort ifra det. Vi antar nå videre at mikrokosmos og makrokosmos bygger på det samme prinsippet.

Det kan da være at vår planet er et "elektron" i en "større" verden, eller i en verden "over" oss. Likeså kan vi tenke oss at den galaksen vi befinner oss i, Melkeveien, er et molekyl i denne større verdenen. Videre er den galaksehopen, som Melkeveien er en del av, et "stoff" i denne større verdenen.

Denne "større" verdenen, kan også ha planeter og soler, som kan være deler av "galakser" i denne større verdenen, tilsvarende vårt univers. Disse planeter kan igjen være "elektroner" i en enda større verden. Slik kan det forsette utover og utover, altså at en verden er en del av en verden over, som igjen er en del av en verden over der igjen og så videre. Ved å tenke slik er det også litt lettere å fatte uendeligheten.

Likeså kan vi tenke oss innover. Vi kan anta at et atom, med dens atomkjerne og elektroner som går i bane rundt atomkjernen, er et "solsystem" i en "mindre" verden, eller i en verden "under" oss. Altså at våre elektroner er planeter, og våre atomkjerner er soler i denne mindre verdenen. Da kan vi også se for oss at elektronene også er bygd opp av "atomer" i en enda mindre verden. Slik kan det fortsette innover og innover.

Noe annet besynderlig i både makrokosmos og mikrokosmos er det store tomrommet. Vi kan sammenligne avstanden mellom atomkjernen og elektronet

med følgende: Atomkjernen er så stor som en fotball som ligger mitt på en fotballbane, og elektronet er på størrelsen med en ert som ligger i ytterkant på fotballbanen. Det er altså mesteparten tomrom. Slik er det også i de hardeste stoffene, nesten bare tomrom. Det som gjør stoffene så harde er kreftene som holder atomene sammen.

Våre atomer (all materie) henger sammen ved hjelp at de fire grunnkreftene, de små og store kjernekreftene, den elektromagnetiske kraften og gravitasjonen. Vi kan si at de kreftene samvirker på en slik måte at atomene kan eksistere. Det kan vi også si som at disse fire kreftene har et ordnet system seg imellom, som gjør at atomene kan eksistere. Hadde ikke dette systemet av krefter eksistert, hadde heller ikke atomene eksistert. Et tilsvarende system av krefter kan det være i verdenen "under". Altså de "atomene" som bygger opp våre atomer kan ha et tilsvarende system av krefter. Her må det også være et samspill mellom kreftene, altså at kreftene har et ordnet system seg imellom, for at disse partikkellene skal holde sammen. All materie eksisterer altså fordi det er et ordnet system mellom kreftene. – Hvis nå dette ordnede system brytes opp, altså at kreftene ikke er ordnet lenger, vil det ikke være noe materie. Kreftene som bygde opp materien vil fortsatt være tilstede, men de har ikke dette samspillet lenger. Materien vil da ikke eksistere lenger. Vi kan nå se for oss en mulighet for hvordan dematerialisering kan foregå. Dette ordnede system av krefter blir "uordnet", slik at betingelsene for materiens eksistens blir borte. – Hvis vi nå antar at dette samspillet mellom kreftene, altså det ordnede systemet er et "informasjonsfelt", kan vi dematerialisere ved å "ta ut informasjonsfeltet" som utgjør materien.

Ph.D. Rubert Sheldrake har vært inne på at det må eksistere et "informasjonsfelt". Han kaller det "morfic field". Han kom fram til dette etter han som biolog hadde studert utviklingen av planter og dyr, og sett på utviklingen fra et frø til en blomst og fra et befruktet egg til et voksent individ. Selv om hver celle inneholder hele arvestoffet, så "vet" hver celle hvilken del av individet den skal bli. En celle som f.eks er der hvor pekefingeren skal bli, tar del i utformingen av denne fingeren, selv om hele arvestoffet sitter i cellen. Forklaringen på dette er at det er et "morfic field", et "informasjonsfelt" som cellene føler og retter

seg etter. Rubert Sheldrake har en lang utledning om dette i sin bok *The Presence of the Past*, som kom ut i 1988 (paperback utgave 1994: ISBN 0 00 637466-2)

Hvis vi nå ser for oss en gjenstand, som vi "tar ut" informasjonsfeltet av, vil altså gjenstanden bli borte (bli dematerialisert). Hvis nå denne informasjonen blir overføres til bestemmelsesstedet, for eksempel via "tankebølger", og deretter danner denne informasjonen dette informasjonsfeltet, som tar tak i alle de "frie kreftene" som er på dette nye stedet, som gjør at gjenstanden blir materialisert igjen.

Jakten på "frie" krefter har pågått i snart 50 år, etter at det ble oppdaget at energi kunne gå over i en ubestemmelig tilstand. Det virket som om energien bare ble borte. Man ser for seg at det finnes en stor mengde av slike "frie" krefter i eteren, som finnes overalt. Man kaller det nullpunktsenergi. De forskerne som forsker på dette forsøker nå å få et bedre bilde på hva det er, og lage enheter som kan trekke ut disse kreftene. Klarer man det kan man kanskje bygge ned mange kraftverk. Man tar kraften fra de frie kreftene i stedet.

Den viktigste oppdagelsen når det gjelder "tankebølger" ble gjort i Paris i 1980. Aspect og hans forskerteam gjorde et forsøk med lys. Det var et såkalt tofotonforsøk. Et foton er en lyskvant. Man sendte et foton i hver sin retning. Da dette er lys, beveger de seg også med lysets hastighet fra hverandre. Når forskerne påvirket det ene fotonet reagerte begge fotonene likt, også det fotonet som

ikke ble påvirket. Man kom fram til at det var en "informasjonsoverføring" mellom disse to fotonene. Denne informasjonsoverføring hadde også uendelig hastighet. Den var momentan, uavhengig av avstand. Aspect kalte ikke dette fenomenet "tankebølger", men det kan være nærliggende å gjøre det da enkelte forsøk som er gjort med "tankeoverføring" også viser en momentan overføring. Det er også gjort forsøk der man har forsøkt å stoppe tankeoverføring ved å sette forsøkspersonen inne i et bur av bly. Hvis tankebølgene hadde hatt en elektro-magnetisk karakter, slik som radiobølger, vill de bli stoppet av dette burret. Det ble de ikke. –

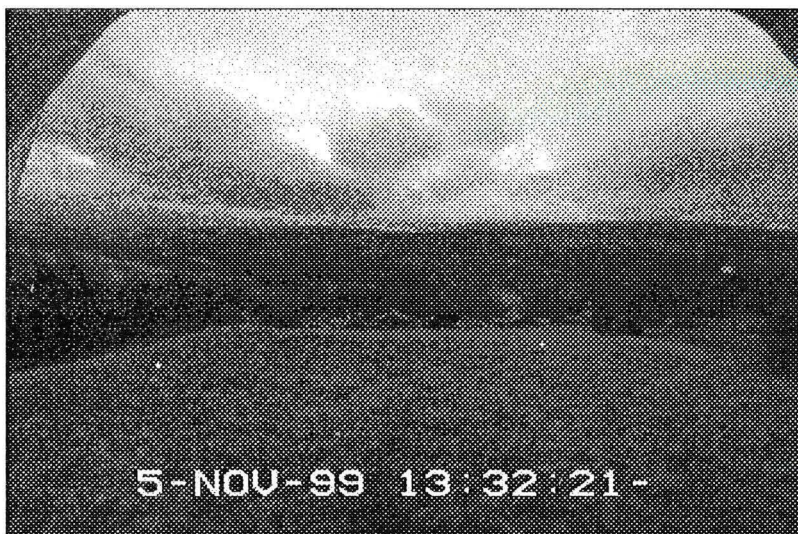
Som en foreløpig konklusjon kan vi altså slå fast at det finnes muligheter til å overføre informasjon på null tid, uavhengig av avstand.

Kan det være slik UFOene fungerer? Altså at de dematerialiserer seg, "tenker" seg til bestemmelsesstedet, og så materialiserer seg når de er på bestemmelsesstedet? Mulighetene og hypotesene er mange og vi vil i kommende artikkel se nærmere på dette spennende feltet.

Fortsettelse i neste nummer.

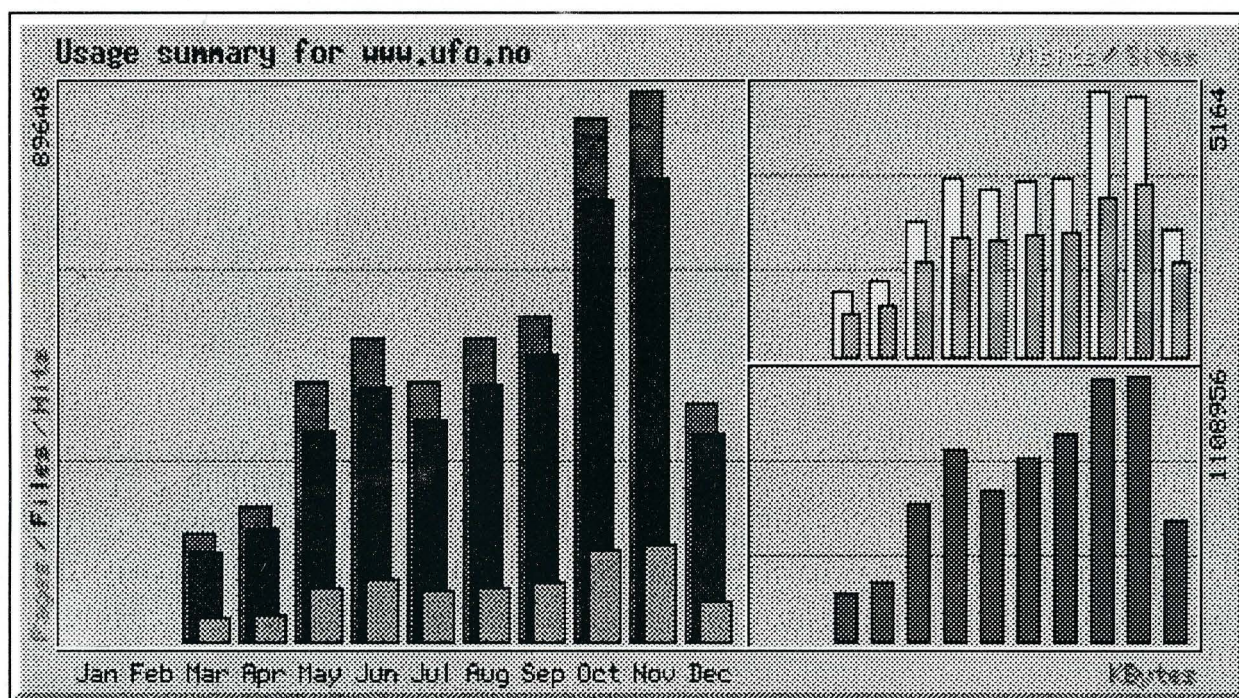
UFO inviterer herved leserne til å komme med sine egne tanker om UFO-fenomenet og dets mulige årsaker. Spesielt interessante innlegg/brev kan bli benyttet som grunnlag for respons og kommentarer.

RED

Et av de mange alarmbildene fra den automatiske målestasjonen i Hessdalen (AMS), satt opp i august 1998. Dette bildet ble tatt 5. november 1999, kl. 12.32 (kamerateksten viser sommertid). Et svakt lysfenomen ytterst til høyre, midt på bildet har utløst alarmfunksjonen.

BRUKERSTATISTIKK - ANTALL TREFF ("HITS") FOR UFO-NORGES INTERNETT-SIDER, www.ufo.no
 Oppdatert 17. desember 1999. Maks. antall treff pr. måned: 89648 (november 99').

BIDRAG TIL TIDSSKRIFTET

Redaksjonen tar gjerne i mot artikler og innlegg til tidsskriftet. Manus bør være maskinskrevet med dobbel linjeavstand. Hvis artikkelen ledsages av illustrasjoner (fotos og/eller tegninger), må disse være i svart/hvitt og av god kvalitet. Det må angis i teksten hvor man vil ha disse plassert sammen med eventuell bildetekst. En god rettskriving er også viktig. Det tas forbehold om redigering/forkorting av artikkelen fra redaksjonens side. Det er også mulig å levere inn tekst og bilder på disketter for innlesning på PC. Teksten bør være skrevet i Word eller en annen vanlig tekstbehandler (for Windows 3.x eller 95/98). Kontakt redaktøren for nærmere detaljer.

Redaksjonen mottar gjerne utklipp fra norske eller utenlandske aviser og tidsskrift av interesse, og som eventuelt kan benyttes som stoff i *UFO*. Lesere som kan være villige til å oversette artikler fra andre språk, bes kontakte redaktøren.

HUSK VÅR INFORMASJONSFOLDER

Hjelp til å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe flere medlemmer ved å sende/dele ut foldere.

Skriv til vår kontaktadresse:

UFO-NORGE
 Postboks 124
 3140 Borgheim

Herfra kan du rekvirere foldere slik at de straks kan bli distribuert videre ut til mulige interesserte. Husk at du får et gratisabonnement ved å verve fem eller flere nye abonnenter!

UFO-NORGES STØTTEFOND

Grupper og foreninger som forsøker å arbeide aktivt for en sak har alltid behov for midler, og UFO-NORGE er intet unntak. Vi har mange oppgaver som må utsettes grunnet mangel på penger. Mye må gå av egne midler, men dette begrenser seg selv. Vi vet at mange i og for seg svært interesserte abonnenter ikke har anledning til å arbeide aktivt selv. En måte som de allikevel kan støtte saken på er å gi et beløp - stort eller lite - til UFO-NORGES støttefond. Benytt vår postgirokonto, merk talongen STØTTEFONDET og send beløpet til:

UFO-NORGE
 Postboks 1155
 5001 Bergen
 Postgirokontonummer: 0809 3070810

UFO-NORGE

- en landsomfattende organisasjon

STYRTET EN UFO I USA?

På TV kunne man for en tid siden se hvordan humanoider – det man mener er vesener fra en fremmed klode – ble operert av amerikanske forskere i all hemmelighet. Dette skal ha foregått rundt 1947 etter at et ukjent fartøy angivelig styrtet nær den lille byen Roswell i New Mexico.

Forfatteren Willy Ustad som bl.a. har bakgrunn som kaptein i forsvarstjeneste, ser her på Roswell-mysteriet og analyserer det som hendte.

- Var det et amerikansk – eller russisk – prøvefly?
- Var det en UFO fra en fjern planet?
- Eller var det en værbaljong?

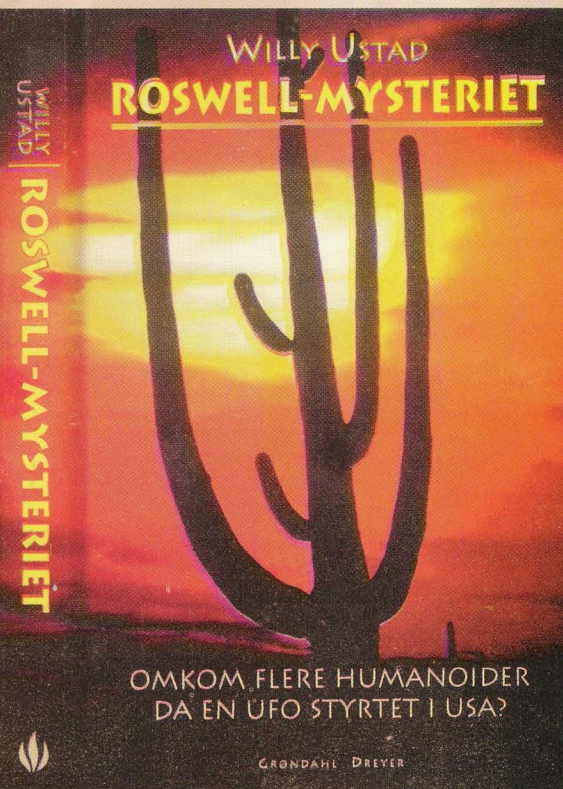
Mye kan tyde på at det virkelig var en UFO som styrtet i Roswell, og at det er kunnskaper fra denne som ligger til grunn for de merkelige flygende gjenstandene som testes i dypeste hemmelighet over USAs best bevoktede prøveområde – High Security Test Area S4 i Nevadaørkenen – helt fram til i dag.

U. S. Air Force gikk fort ut med en dekkhistorie, men var det rett og slett å for skjule at amerikanerne drev med utprøving av hemmelige flytyper? Eller at man ville skjule at man hadde funnet en UFO og noen humanoider? Forfatteren forteller i detalj hvordan foreværet kan konstruere dekkhistorier og dermed kan fjerne en sak fra arkiver.

Spennende som en roman, og med mange opplysninger som gjør deg selv i stand til å gjøre deg opp en mening om gåten i Roswell.

GRØNDAHL DREYER

ISBN 82-504-2315-1

ROSWELL-MYSTERIET Av Willy Ustad

Vi har fått inn et parti av denne boken som presenterer Roswell saken i et bredt perspektiv. Den kom ut i 1996, men gir likevel et dekkende og oppdatert bilde av hva som kan ha foregått i New Mexico sommeren 1947.

UFO I NORGE Av Willy Ustad

Willy Ustads siste bok handler om UFO-fenomenet i Norge. Den tar for seg mange norske observasjoner fra 1563 og frem til i dag. Samtidig presenteres arbeidet som norske UFO-etterforskere har gjort over flere tiår. Boken er skrevet i nært samarbeid med UFO-NORGE.

Alt du bør vite om norske UFO-observasjoner

I tett samarbeid med organisasjonen UFO Norge har forfatteren Willy Ustad skrevet om UFO-observasjoner fra 1500-tallet til i dag over hele landet. UFO er forkortelse for «uidentifisert flygende objekt».

Norge har svært mange fysiske spor etter UFOer i forhold til hva man har funnet i andre land.

Norske og utenlandske forskere har lenge undersøkt de gåtefulle lysfenomenene i Hesseløen, foreløpig uten å finne noen forklaring.

Flerst nordmenn sier at de er tatt med ombord i UFO-fartøyer. Mange har møtt merkelige skapninger som de hevder kommer fra en UFO.

UFOer er sett utallige ganger av både prester, politifolk, flyvere og yrkesmilitære – alle det man vil kalle troverdige personer. Men hva er det de har sett?

Kommer UFOene fra andre planeter, er de hemmelige våpen, en fantasi eller rett og slett naturfenomen? Forfatteren presenterer en del forklaringsmodeller, og forteller hvilke feilkilder man skal være oppmerksom på hvis man skulle se et merkelig objekt på himmelen.

Og skulle du se en UFO, så finnes et registreringskjema bak i boken.

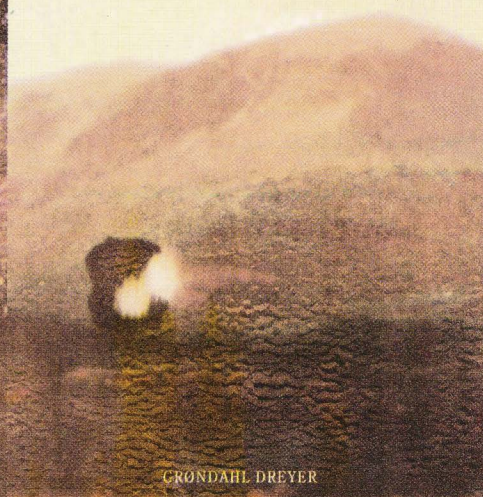
Willy Ustad

GRØNDAHL DREYER

Willy Ustad
UFO I NORGE

Willy Ustad UFO I NORGE

GRØNDAHL DREYER

Har du ennå ikke fått tak i Willy Ustads glimrende UFO-bøker?

Fra 1. januar 2000 kan vi redusere prisen for deg.

Roswell-mysteriet før kr. 248,- NÅ kr. 178,- UFO i Norge før kr. 268,- NÅ kr. 198,-

UFO-Norge, postboks 124, 3163 Borgheim

Tlf. 33 38 65 * Fax 33 38 33 68 * E-post: odd.gunnar.roed@ufo.no

Støtt UFO-Norge ved å kjøpe bøkene hos oss, overskuddet går til vårt forsknings/støttefond